

Edebiyat Defteri

Ahmet ÖRNEK -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
2 Ekim 2022 Pazar

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Bir besmele çekelim!

[italik]

kuşlar şahit olsun içimizden geçenlere
sen deyince üşüyen yanımı
ben deyince ateşler basan an'ınla eşleştir

ben seni sevdiğimde çizgiler yoktu alnında
bir zamanlar sarı ışıklar toplamıştım saçlarından
rabbim beni senle müjdelemişti bu kadar zulmetme yüreğine

arı olmak istedim kovanımı şaşırdım
tersinden yakılmış bir sigara tütüyor içimde
uzak dur cepkeni sırmalılardan iki gözüm

küsme gölgenden kovduğun öteki yanına
ayyuka çıkarma sana yazdığım eksik mısralı şiirleri
unutma ki uç etekli hallerinle sevmiştim ben seni

illa ki başladığı yere dönüyor yelkovan
meme uçlarında karışık renk bir hüzzam
her fırsatta dik duruşunu çıkarma karşıma

kenara bırak sarı benekli hayallerini
yüzünü yıka eteğinde biriktirdiğin gözyaşlarımla
sorma ekmeğimi aşımı ki ben gaipden gelen bir nöbetçiyim kapında

bir ırmak hem de kızıl
hani beraber üşümüştük bir mayıs akşamı
bir nokta koy aklındaki virgüllerine ve emekli ol lütfen vesvese kulübünden

a kadın bana attığın her adımın sayısı aklımda hala
söylenecek söz bırakma kaleminin zulasında
unutma ki kısasa kısas bir kıyasla yaşamak zulümdür

ben çoktan açtım senin kafesini
karartma kanadındaki kül beyazını
hani olur da bir fırtınaya yakalanırsan!...

kalk yerinden sonuna kadar aç musluğu lütfen
soğuk sudur aşkın en güzel tarifi de ilacı da
haydi dök şuraya kirpiğindeki notaları

trampet takımında bir çocuğum
olmaz bir anımda karşıma çıkıp da
annemsizliği düşürme aklıma

ararsan beni
evrakı eksik mültecilerin listesine bak ilk önce
çünkü senden sonra haymatlos diye anılıyorum ben

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388354/bir-besmele-cekelim.html>

Ahh katibim!..

[italik]Ahh katibim

Ahh kalemim

Ben söylemeden halimi sen yazsan olmaz mı?

.....

Kara kaderliymiş göbeğimi kesen eller
Gülmeyi değil ağlamayı yakıştırmış bize, bizi hükmüyle müjdeleyen
Ondandır yağmurdan kaçarken doluya tutulmuşluğumuz

Birbirine karışmış dünümle yârinim
Ne zaman tefekkür edeyim desem
Sızısı çöküyor içime eski yara türküsünün

Daha ben falına bakmadan papatyamın
Sarmaşıklar bürümüş gönül konağımı
Kundağımdaki ninniler yar oluyor gecelerime

Yalnızlığımın yansıması dört duvara yoldaş
Bir tas tutamaç çorbası içimin üşümüşlüğüne
Duymuyorsun sesimi! daha nasıl çağırayım seni ecel

Eskiden vururlarmış tökezleyen atları
İllaki at mı olmak lazım?...
Anlı şanlı bir ölmek yakışmaz mı bize!

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1388755/ahh-katibim.html>

Sadece mavi

[italik]

Bizim midir?
Bir gün batımı giremediğimiz denizler
Ayak basamadığımız kumsallar

Tutulmak
Bir melodinin tınısına
En koyusundan kahve
Ucu ucuna değmeyen ilmekler

Yıkılmak bazen
Ama her şeye inat
Yeniden ayağa kalkmak

İki üveyik
Çerçöp yuvaları
Ama sesleri...
Ahh anne sızım...

Gece mavi kanatlı
Sen varsın ya yanımda
Melekler asla uğramaz şehrim!

Hiç sevemedim
Son güz sözcüğünü
Dalından düşen yaprak
Ve düştüğü toprak...

Su huzurdur
Aşk ateş
Umut etmekse tehlikeli

Ay ve yıldız
Yıllar ve anılar
Sevginin sesidir gitar
Ve mavi
Ahh..Renklerin kraliçesi...

Birkaç nota lazım şimdi bize
Birkaç da renkli kalem
Aynı saksıda köklerimiz
Aynı duaya âmin deyişimiz...

Bu gece
Açalım azat kuşlarının kafesini
Ateş böcekleri ışısın
Karanlıkta kalan yanımızı

Hani ne bileyim
Belki de
Şafak vakti gerçekleşir dileklerimiz

Halimi sorma bana
Sadece mavi kanatlarınla uçabildiğin
Ve korkularını yendiğin en uzun geceyi düşün...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1389820/sadece-mavi.html>

El kapısı

[italik]

I.
=Asrı saadet değildi dileğim
Bir yudum duru su içmekti niyetim=

II.
Yokluğun gümüş saplı hançer
Azabı kabirle müjdelenmişim
Beni benim gözümce gör
Benimle bence öl diyemem
Özümden önce yazılmış kaderim
Bile bile son sözümü sorma bana ne olur

III.
Yangında ömrüm
Yaşamanın keyfiyeti nar
Zulama koymuşum yüreğimi
Manzaram toz duman
Nişangâhındayım bir namlunun
Vasiyetim gözyaşlarımda gizli
Ağlama deyip de Yorma beni ne olur

IV.
Sazına aykırı bir mızrap dokunur telime
Suların suskunluğu akar içime
Hayallerime zulmeder mayınlı bir sevda yolu
Memleketimsin derdim ya sana
Annemin sözleriyle karşıma gelip de
Vurma beni ne olur

V.
Saçların kokuyor ellerim
Zaman hasada ermiş
Yanaklarımda kınalı parmakların
Gölgeni eksik etme üstümden demiştim sana
Bahtımla ahtım savaş halinde
El kapısına bakıtma gözlerimi
Meskenim yüreğin demiştim
Dağlara çıkarma beni ne olur

VI.
Çığlıklar yurdu hançerem
Ebabiller taş taşır dilime
Sen yoksun diye
Reddetmişim cennetin ulaklarını
Adın şah damarımda
Sana adamışım seyyah hallerimi dersem
Duymazdan gelme sesimi ne olur

VII.
Unutma canına adanmış tek canı
Sevdan için neleri yok saydığımı

Ayıp değil tenimdeki ten sıcaklığın
Aldırış etme sevda da mana arayana
Kurban etmişim nazarımı nazına
Unutup da iki yakamı bir araya getirmişliğini
Kalemimi kırıp da
Karartma âlemimi ne olur

VIII.
Öğrenmeye meyilli bir öğrenciyim
Görmezden gelme
Karşında hazır olda durmuşluğumu
Anlat sevdanın yolunu yordamını
Havalar soğudu burada
Üşüyerek uyansam da
Ne olur her sabah sen ol yanımda

IX.
Vakayı Kerbela hallerim
Küsüp gitmek yakışmaz sevne
Bakışlarını eksik etme gönül yurdumdan
Sensin mahşerim derim
Feleğe karşı zırhım sensin
Yusuf'un kuyusundaım uzat ellerini
Darda koyma beni ne olur

X.
Tutunmuşum kırık bir umuda
Biliyorum yarın yine sabah olacak
Sen deyince mukayyet olamıyorum aklıma
Keşke çiçek böcek yazabilseydim
Ve amin deseydim her duaya
Seni getirecekler diyerek

XI.
//Aldırış etme sen benim dediklerime *ne olur*
El kapısına gözlerimi bakıtma yeter//

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1390388/el-kapisi.html>

sahipsiz şiirler

[italik]

Eylül bitti
Sırası geldi ekimin
Tohumlar ekiliyor şimdi
Senin küstüğün topraklara

Cıvıltılarım sustu
Çoktan uçup gittiler
Dallarımda misafir ettiğim kuşlar
Hazanın en koyusu yamacımda şimdi
Yalnızlığımı hiç sorma
Döküldü tüm yapraklarım...[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391400/sahipsiz-siirler.html>

Sahipsiz Şiirler (sükut)

[italik]

Suyu durusu
Gülü kurusu
Tütünü sarısı
Geceyi yarısıyla...

Kalp duvarlarında
Kabartma resimler
Şahmeran masalında
Efsunlanmış isimler...

Ruhların âlemi
Şairlerin kalemi
Anne dilinde ninni
Sevgi deyince dünü ve bugünü...

Gümüş ise söz
Bilenler söylesin kaldı mı?
Sevdadan başka eşkıya...

Altın olsa da sükût
Susmak karine değilmış masumluğa!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391682/sahipsiz-siirler-sukut.html>

Sahipsiz Şiirler (yalan)

[italik]

Sizi benim kadar seven yoktur!
Bu kadar emin olmayın!
İlla ki yaşayacaksınız bu dediğimi
!!!!!!.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1391803/sahipsiz-siirler-yalan.html>

sahipsiz şiirler(Resim)

[italik]

Eskiz bir resim
Eksiksiz bir sofraya...
Kıyımızda mavi sular
Elimizde teneke kutular
Erkekler küpeli olmalı mıdır?...

Savrulan saçlar
Saklı kıskançlıklar
Goy goy trenleri yollarda
Toprakla anılır olmuş adımız
Manası var mıdır aşkı sır saymanın?

Mücevherin kıymeti!...
Kasıklarımızda sancılar
Tık nefes bir zevk değil sevmek!
Gerçekte ölümcül olduğu için değildir
Şarabın köpeklerle anılması!...

Lidyalı değilim
Burcum boğa olsa da
Boğa ya da matador hiç değilim
Sahipsiz şiirler yazmam sorulacak olursa
Aşkı sahiplenen hiç görmedim ki...

Piç bir âlemde hiç yer almasam da
O kadar takıntılıyım ki bu aralar
Harakiri sözcüğüne...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392034/sahipsiz-siirler-resim.html>

Sahipsiz şiirler (selametle)

[italik]

Geldi geçiyor turfanda mevsimi
Göğsünde açmadık goncaların hesabını bana sorma
Damda kuru tarhana, ıskatını vermişim hecelerimin

Peş peşe şiirler yazıyorsam sebebi sahipsizliktir
Ak alınlarda gri yazma pulları
Açlığın makamı olmasa da isyan diye bir doruk var iman dağlarında

Sevgi, vergi, yergi
Albızlar alıp gitsin dili ihtiyaç ihtiyatımızı
Şah demekten utanıyorsa susmayı da bilmeli bazen insan

Cezası yok tövbenin, halini bilmediğin yola çıkmak
Dök ortaya ciğerindeki közü yüreğindeki özü
Ama; içindeki şeytanın sakilliğine kapılıp deryalar aşmaya kalkışma

Korkmak, ürkmek, yılmak! Yarın dünden ibaret değil
Varsın olmasın âlemde koklanmadık gonca
Dans eden kelimeleri tükür dilinden ki çaldığın kapı ekşimesin yüzüne

.....

Erken öten horoz, isimle cisim
Aklının ekseninde akşamdan kalmışlığı
Bir parmak daha uzat tayyörünün eteğini ki üşümeyesin

Etrafına bir baksana, çok mu çektik biz 'A' yoldaş
Küreğe gerek yok
Kum dolmuş kunduramı ayağımdan çıkarmayı bilirim ben...

Selametle!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392139/sahipsiz-siirler-selametle.html>

Annesiz aşk

[italik]

Aksatmadan ninnisini
Atlamadan hiçbir öğünü
Annesiz bir aşk büyütüyorum
Geçmişin alacalı kundağında...

II.

Eksiğimiz ekşiliğimiz
Sarkıtılmışız bir sevdanın sarnıcına
Çığlıklarımız kırbaç olmuş
Yüreğimizdeki nalsız atlara
Kahpe kanı damlamış çaresizliğimize...

III.

Atası mülcem'in kılıcı elinde
Tesbihinin her bir tanesi nefretle boyanmış bir kavim
Tüneğini bozuyor uykudaki kuşların
Ama bilmiyor ki Yedi iklim dört bucak
Bizim umutlarımız onu yakacak

IV.

Bir muhannet sofrası
Bir aşıyan gölgesi
İncinmiş bir baharda siyah bir gelincik
Tezkeresine tüküremeli bu hayatın

VI.

Puştlar yığınak yapmış göç yollarıma
Bir nefesime mahsup kılınmış yaşamak
Ölüyor içimde sevdanın son cenini
Keşke öğrenebilseydim son nefesimde
Palyaçolar neden hep böyle güzel gülerler

VII.

Annesiz bir aşk büyütüyorum
Geçmişin alacalı kundağında...
Rengi olmazmış kahpe kurşunun
Keşke
Ahh keşke
Yaşamayı becerebilseydik...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1392734/annesiz-ask.html>

Sahipsiz şiirler(Pazartesi)

[italik]

Yok sayarsın kıyısından döndüğün zulüm zamanları
Sonlandırıp gökyüzünün renkleriyle küskünlüğünü
Uyarsın ötelere kulağına çalınan nasihatlere

Ferahtır gece, unutmuşundur ezaları, cezaları
Dahi kapatır hüzün pencerelerini huşu perdesi
Harf harf dökersin içinin güzelliklerini sözcüklere...

An o andır; bin bir hevesle yol verirsin kalemine
İçinde çırpınan kelekler, bakışlarda mavinin her tonu
Ruhunda sevinçten bir nehir, titrek ama sevgi doludur heceler...

Güne seninle başlar düşten öte hayalden beri bir şeyler
Dağılmıştır huzur dağlarının müzmin karabulutları
Islığında keyif notalı şarkılar; son bulur ıssızlığın

Ve belki bir pazartesi sabahı
Yeni baştan okumaya başlarsın en sevdiğin kitabı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393222/sahipsiz-siirler-pazartesi.html>

Öylesine işte

[italik]

Tüm kuşlar gökyüzünde
Haydi, bir nefes yolla bana
Ayak uçları kelebek konağı
Saç tellerimde adın titreşir

Eyy Alnımın en derin çizgisi
Yüreğimin kelepçesi
Bir şarkı armağan etsem sana
Yine sessizce uyur musun sinem de?

Susmalı bazen insan
Hem de gülümseyebilmeli
Aklımda hala beyaz yakalı önlüğün
Nereden bilebilirdim ki
Annemin kokusu yar kokusuna karışsın

Sızılıdır geçip geldiğim günler
Bir kenara bırakmışım kalp atışlarımı
Kuş sesleri topla baharlardan sevdiceğim
Son dokunuşun son bakışın gibi
Bir masal evi kur kalbimin ıssızlığına

Öylesine zor ki
İnsanın an'ı resmedip şiir yazması
Açılmamış gibi hala koynundaki çeyizler
Huzur ve mutluluk yabancı olsa da lügatime
Dudaklarıma dokunan nefesini
Ruhumu okşayan sesini unutamıyorum

Dilimde süt yangınları
Çocukça çocuk oyunlarındayım hala
Zaman tüm yükünü bu güne bırakmış
Teselli kar etmiyor
Damağımdaki şekersiz çay tadına
Öylesine ki boyutu yok sana tutkunluğumun

Uykularla uslandırıyorum aklımın vaveylasını
Hoş geldin diyorum
Hoş geldin yüreğimin baş konuğu
Sonra
Sonra mı? Öylesine kızıyorum ki
Uyanık halde düş görmeyi icat edenlere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393585/oylesine-iste.html>

Sahipsiz şiirler(karmaşa)

[italik]

Gözlerine bakmadan önce
Cevahir değildi hiçbir yüküm

Şirin baba ve şirinleri çok hoş
Ama Gargamel'le Azman vazgeçilmezdi

Gardı düşmüş bir *oksör mü ?
Ringin ortasına avlu atan çalıştırıcı mı?

Çat pat bir dille sevgiyi anlatmak
Anlatığınla anlayanın hışmına uğramak!

Boş yere mahkeme kurma ne olur
Mitka Gribçeva beni halk adına mahkûm etmişti zaten

Toprağım şehrim sen ve kahvenin koyusu
Tel örgülerinde kan izlerim kaldıysa ne mutlu sana

Ucu açılmadık kalemle şiir yazma
Ya da buna benzer bir şeyler düşünüyorsun kesin....

Nathali Cardone hasta siempre
Devrim yürüyüşüydü sana her gelişim

Her bir duygu büründü kendi rengine
Ve zaman rüştünü ispatladı yine

Ey karanlıklarımı mühürleyen yıldız
Alma elimden pamuk şekerimi ne olur!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1393845/sahipsiz-siirler-karmasa.html>

sahipsiz şiirler(dünya)

[italik]
Hurcumda ne varsa
Boşaltım sana ey dünya
Al senin olsun...

Erilmedik günlerim
Sayılmadık yüzlerim binlerim
Acz içinde sılam gurbetim
Sevgim sevdam öfkem nefretim
Al senin olsun; ben gidiyorum yalan dünya...

Bir kere koklayıp bir daha göremediğim
Hayalde düşte sarıp vuslata eremediğim
Dikenine katlanıp gülünü deremediğim
Al senin olsun; ben gidiyorum yalan dünya...

Kavgam, küskünlüğüm
Çokça yazmışlığım, hem de suskunluğum
Kahvelerin en koyusunda çırpınan solum
Mavi sandalyeli koridorum, akasyalı yolum
Al senin olsun; ben gidiyorum yalan dünya...

Kan kardeşim olan hüznüm ile kederim
Toprak kokan hasretim, gökyüzünce kaderim
Onun saçlarında dudağım yüreğindeki yerim
Al senin olsun; ben gidiyorum yalan dünya...

Bir dem bin hece
Bilir mi ki sultanım hallerim nice
Fark eder mi dünden evvel yarından önce
Bir dörtlük o var aklımda bir de Gülce
Al senin olsun ben gidiyorum yalan dünya...

Çaresizliğe çare bilip uyduğum an yanlışı
Yalan yanlış olsa da duyduğum 'gün' arkadaşım
Ömrüne ömrümü adadığım can yoldaşım
Al senin olsun; ben gidiyorum yalan dünya...

Varsılın onu bini milyonu var
Söyleyin ey erenler sevenlere neden vuslat ar!...
[/italik][/kalin]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394229/sahipsiz-siirler-dunya.html>

Sahipsiz şiirler(velhasıl)

[italik]

bildiğimiz unuttuğumuzdan ibaret
bilmediğimizse
ayıplarımızın üstünü örtemediğimiz...

tavşan kaçır, tazı kovalar
günah her dinde günah aşk sevaptır her dilde
keşke aklımızın en saf haliyle
tutunabilseydik sevgi sözcüğüne

hep özleriz çocukluğumuzu
annemizin özdeyişleri kulaklarımızda
büyüdüğümüz kadar küçülürüz bazen
bazen o kadar havadadır ki burnumuz
farkında değildir varlığımızın
bir kibrit çöpü eczasıyla buluşur
tüneğini terk eder
ihtişam kafesindeki kuşlar

bal yapacak arı kovanını bulur
saksılar var olmadan önce de vardı çiçekler
biz çizdik sınırimızı,
biz saklayamadık sırrımızı! biz, biz insanlar
hiçbir şeyi öğrenmeden kara çalmayı öğrendik
her şey sanıp alkışı ve ihtişamı geldiğimiz yeri unuttuk

dağların sisine, bacaların isine kafa yorduk
sel baskınları, ateşin düştüğü yeri yakışı, ve zelzeleler...
kişiliğimizi adam olmuşluğumuzu tatmin adına
sanat diyerek ucu açık uçkuru kaçık sözcüklere
kibrimize meze ettik iç acıtan her söylemi

ahhh
keşke küpünde durduğu gibi dursaydı şarap
boş yere koparılmazdı tefeğinden ham divlekler
ağırmış ya taş yerinde hani...
ettiğini çekermiş ya hep insan
haklı isyana eyvallah
ama haksızı da hakka havale etmeli...!!

yaralı bir dildir yalnızlığımız!!

borçlusuyuz
yaşamak denilen bilinmezliğin
nefesimizi haraca keserken yitiklerimiz
sisli sabahlarımıza mührünü vurur
gam notalı bir türkünün sözleri

bila bir tarihtedir acılarımızın kaydı
o yüzdendir ki
hep penceremizedir yalnızlığın kuşları

kimse dokunulmaz

kimse baki değildir hiçbir mevsimde
velhasıl
illaki hak eden hak ettiğini yaşayacaktır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394469/sahipsiz-siirler-velhasil.html>

Sahipsiz şiirler(Acı)

[italik]

Yolundayım bir bilinmez
Tozağımda bir çift güvercin
Varsın arada kalsın cenazem tutulmasın yasım

Hangi bahar hangi çiçekle hem hal olmuş
Düşen düştüğü yeri bilirmiş! Ya derdine düşen?...
Kürtçe bir türkü söyle bana annem olsun içinde...

Eyyy perçemine kına yaktığım yar
Kismet olmadı vuslat
Ardımdan zemheri ağıtlar yakma olur mu?...

Biliyor musun nar çiçeğim
Çalamayacağım artık kapını
Sırtımdaki elbisem kefenim, yıldızlar örtsün üzerimi!

Dönülmez bir yoldayım ben
Sesine emanet bizim türkümüz
Bilirim haberin olmadı tütünü bırakmışlığımdan!

Davacıyım sensiz geçen bütün baharlardan
Bilmiyorum bu türkü yakışır mı bu şiire
Ama sen her halinle yakıştırdın benim gülüşlerime

Kırılma olur mu? Bazen tutamıyormuş insan verdiği sözü
Tutulmuş bir gecede can yoldaşı oluyormuş yüreğe, izli bir kurşun
Ve gün o günmüş ve sarmaş dolaşmış iki ayrı oba... insan değil miydik eni konu?...

Yandık yakıldık, vurduk vurulduk
Sokak başı bir mülteci olmadık biz bu topraklarda!
Ömrümüz yalan oldu, bari aşkımıza sahip çık!! Demeye hakkım var mı? Sen bilirsin...

Kolay değil boz bulanık bir coğrafyada anne kokulu olmak
Sönmesin saçlarına taktığım yıldız ışıkları...

Ortaktır ya acılar
Yemen türküsünü çok güzel söyledin ya sen!
Bir kez daha söylesen olmaz mı?....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394586/sahipsiz-siirler-aci.html>

Sahipsiz şiirler(Misal)

[italik]

Üç dua
Üç masal
Üç bilmece

Yunusça olmasa da hep tek tipti
Ocağıımıza sürdürdüğümüz yakacak
Tavsamış ekmek olmadı soframızda hiç

Çeyizimiz kul hakkı, demimiz insan sevgisi
Hem yangımız hem döngümüzü semahlarımız
Kardeşçeydi açlığımız açıklığımız

II.
Aşımız tuz, oymağımız ve biz...

Sev demişti yaradan
Bilmeden hayatın en çileli yolu olduğunu
O sözü hak bilip, sevdalanırdık bazen!...

Bazen bizim obalarda da yolunu şaşardı adalet...
Bilir misiniz? Niye yaşar hala Karacaoğlan ve de Dadaloğlu
Hem Afşar hem Türkmen hem de Yörük'tük biz... Sevgiydi adımız

III.

Her gönül kendisine karanlık
Mum söndü!!! Değirmen taşının insafında buğday tanesi
"Kırılсан da eğilme"! bir kalem kaş karşısında bile!...

İnzibat konağında güdümlü bir kalem
Gücü olan konuştu susmak hep bize düştü
Acımıza değer biçti nefesi nefesine yetmeyen murakıplar...

IV.

Bilmiyorum ar mıdır şarap içmek?...
Ve dünden bu güne muhasebe!
Usanıyorum bazen inanın dönüp aynaya bakamayan insanlardan!!!

Yukarıdan aşağı, hatta aşağıdan yukarı
Hiç kimse eteğimdeki taşları döktüm sanmasın!
Ve lütfen herkes inansın

Aşk ve sevgi kimsenin elinde oyuncak değil!...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1394840/sahipsiz-siirler-misal.html>

Müdahil

[italik]

Bir türkü tetikledi yine bu gece hasretimi.
Öğrendim ki;
Çürük tohumlar can bulmuyormuş hiçbir toprakta...

Cılk olurmuş yuvasız kuşların yumurtası!
Endazesiz patiskaya sarılmış yüreğim!
Bahşetsen de adını sayıklasam...

Eyy şehriyar tanıdın mı aşkı?
Tanıdıysan; şahrud'u anlatsana bana!...
Acılar dokunmuş
Dert değmemiş tezeneme
Ahımı duymasın sevdiğim!

Kubbe gök,
Yeryüzü kara toprak.
Can adamışım kıyısız bekleyişlere!
Canıma kıymış, uzak durduğum şehirler!
Öylece gülüp de!
Kanıma dokunma ne olur!!!

İki yol bire düşürmüş
İki ömür bir olsun deyince...
Fistanındaki çiçeklere sor beni
Beynamazca hiç sevda değil benim dileğim!

Yaralıyım!
Hem de ağırdan daha ağır.
Matruşka ne âlem deyip de,
Cahilliğimi yüzüme vurma ne olur!

Sür atını diyor bir hekim!
Ötenazi diyor aklımdaki şeytan!
İçerim titriyor kendince ve muhtevassız...
Abimm diyerek uyanıyorum düşlerimden!

Bir sözcük müdahil oldu cümle cenahıma!
Kimse, benden daha güzel sevemezdi...
O kadar çok sevmiştim ki senin devrik şiirlerini
Matbuata ne gerek var ki be kadın!
illa ki adını mı yazayım her cümleme

Kanadı kırılmış posta güvercinlerinin!
İspat arama sevmişliğime...
Erken uyan
Kulağın seste olsun
Heybesinde emanetlerim

az sonra
Sokağından geçecek eskici amca!

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395105/mudahil.html>

Yorum şiir

[italik]

bir türkü, bir ömür
bir de insanın kendisine bile yabancı olması...
bir tütün isı düşer geceye
evladiyelik bir sızı depreşir yürekte

boynu bükülmüş çınarın
dallarında kuşlar konaklar
dört mevsim bir yağmur damlasında buluşur
kör güvercinlerin uçması gibidir yaşamak
adı var çiçeği solgundur çiğdemlerin...

ılgıt ılgıt nağmeler düşer
bir bağlamanın telinden
bulutlar kararır
grileşir gökyüzünün mavisı
semaha durur
felek vurgunu turnalar

issızlığın varlığı
yalnızlığın devamı
yüreğimizin çıplaklığında aht'ımız
yaprağına har düşmüş sevgi fidanının
zalime zulmet
çile çekene sabretmek yakışır

ahı revan olmuş ömür yolumuz
ceylanlar su içer gönül sunağımızdan
dört kitabın hakkı olsun
yalan yere çıktıysa dilimizden Şah kelamı....

mezar başı sarmaşık güller
herkes kendi göçüne ağıtlar yakar
bilinsin ki nazımızdan değil avamız
boynumuzun bükülmüşlüğünü hiç sormayın
eyvallah deyip susmuşsak
bir bilmeze eş olmamaktır dileğimiz...

tabipler hüküm buyurmuş sayılıdır gün
kökleri ayazdadır koca çınarın
bir türküdür şimdi kazma kürek sesleri
aheste su yüzünde yüzen yaprak misali
sıfat-ı insan olarak göçüp gitmektir tek dilek

o kadar kolaymış ki gülmeyi unutup
ağlamayı anayurt bilmek
suskudadır koca çınar
elleri koynunda dilinde hep aynı dua
salmıştır yürek öksesindeki kuşları

değirmenin çarkını döndürenmiş
suyun azizi
son ses son nefesinde sadece kendisi olabilmekmiş
çınarın niyazı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395259/yorum-siir.html>

Cevahir-öylesine-

[italik]

bütün aşklar yedi eminde Cevahir
suluğunun askısı kopmuş bir çocuk şimdi sevgiler...

gelinlerin duvağı hecelerin uyağı
daldaki sincap'a sorsana elindeki ceviz mi, yoksa kalbi mi?

dudak arası üç gulhü bir Elham
rabbim yardım etsin kendi gölgesinden korkanlara...

hiç olağan değil Cevahir, gözüm seğiriyor
her sadaka verdiğimden bin ah düştü gönlüme desem...

zıbınımda üççatal iğne, döşümde era yazan bir önlük
bir çiçek, güle oynaya solar mı? bir düşün...

avareyim bu gün, tembelliğimse hiç vazgeçemediğim!
makamı hallerine şerh düşmüşlere yolun uğramasın asla...

darası tartısından ağır bir makamdayım
yolumu suizan sayan akıldanelere selam olsun!

teneşirin rengini bilir misin Cevahir?
bir güzelin kalbini kırdın mı bile isteye?

pişman olup utandın mı tövbenden
ve sonra da mutlu oldun mu pişmanlığınla...

söylesene Cevahir neden hep zıt oluyoruz biz seninle
söylesene Allah aşkına! Ya da söylemeyeceksen çekil bir köşeye!!!

bilir misin? Cevahir
üzengisiz eğeri sırtında bir kısrığa binmenin zorluğunu...

yuh olsun her mevsimi karakış olandan baharı sorana
anne kirpi, apalak yavrusu! zaman dansöz! en güzeliymiş ölenle ölebilmek!...

her heceme bir zabit dikeyor bir güzel
söylesene acıya çalılırsa her kuşluk vakti kuşların kabahati ne?

bir avuntu bırakıyorum şuraya Cevahir
güzelliğini el eline, el diline bırakanlara kısacık bir not var burada...

utanıyorum biliyor musun
çırılçıplak hallerimle görünemediğim için...

ne kadar sitem edip kahretsem de iyi ki varsın Cevahir...
iyi ki öğrettin bana akli eteğinin ucunda olanlardan uzak durmayı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396177/cevahir-oylesine.html>

Cevahir kardeş

[italik]

Gelip çattı yine
Hüzünlerin mevsimi Cevahir
Gecelerimi ortadan böler
Sabıka dosyamda kayıtlı bir çığlık

Şarabın rengi
Tuzun kokusu
Oğul otu kaynattım
Midemin sancısı
Yüreğimin acısına
Söylesene
Tarif edebilir misin?
Gözlüksüz göremeyen birisine
Ilmeği kaçmış bir ömür nasıl yaşanır!

Kardeşim, can yoldaşım Cevahir
Çocuklar ağlaşır hüzzam yanımda
Düşlerimde boğazım kesilir o kadınlar gibi!
Söylesene be birader
Düzelir mi bu coğrafya?
Bir gün tütünün acısı
Üstesinden gelir mi bütün acıların?

Biliyor musun?
Çok ağır geldi son okuduğum kitap!
Mercimek çorbasına soğan!...
Bir daha gitmem o çorbacıya inan
İçimle derdimi bitirdim
Ama çaresizim biliyor musun?
Gülmeyi unutmuşum...

Günü şaşmaz
Yolu değişmez
Nereye baksam kış geliyormuş
Şükredesim var halime de
İşten Ayrıldı bizim kapıcı Mustafa
Geçinemiormuş
İş de bulamamış
Söylesene be Cevahir
Yüreğin kışı mı zor?
Fakirin düşü mü?

Bir kefedede aklım, bir kefedede yüreğim
Kaç yıl sonra aklıma geldi Samanyolu
Erkek adama yakışır mı deme sakın
Elinde sihirli değneği peri olmak istiyorum!
Yemin ederim kendi içimin acıları için değil
O kadar çok istiyorum ki
Ağlayanı olmayan bir dünya resmi çizmeyi...

Çizme dedik ya
Lütfen lütfen sil dudağındaki o uçuk gülümsemeyi
Bu gece o konuyu açma sakın ha sakın
Bak kenarında hayvan barınağı
Ne güzel akıyor Kızılırmak
Aşk deme Cevahir
Yemin olsun ki bozuşuruz

Aşk deyince
Şirazemin yırtıldığını bilip
Gelme üstüme üstüme ne olur
Bu gün yoksulca bir hayata sarılıp
Gözlerimizi uykuya kapatalım mı sessizce?

Bunu yazmazsam olmaz Cevahir
Sen hiç oralı olmasan
Onlara negatif baksan da
Senin yokluğunu fark ettiler sanırım
Ve kaç zaman sonra yine balkonumdaydı Gurbetle Sıla
Kanatlarından öptüm onları...

"Titrek bir mum yanıyor içimde Cevahir
Yalnızlığımın adını era koydum gücenme ne olur"!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396493/cevahir-kardes.html>

Küskün fesleğen

[italik]

İster hikâye de istersen masal
Seni Şah'ım bildim, sensin Pir kapım
Hikmet deryasına en güzel misal
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım

Âlemlerle kavgalı, özce durgunken
Bedenim dengesiz, fikren yorgunken
Eskiydim eksiktim, sana vurgunken
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Şaşkınlığım sultanım, nasıl başlayım?
Nerde nefes alıp, nerde kışlayım?
Gönlümden sevdanı nasıl dışlayım?
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Ömürken geride kalan izlerin
Nasıl unutulur kahve gözlerin?
Kutusuz kibritken sevgi gizlerin
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

İçin için ölmek'... Karadır gece
Kavlime muhalif, aradır gece
Aşktan miras özge yaradır gece
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Dudağından içip sevda zehrini
Canıma denk tutup gönül mihrini
Yarama yar görüp mahşer dehr'ini
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Kırmışım kolumu, sevgi yenimce
Vuslat düşünüyorum, birim binimce
Ruhum salkım saçak, canım tenimce
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım

Muhabbet olsaydı terinin tuzu
Yüzüne doğsaydı aklımın ruz'u
Farz et ki; karşında emlik bir kuzu
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Tuz buz ayna diye kırma kalbimi!
Güzelden, çirkinden sorma kalbimi!
Vefasız kul deyip yorma kalbimi!
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Rabbime; yar deyip aşkla andığım

Kül dolu bir ocakta, sendin yandığım
Resminle doluyken mazi sandığım
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Aldığım nefesi sır sayma diye
Sensiz bu âlemi var sayma diye
Nedamet ehline yâr sayma diye
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım

Ey aşk makamında başını eğen!
En son kelimindi, canıma değen
Ey kıblegahım, ey küskün fesleğen!
Seni Şah'ım bildim, sensin pir kapım.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396888/kuskun-feslelegen.html>

Aklımda uzak ara şiirler

[italik]

çaldım kapınızı
haydi çık dışarı
silinmemiş dün çizdiğimiz seksek çizgileri

göğsünün üstünde bez bebeğin
aşkı tanımasam da
güzeldi o zaman çocuk olmak
maalesef büyüdük!...

....
celp gelmiş itaatime
kanlı baharlarda masum çiçekler
teleği kana batmış turnalar konaklar yüreğimde
isli bir demlik gibi içimdesin
söylesene
utanmalı mıyım?
bu hayatın orospuluğundan!!

şiiri kıyısız deniz bir resim
dağlarımın koyaklarında
on beş yaş arası bir gelinlik kız silueti
ahh sözdeşim
sana emanet etmişken ülkemin çocuklarını
o kadar zor ki
mavi kanatlarında kan izleri görmek!

ahh
begonvil yapraklım
aldanma gün ışığına
bir kenara bırak abdestini tazelemeyi
haşarı bir çocuk gibi çık karşıma
son kez elim sende oynayalım

bir zamanlar
içimden içine
içinden içime
tarifsiz bir şeyler akmişti...
söylenmiş her sözün tutanağını iliştime ne olur yazğıma
hani yılan bile dokunmazmış ya su içene...

ve
nüfusunla
nüfuzunu karşıtıma ne olur
uyma öfkene
ki
zaten toplayıp götürmüş
bizden geriye kalanları çerçici Süleyman

aklımda uzak ara şiirler

şafak vakti üstümü açma...
müsaade buyur
kaldırayım ayak izlerimdeki küf yeşilini
kurtarayım gönlümü karanlık rüyalarımın
gölgene sığınsın uzak ülke hayallerim

damağımın tadında üç eabil
mendil kapmaca oynayalım gök tapınakta
sil kanatlarından kan izlerini
Zaman gün aşımı
aldırış etme kınalı mevsimlere gün ışığım
ve
ne olur
eteğinden düşürme
bahar emzikli çocukları...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397252/aklimda-uzak-ara-siirler.html>

Sahipsiz şiirler (aşkın bir yüzü)

[italik]

durma!
sonun kefen ve defin...

çehresi eğik güller
damağı kurumuş bülbüller
aşkın bir yüzüymüş Kerbela
diyarlar ötesi ashabın azabı
kavmini kanda görmek istemiş kardeşleri
söyle ey Fırat
taşıyabildin mi bunca masumun kanını?

susma!
illa ki sesini duyacak bir makam vardır

maksadı muteberdi
göç yollarında atılan her adımın
bir damla suydu aşkın bir yüzü
gam değildi bile bile ecelin üstüne yürümek
sönmüş memelerde süt ararken bebecikler
alınlarında mukaddesatın mührü
şahadet gününün kınasını peşin yakmıştı anneler

kızma!
Rabbinle kavlin var

canına ilişse de yezidin kılıcı
kızma ki
uzak dursun o melunun kokusu masumu paklardan
Allaha açılan ellerdi aşkın bir yüzü
ata'yı vuslattı bu göçün sonu
korkulur muydu? muştusu önceden verilmiş bir düştün

küsme!
aslına döner, soluk gün ve kara gece
unutulur sanma ne adın, ne de emanetin

devrilir zaman, düşer an
gülü sonradan derilirmiş devrim davalarının
kabuğunu çatlatan her filiz, Enel Hak dermiş
inancın hakikatiymiş aşkın bir yüzü
kör olurmuş,
adadığı kurbanın kanında kendini görmeyen

üzülme!
aylardan matem...

sal avuçlarındaki dualarını
yetimleri, öksüzleri düşün

uzanabiliyorsa ellerin çaresizlere uzat
zulmün bir yüzüymüş aşk
seveninle paylaşmasan da göğsündeki baharları
yağmurlu havaları sevmediğini koy bir köşeye

düşün(me) ki
günahı, sevabı, dünü, yarını
bunca çirkinliğin arasında
her yüzüyle
güzellikle anılsın aşkın her hali!

ve aşk bir isimse
bilesin ki ismindir
ecelle yan yana alınımıza nakşedilen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397421/sahipsiz-siirler-askin-bir-yuzu.html>

Sahipsiz şiirler(Emsal)

[italik]

Emsalini aramadım, aramıyorum da...

Hani temsilde hata olmazmış ya
Keşke yansaydım o günahın ateşinde...!

Kuruyla yaş hikâyesi var ya hani
Maalesef ki gözyaşı çaresi olmuyor hiçbir pişmanlığın

Evli evine köylü köyüne gidiyor
Cevahir gelmezse canı sağ olsun dört duvarın. Başlasın ihtişam

Okumadan okundu olarak işaretliyorum gelen mesajları
Ağlamak! Salya sümük! Çaresizlik! Bir eylül akşamı...

Bazı geceler düşlerimde sen oluyorsun
Annemin kınalı yapıncak masalındaki başkahraman!

En kutsalımsın deyip
Öpüp alınma koyuyorum siyah pullu yazmanı

Biliyor musun? Küs barış diyerek bu gün barıştım serçelerinle
Küskünlük kırgınlık! Aman Allah'ım serçesiniz en nihayetinde diyemedim

Kimliğim, kültürüm, varlığım yokluğum
Kadınlığınla o kadar çok yakışmıştın ki insanlığıma. Evet susmalıyım!

Biliyor musun? Misakı milli demişti Mustafa Kemal paşa
Ben o söze uysam da bütün kalbimle asla nifakı milli bir sınır çizmedim sana

Habersiz hem de bir haberdim tavuk sevmediğinden
Ne çok sevinmişti o akşam mahallenin sahipsiz kedileri

Geceydi enikonu nihayeti
O kadar güzeldi ki seni mum kokulu bilmişliğim

Kalın uçlu kara kalemler ve parmak uçların
Gülen iki çizgi insan ve senin aklından geçenler

Sevmişliğimi sorma bana kurban olayım
Era denilmiş şah makamıma

Biliyor musun? Vuslatın yolu tek bir yol değil
Öteki diyar diye bir inanış da var aşka inananlarca...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1397549/sahipsiz-siirler-emsal.html>

Cevahir-Hasret-

[italik]

Bir şeyler söylemeliyim ona
Bu kadar korkak değildim aslında...!

Söylesene Cevahir
Yoksa ben...

Öylesine ilginç ki yaşamak
Sen biliyorsun küskün hallerimi...

Kaderi kendi ellerindeymiş insanın
Budamaya kalkarsan ölülmüş karanfiller

Farz et ki diyet mevsimindesin
Peki ahududu meyvesi bir güzellik kapını çalarsa...

Gülümseyebilmek kahkaha atmak Cevahir
Anladım ki bedeli ödenemeyecek bir hazmı!

Suskunluğa umudunu bağlamak
Anladım ki söylen(e)meyen sözcüklerin aslıymış aşk...

Tenim bende aklım benim değil Cevahir
Lütfen ruhumun kuytularına Dersim kokuları iliştir!

Sol yanım sımsıcak, müsebbibi bir fotoğraf karesi
Anla ki yürek ateşini söndürmeye suların gücü yetmez...!

Ben ve yazmak, şiir ve müzik
Sakın ha birbirine yakışmadı bu şiir ve müzik deme!

Gripin soda ve limon
Ne alaka dediğini duyar gibiyim!

Kalbimdeki kelebeklere aldırış etmeden
Gönlümden uzak diyarlara serçeler uçuşuyor...!

Tenimde geceden kalma bir ten sıcaklığı
Hafızamda sımsıkı sarılmanın güzelliği ve kutsiyeti...

İçimde yolların ve yılların ıraklığı, ahh zamanımın sonu
Devrimciyim deyip de olamadığım aklımda şimdi hep...

Lütfen Cevahir eşitle ne olur sağ yanınla sol yanını
Söylesene ayıp mı olur? Üzengisiz kısrakım demek!

Cevahir iki gözüm, varlığım dirliğim
Anlayamadım neden bu kadar şikayetçisin ki benden...!

Şimdi sen diyeceksin ki dök yüreğini ortaya
Ve sonra ezberinde yanan ateşi yakan elleri bul!

Sustum Cevahir sorma sermayemi
Bir alıç ağacında kuş yuvası hallerim...

Hani bu şiir ya... Konuştum öylesine
Ama sonunda sustum, uzak ara ülke düşleri böyle oluyormuş...

Veresiye defterim Cevahir
Yemin ederim bu sefer tertemiz olacak sayfam!

Söylesene bıkip usanmadın mı? aynalara bakmaktan...
Çürümüşlüğü ile güneşi avutanlardan!

Dip not

Ben onun kimliğine kadınlığına hiç bakmadım cevahir
Bu devirde insana rastlamak o kadar kolay mı sanırsın!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1398424/cevahir-hasret.html>

Eyvallah

[italik]

Sildim esamimi cümle cihandan
Sizin olsun her şey bana eyvallah
Payıma düşeni aldım zamandan
Çaresiz kaldığım 'an'a eyvallah

Kalemim yerdeyse almayın sakın
Boynuma astığım muskayı yakın
Görmek isterseniz mazime bakın
Vakitsiz geldiğim sona eyvallah

Yüreğim çırpınır karışık usum
Yıllardır sürmekte gönülde yasım
Bir dörtlük şiirdir kalan mirasım
Yaramdan damlayan kana eyvallah

En ince elekten süzülen bensem
Sesi çıkmaz diye ezilen bensem
Her işin sonunda üzülen bensem
Sebepsiz sebebim sana eyvallah

Yılıya yolladım uykuyu düşü
İstemem baharı, gönderin kışı
Yürekte başlıyor her işin başı
Ruhunu terk eden cana eyvallah

Ne altın ne gümüş puldayım şimdi
Kuru yaprak gibi daldayım şimdi
Dönüşü olmayan yoldayım şimdi
Dünya denen viran han'a eyvallah

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1399122/eyvallah.html>

Cevahir-Ninni-

[italik]

Anne diyor
Ninni dinliyorum Cevahir
Başından ayrılıyor taneler
Aldırış etme yüksek uçan kartallara
Ve sakın ha ses etme yüreğim gölgesinde uyuyanlara

II.
Üç mevsim bir de suskunluk bırakıyorum şuraya,
Dur diyorum ana dilimin yadigârı türkülerime
Söylesene Cevahir
Sevdadan mıdır baharıma yağan karların sebebi?
Söylesene; vebali kimedir
Dilimin kundaklarında büyütüp de
Yârin kulaklarına söyleyemediğim sözcüklerin

III.
Gönlümün hayalleri yetmezmiş gibi
Ruhumun hayalleriyle uyanır oldum sabahlara
Hükmediyor grilerime yorgun bir kalp atışı
Gün batımı tek kişilik battaniye de iki nefes buğusu
Söylesene, ellerimin titremesine sebep nabzım mı?
Söylesene Cevahir aşk varsa helal midir?
Bir fincan kahvenin yanında bir dal sigara!

IV.
Keşke şiir yazmak olmasa
Özlem kelimesi bu kadar dokunmasaydı insana...
İçindeki incecikten de ince sızıya aklının yetmemesi...
Ellerinde buz tutmuş bir coğrafyanın ayazı
Kurşungeçirmez bildiğin kalbinin
Çakaralmaz bir sevda tüfenğiyle vurulması...
Sen anladın beni be Cevahir
Gözlerime vuslatın perdesini çek
Çek de az daha uyuyayım ne olur...

V.
Yollardayım Cevahir
Mardin'den Nusaybin'e yüküm hüzün
Sarılığım Bitlis tütünü
Maviliğim ve sodamsı tadım Van gölünden
Koynumda dünyanın kızılı bir sevda
Ovacıktan Mazgirt'e yola çıkmış hasretimin kervanı...
Ne dersin, sevda çıkınımı açıp
Bölüşeyim mi hazinemi cümle âlemlerle?

VI.
Doymazmış aç toprağın karnı
Azabı bitmezmiş yar gözüne değmeyen gözlerin
Ama bazen de cana değermiş
Sükûtu hayaldeki bir güzellikle meşke dalmak...
Sus abi, bu sefer Cevahir deme ne olur
Bırak bu kısmı da ben tamamlayayım
Bir kişilik hallerinle iki kişilik şiir yazdın
Kırmadın yormadın darlamadın
Haydi, kalk gidelim ne olur
Varalım kıyısına

Yüreginin sellerini karıştır Kızılırmağın sularına!

VII.

Tamam, benim güzel dostum
İyi bak etrafa bizden bir şey kalmasın
Bak şuradaki suskunluğumu al önce
Sonra da şuradaki
Dil ucumdan tekrar yüreğime düşen
Ateşten sözcükleri de unutma

Eyvallah Cevahir iyi ki varsın
Yarın görüşürüz değil mi dostum?
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1400230/cevahir-ninni.html>

Çile yumağı

[italik]

Dünüm bu günüm yarınım
Hayallerim bir çember düzleminde
Hayalet şehirler kuruyorum
Gölgeler üstüne

Bütün kusuru mevsime yüklesem de
Kalbimde haşarı bir çocuk çırpınışı
Yensem de korkularımı
Başladığım her şiir isimsiz kalıyor

Karıncanın kararı
Yükünün ederince huzurum
Dinmek bilmiyor
Ruhumun maviliklerine hükmeden fırtınalar
Azabı aşk ateşinde yakıyor
Suskun sözcükler teslimiyet vesikalarımı

İçimde birikmişken
Sıradağlar gibi acabalar
Aşamıyorum
Aklımın sükûtu ikrar tahkimatlarını
Tahakkümü taksirat bir gülücükten medet ummak
Manasız kalıyor

Çokça sığıntı oluyorum bu aralar
İssiz ve ışısız sözcüklere
Adını kendisi koyan bir sevda
Tenimin tuzunda konaklasın istiyorum
Anaç bir kelebek
Gelip yuva yapsın gönlümün koyaklarına

Kaç zamandır ulumuş yaralarım
Ulu bir meclisin divanındayım
Okunsun istiyorum
Ak kâğıt üzerine karakalem savunmam
Âlem bilsin istiyorum
Umutlarımın can suyunu kesen çaresizliği

Son zamanlarda
Bir darbimesele yükledim acziyetimi
“İki çıplak bir hamam”
Ben farkındayım çıplaklığımın!...
Sonu gelmese de sardığım çile yumağının
Susmalı mıyım?

Güneyin sıcakları mahur
Yüreğim kuzey soğuklarının anayurdu
Sevgi yanımda bahar bahçe
Umut yanımda göçük altında madenci
Örselenmiş bir şiir daha yazmak...
ne diyeyim belki duyulur sesim

Ya Hızır diyorum bazen ya Hızır

Ne zaman iyileşecek
Posta güvercinlerimin kırık kanatları
Ve ne zaman cevabını getirecekler bana
Yâre yazıp gönderdiğim namelerin

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401000/cile-yumagi.html>

Dağınık şiir

[italik]

I.
görünmez göze konulmak
Sebebi ziyan bir hal
bir türlü anlayamadım
neden hep kırmızıyla anılır şarabın rengi

II.
eteğinde eğrilmiş yünler
taş minderinde oturur hala ninem
kravaze kazağımın düğmeleri kopmuş
en çok üzüldüğümdür
gitmek isteyip de gidemeyişim
lütfen hep doğuya yol alsın bütün trenler
hatta doğudan da daha uzak doğuya

III.
bazen acılar kadar ağırdır yaşamak
vurdumduymaz olmayı diler bazen insan
eğer bu gün yaşasaydın
bu kadar ince olmazdı ölüm ilanlarını okumak
sen düşün ne olur inziva hallerimi

IV.
dalında çürüyor
umut ağacının meyveleri
rengi solmuş gül oyalı çemberlerin
Şahsenemi'n fesi düşmüş başından
babam Keldani
göçmen kuştı annem
ağlayan bebelere süt olmadı şiirlerim
memleketin deyince
Of'luyum diyebilseydim keşke

V.
en turkuazından müslim
Beyrut'taydım en çaresiz anımda
edep makamı ateş ortasında akrep
yılana sarılır gibi, ilanı aşk etmek
omzu kefiyeli başı agel'li bir karaelmas şeyhine
ve hadsizce dünkü düşmanına avuç açmak

VI.
aşkın dersinde
parmak kaldıran son öğrenciyim
epeyce zayıftır coğrafya bilgim
uzak diyar haritaları sormayın bana
küpe çiçeğinin küpesi düşmüş
karma karışık oldu aklımın köşesi
neden hem bu kadar çok seviyor
hem de
bu kadar çok korkuyorum öğretmenimden

VII.
akademisyen kifayetine mahsupmuş

çok bilmişlik kıyafetinin alacası
kendisini şair sanan üç beş düş yorgunu
aynı gözle görmüşler kırk veliyle kırk tufeyliyi
tülbendimin kıyısı sakız adası
kulağıma kahpeliğin senfonisini fısıldamış
başı fesli çakar almaz bir yunan tüfeği
çok görmeyin ne olur bu müptezel hallerimi

VIII.
dökmek içini
bir tütün sarımı huzura
bir Kızılırmak türküsüyle bağdaş kurmak
hem de neşet ertaş ustanın yamacında
ve sofrasında mihmanı olmak
hikmeti nazım'ın....

IX.
tefekkürde ruhu, kimliği kayıp
ulemalığı düşlerken ucube olmak!

X
gecelerin kutsiyeti
kıvamsız harflerin zafiyeti
selam olsun heceleri dağınık olsa da
haddini bilerek içini dökenlere
selam olsun gönül şehri şiir olanlara...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401286/daginik-siir.html>

Cevahir-kayıp-

[italik]

yılanın ödü
kuşun sütü değil yaşamak
renklerin anası değil toz pembe

kaç zamandır
ortalarda yoksun Cevahir
derdin beni meraka salmaksın
şimdi şuraya bir gülücük
bir de
seni çok iyi tanıyorum notu bırakıyorum

biliyorum ki
ortalarda gözükmesen de
bir yerlerden beni takiptesin
illa ki görmüşsündür
bu gün üzerime düşen
kasımın en uzun gölgesini

sen yoksan
ben de anmayacağım adını
ama suskun da kalmayacağım
ve bu gün nasibime
Barış abinin bu şarkısı düştü deyip
sığınacağım limanına
hem de içimdeki benden öte
senden ziyade sözcüklerin kifayetine

ya Cevahir
yemin ederim ne tadı
ne de tuzu var
gıyabında seninle sohbetin
mesela
içimde karlı dağların karı
söylemek isteyip de
söyleyemediğim sözcüklerin kafesindeyim
bir düşün be can dostum
bir barbut oyununa oturmuşum
ama cebimde
ortaya sürececek pey akçem yok

oturup düşünüyor
yatıp kalkıp tekrar düşünüyorum
gülün rengini görmek hak değil midir bülbüle?
hak değil midir bir kula ?
mihrap bildiği bir makamın ziyasını görmek

sen bilirsin
ister gel ister gelme
vakit dem vakti Cevahir
nasılsa bir şey olmaz bana
annemin muskası üzerimde
Hızır'ı karıştırma bu işe
önce biz kendimiz
kendimiz olsak olmaz mı?

cevahirrrrr
neredesin be çocuk
kaç zamandır yoksun
bakıtma gözümü yollara
çık ortaya beni yormadan
biliyorsun terstir benim öteki yüzüm

anladım
inadın inat bu ara Cevahir
bizden yanı dönüp bakmayacak
sesimizi duymayacaksan
bari Barış abinin bu şarkısını dinle
haydi gel dört kitabın hakkı için
o dört kitabın tek ortaklığı için
yeniden sığıalım insanlığımıza Cevahir

ve ahududu olsun bütün mevsimler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1401624/cevahir-kayip.html>

Cevahir-Özlem-

[italik]

mevsim kışa dayandı ya
dün kışlıklarımı çıkardım
annem kokuyordu
nakışlı bir çift yün çorap
ayaklarım üşüdü be Cevahir
hem de çok üşüdü
yüreğim mi?...
kıyamadım
ayağıma giymeye
defalarca öpüp kokladım
o çorapları
ben hiçbir zaman doyamadım ki
annemin kokusuna

her bir ilmekte
parmak izlerini öptüm
ruhuma dokundu
göz nurunun ışıltısı
saçlarımı okşayıp
gözyaşlarımı sildi
yünden yumuşakça sevgisiyle

beşiktaş sevgimi bilirdi
eğricik büğrücük
bir kartal uçmuştu
çorapların gökyüzünde
söylesene Cevahir
ayakta mı gerek
böyle bir sevgi
söylesene
benim gibi
o da üzülüyor mu
beşiktaş ve çarşının
bu hallerine?

kuzummm
yemeğini yedin mi?
ölenle ölmüyor
bir sen değilsin
tek başına kalan
sana baba diyenleri düşün
gözü elden gelecek bir tas çorbaya bakarken
hani bana
ben ne kadar kötü bir anayım
bir tas sıcak çorba koyamıyorum sofrana derdi ya...
her gün öyle güzel konuşurdu ki telefonda
iyi ki varsın anam derdim
iyi ki varsın benim güzel anam

kabul olmadı dileklerim
onun acısını da yaşadım
söylesene Cevahir

bütün analar gibi
o da cennettedir şimdi
değil mi?

son sözleri cevahir
ahh o son sözleri
“aklınla yüreğinin
terazisini bir tut
sakın ha el izine basma
ağlayanın yamacına geçip de
gülme sakın”

ve o son bakışı Cevahir
ahh o son bakışı
ben onu çok özledim Cevahir
çoktan da çok özledim ki ben onu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402001/cevahir-ozlem.html>

Gölge

[italik]

Ayırt edemezken baharı, kışı
On birinde yirmi söylenir yaşı
On üçe değmeden bağlanır başı
Bu adam kim diye soramaz gölge

Alın teri döker elinde çapa
Çalışır çabalar karnında sapa
Canından bezdirir yediği sopa
Gönlünce bir yuva kuramaz gölge

Uzamıştır saçı, kısadır aklı
Sokağa çıkamaz üzeri yüklü
İnsandan sayılmaz fitratı farklı
Gözünün önünü göremez gölge

Çıplaktır ayağı, çuldur abası
Tahrik olur sevip okşar babası
Emmi dayı derken kardeş cabası
İsteyene karşı duramaz gölge

Gelinparmağında kınadır bazı
Yüreği sevdadan yanadır bazı
Evlat şehit vermiş anadır bazı
Gururla göğsünü geremez gölge

Eksiktir eteği, yitiktir adı
Her daim kekredir ağzının tadı
Bazen orospudur, bazense cadı
Ölmeden huzura eremez gölge

Gönlünce sevemez yeşili, alı
Sokakta yürürken kesilir yolu
Kuyudadır başı, çöptedir kolu
Mezara tek parça giremez gölge

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1402311/golge.html>

Cevahir-temyiz-

[italik]

Soğuk bir hikâyenin gölgesinde
İhtişamı sınırsız sözcükler...
harflerin dem vakti
ve kırık heceler boyu
kendini aramak...
ben dardayım
dardayım ben
sen neredesin be Cevahir?

Sorma bana
hayaller âlemini
hoş karşıla
inzivadaki dilimi
varsın bakışlarımdan okunsun
gönlümün yokluğu da
yoksulluğu da
Cevahir hani gam ortağımydın
düşlerimden bile yitip gittin
neredesin sen be adamım neredesin?

İnançsızım
hem de
yeteneksiz
Kuşlar konaklasa da
en manalı
en güzel dizelerimde
kolay mı sanırsın
bir şiirin suskusunda
susup kalmayı?

Keşke
sen ben olsan
ben de sen olsaydım Cevahir
elinde tehdit kokulu bir silgi
kendi dilin
kendi bilgince
her anımı yazıp çizseydin
offf ses versene
neredesin be iki gözüm?

geri dönmek için
temyiz demişsin Cevahir
A gafil
sen hiç gördün mü
benim yazdıklarımı çizik çektiğimi
karalamamı sanırsın sen
benim biçare vesikalarımı
ya da elimde silgiye rastladın mı hiç

Yaz beni...
şahidim sensin
hem de çok iyi bilirsin
ben hiç vazgeçtim mi?
sevdiklerimi yazmaktan

Not
Sevgili Cevahir
Üç vakte kadar geldin geldin
gelmez isen sen düşün sonunu

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403364/cevahir-temyiz.html>

Çince şiir

[italik]Çince şiir

Suyun durusuna sordum imgeyi
Aşk yaz dedi bu gün şiir perisi
Akıl fikir deyip yordum imgeyi
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Nasıl aşk yazayım sevgili perim
Nüzulde bedenim pazarda ser'im
Bila makamlarda akıl ederim
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Su tuz ve un iken ekmeğin harcı
Bine katlanırken yoksulun borcu
Endişe doluyken gönlümün hurcu
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Geçime endeksli sevgi darası
Yegâne haylimde zeytin karası
Kahvaltı sonrası öğün arası
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Üçü çoktan geçti saydığım sayı
Çakala yem oldu yılmımın tayı
Maziye karıştı Konya buğdayı
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Yastık altı bitti satıldı inci
Akli erenlerin kayıp bilinci
Özünü ararken Tosya pirinci
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Ahh neler çekiyor şu zavallı can
Ahh domatesim ah biber patlıcan
Bilmez misin öldü Barış abi can
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Cevizdi fındıktı anma adını
Unut kaymak ile balın tadını
Aldığın nefeste bul muradını
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Sakin ha düşünme doğal gazını
Et; NUR değil asla çekme nazını
Haline şükredip çok say azını
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Unuttum say ki bir önceki ayı
Aklını almasın sucuğun payı
Neyine gerek pastırma halayı
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Uzatıp uzatıp çekme elini

Mandalin tadında ekşi dilini
Unut gece gündüz seher yelini
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

Yaşyoruz elbet lokmamız haktan
Sayıp sayılmışız varımız yoktan
Biz kefenimizi biçmişiz çoktan
Sen bana aşkı yaz diyorsun perim

**Yazana da yazmayana da eyvallah
Sükut halindeyim
Kimse soru sormasın bana ne olur!**

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1403681/cince-siir.html>

Aşkın semahı

[italik]

Ey benim akasya çiçeği kokulum
İlgaz'ın yeşil yangınlarını yüreğimde tutuştururum
Say ki her gece kızılırmak süzülüşünle
Bir testi su taşıyorsun
Ateşler içinde yandığım rüyalarım
Saçlarından kızıl yapraklar dökülüyor
Kabirsiz bedenim sahipsiz ruhum üstüne
Bir Çankırı son baharıdır kapımı çalan
Ecel dediğin nedir ki senin yokluğunun yanında

Eyy benim türkü yüreğim
Bir Neşet Ertaş ezgisine eşlik edip
Adı Leyla olmasa da yazımı kışa çevirenim
Haydar dedemden icazet alıp
Kaç bahar yolunu beklemişim Çeşnigir Köprüsü'nde
Kaç fırtına dağıtmış senli kurduğum hayallerimi

Lal ettiğin dillerim konuşsun diye
Bir pabucun tersiyle
Ağzımı ovmuşlar Hasandede ocağında
Hacı Taşan ustam
Şimdi uzaklardan bakan ben oldum dedikçe
Kaç hançer rüştünü ispat etmiş yüreğimde
Ömrümü adamışım yüzüme dokunan tek nefesine
Can dediğinin ne kıymeti var ki canana kurban edilmedikçe

Eyy benim hak divanında yüz akım
Boynumu büküp duaya durmuşum Seyitgazi Türbesi'nde
Yunus'un dergâhında iki yüreği tek aşkla müjdeleyip
Eskişehir semalarında uçan kuşlara anlatmışım ahvalimi
Bir Kırşehir sabahında kar yağarken kara bahtım üstüne
Aşık Paşa'ya niyaz ederken görmüşüm düşlerim de seni

Gönlümdeki perinin peşine düşüp Nevşehir'de
Suluca Höyük'te can suyu verip yüreğimdeki sevda tohumlarına
Canım da cananım da sana emanet deyip
Hanesinde konuk olmuşum Hacıbektaş-ı Veli'ye
Ve bizim için en güzel dilekleri dilemişim
Delikli taştan süzülüp geçerken

Eyy benim can özüm
Göz göz olmuş yaralarım Banaz'da
Bakırla demirin tunç,
Sevgisiz insanın hiç olduğunu dinlemişim
Pir Sultan Abdal'ın asırlardır susmayan sazından
Şarkışla'da Veysel babanın kara toprağıyla yarenlik edip
Gemerek'te denizlerin mavisıyla selamlamışım evreni
Seninle Madımak'ta yanmışım duman duman
Ateşler içinde aşkın semahını dönmüşüm
Hem de ellerini hiç bırakmadan

Ey benim son sözüm
Adım adım dolaşıp İç Anadolu'yu
İçimdeki senli yangınların harını

Erciyes'in poyrazıyla soğutmamak olur mu?
Olur mu Niğde bağlarına sevdamızın nişanesini bırakmamak
Ve Konya'dan dünyaya kim olursan ol yine gel diye değil
Nefsimin nefesimin efendisi sensin diye sana seslenmeden olur mu?
Olur mu Celaladdin Rumi ile Tebrizli Şems'in sofrasına oturmak

Eyy benim hiç dinmeyecek ince sızım
Bir bayram sabahı kapını çalsam
Karanlıkları bayramlık gülüşlerimizle aydınlatıp
Kalbimizdeki ikilikleri silsek aklımızdan
Ve muhabbetle sığınsak Hacı bayram-ı Veli divanına

El ele çıksak Mustafa Kemal'in huzuruna
Minnetimizi gözümüzden dökülenlerle değil
Özümüzden yüzümüze yansıyanlarla
Devretsek gelecek nesillere
Ve ben unutup Ankara'nın acılarının başkenti olduğunu
Yüreğimdiki Ilgaz'ın yeşil yangınlarına eşlik etsem
Saçlarını koklayıp avuç içlerinden öperek

Eyy benim kara yazgım ben hallerimi arz ederken
Unutuldum sanmasın Hüseyin Gazi pirim
Bir şafak vakti gümüş kanatlı meleklerle avlusuna inip
Sen kokulu yediveren güller büyüteceğim pirimin ayak izlerinde
Ve gönüller çerağında mum niyetine kirpiklerimi yakıp
Son kez senin ismini sayıklayıp
kör kıldıktan sonra kalbimin gözünü
Azraille kol kola gelişini bekleyeceğim
Vaadi cennette kavuşmak umuduyla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404047/askin-semahi.html>

Kara tahta

[italik]vukuatı kendinden bi haber bir mevsim
tılsımı kendine fukara hayaller
çaresizlikmiş umudun adı, "şaşkınım"

soluksuz sokaklar
kabuğuna sığmayan hayaller
imkansız şarkılarda takatsiz sözcükler
kendi gölgesine muhacir şiirler
tütünden beter sevda tiryakiliği
söyle be zifir yanım
ayın şavkı düşer mi
karanlığını yar bilmiş bir kalemin ukdesine

dün ve yarın
bugünün çetelesinde bir demet hüzün
koyusu açığı fark eder mi?
ben unuttum siz unutmayın
fincanda Türk ikramı bir nefaseti
yürek tortusunda izi ağır bir rengi
ve bazen de inanın ne olur falcılara

zihin sesi ve bozkır
avazında gel gizli gizli diyor Neşet usta
hasretin mekanı ve diyarı
tövbesiz töre değil yaşamak
farzımuhal, ak duvak ya da al bayrak
sonsuzluğun mührü bir damlacık kına
sevginin şahitliğine masumiyet mührü yetmez mi?

an yılgın, zaman örtüsüz
zemheriye inat bir sözcüğe sığınmak
çok bilindik ama "koru ve ecel"
"vakti gelince her kuş yuvasından uçarmış " ya
dilin niyazı söndürmese de yürekteki yangını
illa ki başa gelen çekilirmiş...

tutkusu sırnaşık sarmaşık
arpa boyu ölçümler
körpecik tadında oyuk hücreler
düşün ki saklısı sakıncalı bir şair
tetiği namlusuna isyanda bir sofrada
tok karnına aç bi ilaç duygular
düşlerde tadına varmak uykuların
ihtivası kızıl şarapların irsiyetinde
tebdilsiz ve tebdirsiz muhabbetlerin inceliği
haydi telkari bir geceyle aydınlat soyumu
sal yüreğime karanlıkların bütün ihtişamını
perdesini çek gözlerime bütün aymazlıkların

misafiri olmuşum
tömbekisi mavi tütünlü bir ustanın
acı kahvenin hatırı
terbiyemiz töreden ibaret

ucube hallerimiz mi?
kapkara kara tahtanın emir eri beyaz tebeşir
keçeden silgi benim elimde
yazan yazsın bildiği kadar

unutmamalı ki
aksak atların yükü de
adımlarına uyarmış zamanla
[italik][italik][/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404151/kara-tahta.html>

Son celse

[italik]

hani hayat anlatmıştır ya
her gelen gideni aratır diye
kışın bitişine ne kadar üzüldüysen
baharın gelişine de o kadardır sevincin
o yüzdendir
gidenin hatırasından vazgeçmediğın

aklındaki öyküyü yazmak geçer bazen içinden
ilk paragrafın ilk harfleri
aşkın ilk halleri gibi dökülür hecelere
ömrü az olurmuş ya güzelliklerin
kalemin kurşun oluşundan mıdır nedir
az sonra ağırlaşmaya başlanmış kelimelerin

umut diye uyandığın sabahlar
gri bir resmin renk ortağı olmuştur
kible bildiğın bir noktadadır yine gözlerin
menekşe mevsimiyle müjdelense de hayallerin
geçmişini unutup
yarını düşünmeye yetmeyecektir zaman

yalnızlığından
ve kavgalı lokmaların zulmünden kaçmak için
sessizce terk edersin kahvaltı masasını
ezberin bozulsa da
kulaklarında bir piyano ezgisi
camdaki yağmur damlalarıyla yarenlik edersin

bezginliğe kuruludur saatlerin
uykuların dipsiz kuyu
hastane koridorludur düşlerin
kalp atışların huzur diye çırpınsa da
ruhun aynı acıyı doğurur her şafak vakti

görölmüştür son celse
onaylanmıştır yalnızlığın yasaları
sebepe o dur ki
yaşamının güzelliğine sevdalanıp
kimseleri koyamazsın gidenin yerine
ve bir şiirin mısraları dökülür dilinden
"hep yarım kalacaksın"
yarım kalacaksın hep...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404523/son-celse.html>

Akasya mevsimi

[italik]
Yedi bölgeden derlediğim hayallerim
İç Anadolu da yeşerttiğim umutlarım vardı...

Ellerim Kızılırmak, kollarım Sakarya
Bakışlarım kalmıştır Dicle, Fırat boylarında

Mevsim karakış
Kardan kanat takmışım posta güvercinlerine
Mektuplarım yolda kalmasınlar...

Gün batımı Gülşehir'de
Güle; feryadını dinlemişimdir bülbüllerin
Deli kısrak kişnemeleri bölmüştür rüyalarımı
İhlara vadisinde

Akasya mevsimidir Hasan dağında,
Niğde bağlarında salkım saçak büyürken aşklar
Elma toplar sevdasına ram olduğum yar,
Yanakları al elmadan daha al

İlgaz'a yolum düşmüştür hüzün kozalı düşlerimde
Yar yaralı acıların nişanı takılmıştır göğsüme
Bir yâran meclisinde
Bildiğim bütün duaları okumuşumdur
Anne yazılı tüm mezar taşlarını sevgiyle okşarken

Ayazında; yar kokulu yellere ev sahipliği yapmış
Mustafa Kemal'in şehri
Boynumda kementtir o yârin savrulan saçları
Mayıstır aylardan
Ulucanlar da kurulmuştur idam sehpa
Ayrılığın bedelini öderken
Yürekli bir ölümün renkleriyle
O ölmeden ben ölmüşümdür!

Gridir gökyüzü,
Koyukahve bir bakış dokunmuştur ruhuma
Bir dokunuş bin ölüme bedeldir,
Ki
Şiirlerimin salası okunmuştur
Şehrin bütün camilerinde

Yalın ayak ve ellerim göğsümde girmişimdir
"Gel gör beni aşk neyledi" diyen
Yunus'un dergâhına
Kul kere kul olmuşum bir ölümlüye!
Ey koca Yunus;
Söyle hele aşk deyip affına mazhar olur muyum? Yaratanın

Yedi bölgeden derlediğim sancılarım
İç Anadolu'dan miras ayrılıklarım, acılarım var

Asılmıştır boynumuza ecel muhtıralı yaftamız
Veysel babayı selamlayıp,

Aşkla çıkmışız ince, uzun bir yola,

O aşk ki;

Selam olsun acısına, hüznüne

Selam olsun yeryüzüne, gökyüzüne

Selam olsun sevdiğimize, sevdiklerimize...

durumum gereği şiire teveccühlere anında karşılık veremedim

nokta ile de olsa teveccüh gösteren bütün insanlara

insanca sevgi ve saygılarımla teşekkürler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1404745/akasya-mevsimi.html>

Yedi yüz seksen beş

[italik]

“

Başkentin karanlık bir gecesiydi
Varlığın ömrümün güvencesiydi
Yedi yüz seksen beş gün öncesiydi
Sen tahtımı yıkıp gideli yârim

Gidişinle kader bildim kederi
Kalmadı sevdanın aşkın ederi
Haftalar karakış günler zemheri
Sen gözüme bakıp gideli yârim

Anılar yoldaşım karşımda resmin
Hislerin ruhumda tenimde cismin
Toprakta bedenim mermerde ismin
Sen göklere çıkıp gideli yârim

Koruyup kollayıp kulun safını
Öne çıkarmadan sensiz vasfımı
Başımda taç bildim Lösev vakfını
Sen gül kanat takıp gideli yârim

Ahududu çiçek açıyor bazen
Şahı maral ışık saçıyor bazen
Aşkın marşıyla tren kaçıyor bazen
Sen muhları yakıp gideli yârim

Bir iki üç sayı sayamıyorum
Asla başka akla uyamıyorum
Kimseyi yerine koyamıyorum
Sen elimi sıkıp gideli yârim

Bitsin içindeki ağıt diyorlar
Evde neyi varsa dağıt diyorlar
Çare değil kalem kâğıt diyorlar
Sen yıldızca akıp gideli yârim

Davam felek ile hep susuyorum
İnsanlık askına can asıyorum
Hasretinle yanıp kan kusuyorum
Sen acıdan bıkip gideli yârim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406066/yedi-yuz-seksen-bes.html>

Cevahir- Yeni yıl-

[italik]

yeni yıl geliyormuş Cevahir
hem de
heybesine doldurduğu müjdelere!!

yollarını gözlediğimizi mi sanır acep
eskisi alıp götürdü umutlarımızı
yanıldığımızı sanmıyorum
eminim yenisi de en çok acı taşıyordur zulasında
nedenini sorma bana
sorma ki fikirlerimiz çatışmasın

kirlettik suyu havayı
ağacı gölgesiyle
çiçekleri kokusuyla var kıldık
kaplumbağaların kabuğunu kırıp
gök yüzünün mavisini griye boyayıp
ihtiyacımız diye sevdik ırmakların bereketini
dilimizde, sonumuz toprak söylemleri
sebepsizliğe bile bir sebep bulup
anaç olan ne varsa katlettik Cevahir

yeni yıl geliyormuş
dünyanın sonuna bir gün daha yakınız
gün be gün yaklaşıyor hesap anımız
yok ettiklerimizin ahı omuzlarımızda
bile bile görmüyor, duymuyoruz Cevahir
biliyoruz aslında İsrail'in sur'a çoktan üflediğini
ama vazgeçmiyoruz kör ve sağır olmaktan

yeni yıl geliyormuş
devam, yalana ve talana
bana dokunmayan deyip
becayıştık insanlığımızı korkularımıza
sadece süründüğü için zehrini zehredip yılan
her dem alkışımızı hazır tuttuk
aklımızı alıp ruhumuzu çalana

yeni yıl geliyormuş Cevahir
"çarşıdan aldım bir tane"
ama evin yolunu bulamadım
yarınlara baktım haraç mezat hayaller
kızılca kıyamet olmuş sevginin güvencesi
yen içineydi kırılan kollar
ama bununda üstesinden geldi yeni yıllar

kaç zamandır yoktun Cevahir
hayrola hal ve gidişime not vermeye mi geldin
"diyeceğine değil duyacağına"
sen hiç duymadın mı bu atasözünü ki
karşımda somurtuyorsun öylece

hiç umudum yoktu ama

yeni yıl gelmeden sen geldin ya
yılın yenisi gelmese de olur be iki gözüm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1406751/cevahir-yeni-yil.html>

Ş'aşkın şiiri

[italik]

Sokak sokak şehir küstü
Derya deniz nehir küstü
Tütsü küstü sihir küstü
Huni getir cinci kardeş

Ay yıl derken günler şaştı
Günü gördü dünler şaştı
Kuzey güney yönler şaştı
Huni getir öncü kardeş

Duygu dolu özler bitti
Yana tüte közler bitti
Aşk anlatan sözler bitti
Huni getir inci kardeş

Yol üstünde hanlar yandı
Göğüs de sol yanlar yandı
O otelde canlar yandı
Huni getir dinci kardeş

Arızasız akıl nedir
Su içinde çakıl nedir
Öğrencisiz okul nedir
Huni getir zenci kardeş

Derde düşen diller suskun
Destan yazan eller suskun
Kızıl saçlı keller suskun
Huni getir yancı kardeş

Aksakallı veli sensin
Çalan sazın teli sensin
Yanık conta deli sensin
Huni getir çancı kardeş

Uçan kuşa kızıyoruz
Hadsiz hadsiz yazıyoruz
Gün geçtikçe azıyoruz
Huni getir hancı kardeş [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1407469/s-askin-siiri.html>

Mesela şiir

[italik]

Bir türlü gelemedi kendi rengince ala
Yeni yılın kapımı çaldığı yerdeyim ben
Sahte umutlarımla tutunup bir masala
Hayallerimin sahne aldığı yerdeyim ben

Yeşile tutkuları mavi denizleriyle
Yaralanmış dizleri gönülde gizleriyle
Gözümde bakışları kalbimde izleriyle
Garip kulların darda kaldığı yerdeyim ben

Çözemedim bir türlü gökte miyim yerde mi?
Güzellikler uykuda çirkinlik seferde mi?
Bu mu sevip seilmek bu mu aşkın erdemi?
Duyguların gaflete daldığı yerdeyim ben

Karanlık içindeyken mekânsızların evi
Kırık not alıyorsa sessizlerin ödevi
Çaresize bir dua âşıklara mesnevi
Kulun rabbine haber saldığı yerdeyim ben

Ahı bende olsa da elimdeki kalemin
Dengesini değilim seviyesiz âlemin
Açmasını beklerken saksıdaki lalemin
Mezalim bir mevsimde solduğu yerdeyim ben

Denizlerin dibinde İstiridyede inci
Gökte uçurtmaları ellerinde sevinci
Kıyı köşe olurken çocukların bilinci
Zalimin kesesinin dolduğu yerdeyim ben

Dünya vatandaşımı üstelik Tokat ili
Dört çocuk bir de kadın, yaşamanın ehili
Hem güzel bir adam hem de ilaç mümessili
Her bir gerçeğin yalan olduğu yerdeyim ben

Göbeğini kaşırken otacısı hacısı
Gün geçtikçe artıyor bu sistemin acısı
Hep gözyaşı dökerken kardelenin bacısı
Annelerin saçını yolduğu yerdeyim ben
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408212/mesela-siir.html>

Sahipsiz Őiirler-Tećiz-

[italik]

Bazen başına geleceği bilirmiş insan
Ve 6nceden yazarmıŐ bu g6n6n Şiirini

Yaşamak ve mihnet, hece ve Şiir
Sevdalı mısralar hasret elćisi
Gece ve Şehir
Susmak ve ić ćekiŐ,
Kusurdur sevmek
AŞksa kanlı Pazar!

Boynumda bir cevŐen asılı
Tufanı Nuh'tan d6Őm6Ő6m
Geć de olsa anladım
En ağır mahk6miyetmiŐ
İki dudağın cenderesi

Beyazın felahı yeter mi?..
Ellerinle bićtiđin kefen
Avuntun olur mu sanırsın?

Hanćer kirpikler kınına k6sk6n
Gelip ćatıyor Őiir vurgunu bir mevsim
İki kişiliktir seven y6reğin vurulması
Tende masal olurmuş y6rin dokunuŐları
Senden sonram olmayacak demiştim ya
Yemine ne hacet
6nce Rabbim
sonra sendin tek Şahidim

AŞk; cevahir d6đmeli tennure olsa da
Ben tepeden tırnađa seni giyinmiŐim ćıplaklıđıma
Zifir deme bana ne olur
Kınası yakılmış bir gelinin g6zyaŐlarıyla anarım ki ben hep seni
Yanmak yakılmak, evet haklısın
Bir t6rl6 beceremedim ki g6ćmeyi

Tećiz demiŐ dua demiŐsin
Anladım ki okumamıŐsın mefk6reni!
Gel desem eyvanıma g6l6c6k g6l6c6k yağanıam
Niyet-i nefrete d6n6Őmeden yutkunduklarımız
Yıkılıp kalkalım ama ah etmeyelim birbirimize

Aklım ne laftan anlıyor ne de...!
Son g6će hazır y6k6m
Hazırın cetvelim
Sırra kadem..
İć ćeke ćeke g6l6Ő6n
Ve iŐgal ettiğin kalbim

Her Şeye eyvallah

Balkon serçelerimin annesi
Eyvallah da
Mazeretim...
Ahhh yorma beni ne olur!!!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1408901/sahipsiz-siirler-techiz.html>

Âdem

[italik]

Dün ;
Kapağını açtıkça birikmiş bedavalar!
Bu gününe taşınmış kemiyetsiz davalar
Ruhunu okşasa da kendi gelen hav(v)alar
Hayat insana bal da zehir de sunar Âdem!

Bugün;
Eprimiş çiçeklerin solgun alısın şimdi
Bakımsız kovanların küflü balısın şimdi
Kökü çürük ağacın kuru dalısın şimdi
Açtıgın ellerine baykuşlar konar Âdem!

Yarın;
Cevahirdenmiş bütün perilerin taçları
O sebepten anında affolurmuş suçları
Unut gitsin aşk ile kokladığın saçları
Su tutuşup yandıysa ateş de donar Âdem!

Daima;
Hasretine kar etmez hecelerindeki em
Marallar suya iner bulanıktır su her dem
Nihayete ererken Kehkeşanlı bir dönem
Yegâne dosttur sana özündeki ar âdem

unutma ki her şeyin bir sebebi var âdem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409064/dem.html>

sahipsiz şiirler -Sesleniş-

[italik]

Gözlerimi örterken gecelerin karası
Hüzünle tartılırdı hasretimin darası
Son bir defa değseydi nefesin nefesime
Kangrene dönüşmezdi yüreğimin yarası

Damla damla damlayıp toprakla barışırdım
Diyar diyar dolaşıp ummana karışırdım
Gönül karanlığımı ışıtıyordu gözlerin
Aşk oduyla yanmaya Yunusla yarışırırdım

Düşlerimden içeri süzülerek girseydin
Kalbimdeki sevginin gerçeğine erseydin
Beni böyle çaresiz bırakmazdı yokluğun
Gözlerimdeki seni bencileyin görseydin

Tanımadım kanunu tanımadım yasayı
Geze geze bulurdum tur dağında Musa'yı
Ruhunca hissetseydin çektiğim ızdırabı
Yâd ederdin ben diye çarımhtaki İsa'yı

Fırtınanla savrulup rüzgârınla tozardım
Bitmeyecek sevdami yıldızlara yazardım
Bir kez daha göğsüme dökülseydi saçların
Varlığına şükredip yeminimi bozardım

Sırtıma yükleyerek ayrılığın dağını
Terki diyar etmezdim sevdamin otağını
Bir tatlı sözcüğünle mevsim bahar olurdu
Kurutmazdım gönlümün al yeşilli bağını

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409322/sahipsiz-siirler-seslenis.html>

Âdem- Saygılar-

[italik]hoş geldin Âdem
hoş geldin ama
bu şiir sana değil bilesin!

...
anma adımı
mebusu değilim
masumlar meclisinin
terk eyle geceyi hem de heceyi
bize düşmez şiir yazmak
bize gerekmez
gönülle aşkı ilişkilendirmek

kime baksan mutmain
herkes seviyor maralı şahı
yalın ayak yolda cümle vicdanlar
nasılsa gören yok
içimizdeki saklı timsahı
bu kadar ağır mı?
bir yudum suyun bedeli be Âdem
şaka bir yana her özel fedakarlığın
özel bir bedeli varmış bütün masallarda

yazmamalı
hatta yedi iklim uzak durmalı şiirden
kolaydır el yarasını sarmak Âdem
varı yok saymaksı daha kolay
kötü bir huyu varmış gerçeğin
er ya da geç ortaya çıkmak...
hani yatsıya kadar yanarmış ya mumlar

gözlerimizin aynasından olsa gerek
öyle bakmış öyle görmüşüz gökyüzünü
meğerse karanlığı kendi içineymiş Âdem
yok diyemezmiş incecikten hiç bir teklife

seyri sefer olmuş hayaller
huni mevsimi de geçti
doludan kaçırırsa kırılmış keçiler
vebali kimin Adem?
tekzip etmek mümkün mü sevgiyi
aynaya bakmadan
yazdığımız hececikleri şiir sayarak
iki yüzlülüğümüzle yüzleşecek yürek var mı bizde be Âdem?

insanız diyebilmek mümkün mü?
bu yazılanların özünü anlayıp
mümkün mü hamasetten uzak durmak?
aslında beklediğimiz aynı şeyler
kapislerimiz aynı olsa da
masumiyet
vicdanımızın olmayan ar perdesi be Âdem

hayali deryalarda yüzdüm
yalnız ağıtlar ilişitirdim harflere
mabudum diyesim tuttu birisine
ve "hislerime bir kez daha güvendim"
güvenmek her şeyi halletmiyormuş be Âdem
ki
tımarsız deli bir kırsrağın çifte izi kaldı alнімda

sükunu suskunluk
eyvallah deyip
kaçasım vardı şiirden Âdem
ama bir şiir de doğru bir söze rastladım
az biraz eksik olsa da
aklı başında bir kelamdı okuduğum
"iklim iklim değışiyor insanın içi"
iklim uzak bir tarif
an be an değışiyor insanın içi
ve o huzuru evvel ile
kişi başkasında buluyor hep suçu!..

Âdem, Âdem beyy
sen de şahitsin
zaman arsız bir zaman
ansızın tarifsiz bir tahsilatçı dayanmış kapımıza
'ölü balık' kokuyor kentin meydanı
konuşmasın hiç kimse
herkes masum bir ben suçluyum...
bir ben suçluyum Âdem

söyle Âdem bey
sıklaştırsınlar safları
çirkinlerin alfabetesindeki harfleri de
söyle ki
arasında bir nefeslik boşluk kalmasın
mevsim-i kışla neseptsiz baharların

ağır olsa da karşılama havası
hoş geldin Âdem bey

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409434/dem-saygilar.html>

İklimsiz imgeler

[italik]

körpedir her fidan
muskanın içini yazanı bilir
kolaydır gülün alına alkış tutmak

yol ayrımıdır yaşamak
güvercin kanatlı olmuş zaman
o kadar güzeldir ki şeksiz sevda
yaşamak veya
bu günden mahşerin resmini çizmek...

uçsuz değil
ucu yanık bir sevda mektubu yazmak
usandım ustamın gözyaşlarını silmekten
yılgınlık mı çılgınlık mı?
benim öksüzöğlan çiçeği bildiğim
kardelenmiş meğer

tek saksıda iki kök
efkara renk seçip
tutuşmuş şiirlerden aman dilemek...

seçmek, seçilmek
korkuyu yenmekmiş
bazen bir adım atmak
devrilsin maşrapalar
duygular uçmayı unutmuş kelebek
sıhhatler olsun geçip giden zamana

sürgün gönüller
ah tutmuş düşler
bahtsız baharlar şerh düşmüş iki yüzüme
haram kılınmış tetik boşluğu nefes
zul değildir ölmeyi bilmek

hesapsız sevmek
ve sevildiğine inanmak...

af buyurun şairler
salkım saçak dökülüp bir sayfaya
kendi ölüm ilanını yazmak...

bir tekerleme dönüyor dilimde
“aldım verdim
ben seni yendim”
hiç bir renk koyu kahve
hiç bir isim o isim değil artık

velhasıl
korkunun ecele faydası yok
ve diz çöküp bir şiirin ayak ucuna
iklimsiz imgelerle yazıp çizmek bir aşkı...

biz yreğimizde kadirle kıymet bütsek de
bir bilinmezdir
ipi kopmuş uçurtmanın
hangi mekana düşeceği!
oysa bizim için baş tacıdır
aşkın ve mahremiyetin kelamı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1409693/iklirmsiz-imgeler.html>

Bir dizi bir şiir

[italik]

Bir aşk hikâyesi, bir sazın döşü
Mızrap teli okşar, bozkır dilince
Çıkmaza çıkınca, sevenin düşü
Bülbül feryat eder, gülü solunca

Böyleyse sevgiye verilen değer
Yorgunsa Zahide, hastaysa Sefer
Gökyüzü çaresiz, derbederse yer
Hak haklıyı bulur, özge kulunca

Veysel'le, Cemile, bükülmez bilek
Ramazan, Asuman pek bir civelek
Sevda gerçeğiye, Taner'le Dilek
Çiçeklenirmiş aşk, gonca dalınca

Oynakçı Muammer, düğüncübaşı
Hüseyin ağıtçı, dinmez gözyaşı
Döndü'yle Gülşıl'ın hazırdır aşu
Çatılır keyifler kahve falınca

Halime kadının kahrı dostaysa
Dişçi Musa emmi, dertli ustaysa
Hemşireyse Elif, kalbi yastaysa
Ağlar gönül dağı darda kalınca

İnançla görülsün, görgü görenek
Beraberce olsun, düğünle dernek
Keriman, Selami her dem gülerek
Tadarlar hayatı sevgi balınca

Anasızdır Aşya, hayat amansız
Mezarcıdır İlyas, hem de izansız
Gönül dağı kırgın, bozkır mizansız
Gün yeniden doğar, kendi Al'ınca

Kapını çalana sorulmaz neden
Tanıyamaz bizi, görüp bilmeyen
İleri gelendir Gülsüm öğretmen
Deryaları geçer, aklın salınca

Adaletken Zeynep kızın imanı
Irak ilden geldi, Doktor Kenan'ı
Rifat'la, Meryem'in, aşksa zamanı
Duygular dem tutar, huzur bulunca

Ciritçi Abdullah söyler meseli
Çaresizdir Münir başkanın eli
Işık tutup atar kalburlu veli
O da hakka yürür, günü dolunca

İyiye, güzele damga vurulur

Aydı yıldı derken, zaman durulur
Kırklar makamınca, ikrar sorulur
Devrin çarkı döner, kendi halınca

Susar âlem, dilin söze giren de
Durur zaman, elin saza eren de
Neşet baba; bizde izin derinde
Senle yürür olduk, aşkın yolunca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410218/bir-dizi-bir-siir.html>

Bildiğın kadar

[italik]

Kokarmış ya balık baştan
Çıkarmış ya ekmek taştan
Zula mekân çek haşhaştan
Uç uçabildiğın kadar

Alay etmek vip eğlence
Adil olmak baş söylence
Haktan uzak serbest hece
Seç seçebildiğın kadar

Dünya malı toynaksız at
Haram helal tek küsurat
Kıldan ince köprü sırat
Geç geçebildiğın kadar

Paye verip okla yaya
Sitem edip akan suya
Çare deyip sarıl çaya
İç içebildiğın kadar

Fayda vardır iltimasta
Masal anlat her nūansta
Hak hazine altın tasta
Saç saçabildiğın kadar

Düşüncede noksan çapın
Yalan riya gerçek yapın
H'akça saray yakut kapın
Aç açabildiğın kadar

İradesiz cemiyetten
Kifayetsiz kemiyetten
Bir kez bari zül niyetten
Kaç kaçabildiğın kadar

Sevgisizsin ruhun kara
Düşeceksin bir gün dara
Bir diyardan bir diyara
Göç göçebildiğın kadar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410603/bildigin-kadar.html>

Uçuk mavi

[italik]uçuk mavi bir gök yüzü
engininde denizin, kar beyaz martılar
sanki; bir Buket Uzuner romanı okur gibi
sevginin sıcaklığı ile demlensin rüyalar!

aşka davet etsin, servilerin serinliği
gül pembe harflerle yazılsın
yarına dair sözcükler
kıt vakit olsa da
kahvelerin köpüğü sevişsin dudaklarla
ki
aşkı kutsasın turunçların turuncusu...

epidemik bir mevsim olsun mesela
sevgiyle, sevda ile açsın bütün çiçekler
ve huzur ritimli, şarkılar eşliğinde
acılar, hüznler, ayrılıklar
akıp gitsinler bir kırkikindi yağmuruyla

hey şair! haydi
bir avuç şiir dökelim şuraya
kıştan bahara çıksın
yüreğimizdeki saklı imgelerimiz
Yutkunup da yutamadıklarımız var ya hani
mutluluğa giden ince bir yol olsun ruhumuzda

haydi şair!
bir kenara bırak Mecalsiz hallerini
sil lügatinden içten içe çürümüşlüğü
say ki dünya kocaman bir çınar ağacı
en çocuksu hallerinle sarıl dallarına...

ne dersin şair?
bir bardak çaya atılan
iki şeker olsun mu?
akıl sesimizle kalp sesimiz!

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1410882/ucuk-mavi.html>

sen diyebilmek

[italik]

ayın ilk hali
çehrem göç yolu
zemheride güneşi görmek gibi sen diyebilmek

boz atlı Hızır
Hacı Bektaş-ı veli
adaklar adanmıştır aşkın biz haline

İlgaz'dan bir kuş uçar
ayaktadır barek dağının ruhu
dili titrer pöstekisine oturmuş evliyanın

bir kilim serilir ortak yola
kilim değil sen diyebilmektir
motif motif acıların rengine ortak olmak

haber var mı
ateş cehennemine sadece bir hali
haber var mı tek bir şekil değil ölmek

ahhh aşk
hangi yoksul türküden derledim ben seni
hançercesine yüreğime işlersin

masallar yazıyorum hikayeler
yarım ve yârsızım sen koy adını
ki; yüzüm kara çıkmasın Kızılıрмаğa

bir nefesle müjdelenmektir sen diyebilmek
aklımın mahzeninde aşkın en güzel şarabı
gülmektir, ağlamaktır
hatta üşümek ve yanmaktır sen diyebilmek

yorgunluğum sen
vurgunluğum sen
en güzel sarhoşluğum sen

benliğim sesimin tınısında
bilirim ki
ödünçtür bu nefes bu sese

akşamcıdır zaman
buzlu bir kadehin beyazı çöker geceye
gri dumanlar içinde yeniden doğar günü batmış aşklar

sevmişliğimi sorma bana
sözcüklerim yasta

anlatmaya yetecek gücüm de yok

sen diyebilmek

son sözüm

sana

seni

seninle

diyebilmek olsaydı keşke

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411198/sen-diyebilmek.html>

Aşk ile

Hak kelamı saydık yar kelamını
Aşk ile beklemek özümüz bizim
Yar sesinden duyduk hak selamını
Gayrısına bakmaz gözümüz bizim

Hamd-ü sena edip onu anarız
Sunduğu badeyi içip kanarız
Aşk ile tutuşup aşka yanarız
Görgü mirasıdır közümüz bizim

Yoktur zararımız çoktur asımız
Hepimiz âdemiz yoktur hasımız
Aşk ile silinir gönül pasımız
Kalplere aynadır yüzümüz bizim

Kaşımızı eğip yıkarız bazı
Yediveren gibi kokarız bazı
Aşk ile çağlayıp akarız bazı
Sıratı andırır düzümüz bizim

Niçin niye demez hakka uyarız
Canan hasretini canda duyarız
Aşk ile bakmayı adap sayarız
Edeptir dildeki sözümüz bizim

Temelsiz kalenin yıkılır burcu
Yanlış yazsa kalem kırılır ucu
Aşk ile ödenir Mevla'nın borcu
Sevgidir bitmeyen sızımız bizim

Cümle ümmetini çağırsa İsa
On emir'i tekrar söylese Musa
Aşkla yaşanacak ömrümüz kısa
Ol nazlı yâredir nazımız bizim

Her zaman karadır karamız aşkta
Can ile tartılır daramız aşkta
Silinmez nişandır yaramız aşkta
Kaderce yazılır yazımız bizim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411586/ask-ile.html>

Kara bir şiir

[italik]

Karabaş ne güzel bir isim
İnsan olmanın utancındayım...
Sende bulmuştum sevginin tarifini
Birileri hayvan dese de
Patilerini ellerime alıp
Öptüm açık kalmış gözlerinden
Sen değildin bizdik hayvan olan

*

Rüzgârlı bayır, karakış
Çocukluğum ve siyah beyaz bir dizi film
Çanakkale içinde vurdular beni
Bitirdim şiirimi
Gökyüzüne savurdum koynumdaki ay yıldızı
Babam havaya fırlattı kasketini
Annemmm büyüdüm ve üşüyorum ben!

*

Adım A ile başlar
Kara kalemle karalanmış kaderim
Düşmedi yakamdan acıların rozeti
İyi olsa da ikircikliyim ustam hakkında
İçtiğim ilk sigara, yediğim onca tokat...
Kusura bakma anneciğim
Üzerine sıçrattığım çamurlar için

*

A ile başlar adım demiştim
Adı A ile başlayanların
Kara ile başlayıp karayla biter hikâyeleri
Uzak durun; adı A ile başlayanlardan
Yüzce gülseler de özce ölüdür onlar
Ortak olmayın onların hükümlerine ne olur

*

Renklerin en güzelidir siyah
Kâşiflerin keşfi
Ayak basanlara cennettir kara
Kapatmayın ışıkları!
Yediğim tırnaklarımdan özür dileyişim var
Hurdacılardan topladım yüreğimi
Utandırmayın beni
Çam sakızı çoban armağanı sevmişliğimden

*

Aklım...
Sen alıp gittin olan aklımı
Ruhumun her köşesinde senli bir anıt
Kara şiirlerden haz alıyor yüreğim!
Sen bilmesen de
Kutsal kelimelerin
Yüreğimin karasıdır sevdiceğim
Yeşeren ekinler kuruyor
Birkaç damla yağmur ne olur Rabbim

*
Ahvali arz
Arzuyla kamber
Kara vezir
Sıyrılmışım hayal âleminden
Kaplumbağalar kitabını yeni yazmış Fakir Baykurt
Musa Erloğlu'yla tanıdım Mihriban'ı
Bir şah-ı ..... sözcüğü kapıda koymuş kimliğimi...

*
Can mı canan mı?
Ceplerim kara kuruş dolu!
Senet vermişim senden sonrama
Babamca bir sancıyla müjdelenmişim
Gerçeği söyleyemedim diye
Ne olur ah'larını yollama üzerime

*
Cismimle kavgalıyım
Âlemi karalıyor ismimin karası
Arapça bilgim yok, ama
Adamlığımla özdeştir sevmişliğim...
Senden sonra başladı bunaklık hallerim
Üstelik senden sonra
Lavanta kokmaz oldu çamaşırlarım
Maruzatımı biliyorsun!
İntizar etsen de kabulümdür...

*
[italik]Ashabı kehf...
Yedi uyurlar karanlık uykusunda
Yeminimi yoz bulup
Yedi dağın maralı bir araya gelmiş!
Nizah'a gerek yok
Koyukahve gözlerine sor beni...

*
Anmadım o kara sözcüğü
Anmayacağımda!
Baştan yazamam hikâyemi
Vakit semah vakti iki gözüm
Hak aşkıyla sevmek her kula nasip değil!..

*
Kırgın ya da küskün değilim
Kulağımdaki ses(in) silinmesin
Razıyım ben aşkın(m)la recm edilmeye

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1411931/kara-bir-siir.html>

Nazlım

[italik]karanlığın koynunda kara bir rüya
can koyağında titrek bir aşk ateşi
ben yaratmadım Zerdüş'tü
söylesene nazlım
revamıdır bana bu turna kırım mevsimi?...

kalpaklıdır atam
lazca konuşur annem
bulgur pilavıyla kuru soğan
aşkla ayrılık...
ellerin nazlım
ellerin...
söylesene
hangi kuş sesiyle anayım seni

ağıt değil bu
sen orda üşüyorsun
ben burada
cehenneme düşüyorum...

bakışlarımda al yeşil bir çuha
toprağın yasını ilişirme koynuma
kopuyorum bazen alemden
utanıp acziyeti hasret hallerimden
üzerimi örtüyorum
sen hareli bir örtüyle

bitimsiz bir öyküdür
yüreğimin incinmişliği
sayısızdır saydığım şafak
yok sayıp yokluğunun intizarlarını
kaç kıble belirlediğimi bilmezsin sen

ateş kuşları nazlım
yeni doğmadım ama
hala ateş taşıyorlar kundağıma
içindeki çocuğa kızıp da
kaşlarının arasından
dudak izlerimi silme ne olur

kağıdım çorak toprak
kalemim gece karası
beyaz atına binsen
rüzgar kanatlı olsan
çat kapı çıkıp gelsen
komşudan gelir
gurbetten gelir
mahşerden gelir gibi
uyusam ayak uçlarında

uyusam uyusam
ve hiç uyanmasam

üç çiğdem
bir kar öbeği
boyun bükmüş
mor beyaz bir kardelen
döküşüm var cevahir yükümü
kan kızılı bir ırmağa

annemin dili düşer
takvim yapraklarından
kulaklarımda senli bir sessizlik
ceylanların suya inme vaktidir
suya inme vaktidir ceylanların nazom

aklımda
kekeme bir dua
sensin
naz-ı hayat
ecel sen
yaşamak da sensin desem...
ve iki alemin birinde
senli bir vuslatla müjdelensem

[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412202/nazlim.html>

Bazen insan

[italik]

Geride kalmış mazi, bekleyiş sona ermiş
Belkiler aralanmış, keşkeler mola vermiş
Keramet gösterince düşlerindeki derviş
Bir meltem edasıyla esiyor bazen insan

Defter eski olsa da yeni sayfa açarak
Gururla etrafına iyi niyet saçarak
Bir hayali âlemde pervasızca uçarak
Gerçek ile bağını kesiyor bazen insan

Bir kelama sığdırıp dizlerinin ferini
İkrarıyla mimleyip yürekteki yerini
Aşk-ı evlatla anıp gönlünün eserini
Bir ataşu bağrına basıyor bazen insan

Engini çaresizlik fırtınasında ferman
Eteğinde kul hakkı doruklarında isyan
Sevgiyle imdadına yetişmediyse zaman
İdam deyip umudu asıyor bazen insan

Akıl ile mantığı bir araya getirip
Varlık ile yokluğun dengesini yitirip
Kimseye kıyamayıp kendine güç yetirip
Öfkesini içine kusuyor bazen insan

Elinin tersi ile gözlerini silerek
Ettiği her bir sözün hesabını bilerek
Kahkahalık bir anda dudak ucu gülerek
Çekilip köşesine susuyor bazen insan

Dağa taşta yazarak andığı isimleri
Gözlerinden sakınıp çizdiği resimleri
Gül çiçek bürüse de gaipe mevsimleri
Yaradan'ına bile küsüyor bazen insan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1412542/bazen-insan.html>

Çocukluk ve Nuh'un gemisi

[italik]

Nuh'un gemisinden düştüm bu topraklara!
Adım çocuktur geleceğe giden yarınlarda...

Yalanlar yoktu doğumumda
Ağlamamsa geleceğimi bildiğimdenmiş!..

Bir boyacı sandığına saklıdır umutlarım,
Dev hayaller kurarım
Cilalı pabuçların parlaklığında!..
Aslında kara olan ellerim değildir!
Kaderime kara düşürenlerin rengidir parmaklarım!
Utanır mıyım ellerimden
Yoksa, yoksa
Söyleyemediğim hayallerimden mi utanırım?
Oysa herkes farkındadır
Gökkuşağının renklerine karışan gülücüklerimin!
Ve düşerim yollara
Boya sandığında taşıdığım çocukluğumu
Fırından yeni çıkmış bir ekmeğin buğusuna saklayıp
Koca adam olmuş gibi dikilirim annemin karşısına

Nuh'un gemisinden düştüm bu sokaklara!
Rüzgarlar masal anlatır geceler ninni söyler kulaklarıma

Uykularımı, ellerimdeki mendillerin yumuşaklığına emanet edip
Daha gün doğmadan düşerim yollara
Havva ana, yoksa Adem baba mıydı?
Ellerime bu mendilleri tutuşturan?
Her kadın teyzem olurdu
Hele bir de mendil alırsa en sevdiğim teyzem
Utandığım da olurdu bazen
Bazen de kaçmak isterdim çocuk parklarına
Ama bilirdim ki üstüme çevrili gözler
Hazır beklerdi çocukluğumu pazarlamaya
Ve ben seslenirdim gözlerim salıncaklarda
Gözyaşlarımı yüreğimde biriktirip
Sorardım
Mendil alır mısın amca?

Nuh'un gemisinden düştüm bu coğrafyaya!
Belik de İsa'dan kaldı çilelerimin bitmezliği...

Onuncu evin
Dokuzuncu çocuğuydum
Anam ayrı konuşur
Ders kitaplarım ayrı anlatırdı
Oyunlar oynardık
Çocuk olmanın masumluğunda
Bir el bölerdi oyunumuzu
Ceplerimize şeker koyar
Ellerimize taşlar verilirdi
Ve yeni bir oyuna başlardık
Ne çıkarsa önümüze taşlardık
Toz duman olurdu ortalık
Bir tabut geçerdi çocuk gözlerimden
Abim olurdu tabuttaki resim
Ve ben korkardım o zaman
Çocukluğuma hükmeden bu coğrafyadan

Nuh'un gemisinden düştüm hayatın bu yüzüne
Düştüğümde yerler bu kadar kirli değildi aslında

Bazen emanet edildiğim elerin
Toplu tecavüzüyle anılsa da adım
Kusmuk kusmuk acılar kussam da yarınlara
Çocuktum nihayetinde
En güzele layıktım
En iyi şeyler benim için olmalıydı

.....

Ama zaten benimdi, en iyiler en güzeller
Bir nefes çektim mi elimdeki poşetimden
Beyaz atlı prenstim
En güzel yiyecekler
En pahalı giyecekler benimdi
Ne yağmurda ıslanırdım
Ne de gecelerin ayazları değerdi yüreğime
Ve ikinci bir nefes
Sevgi battaniyeleri örterken üzerime
Sıyrılırdım tüm kaygılarımdan korkularımdan
Düştüğüm gemiye binip
Yeni yolculuğuma başladığım zaman

Her zaman olmasa da
Yeni mevsimlerde
Yeni çiçekler açar gözlerimizde
Ve adımız hep çocuktur
Soyadımız
Türk, Kürt, Müslüman,
Yahudi ya da Mecusi olsa da

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413294/cocukluk-ve-nuh-un-gemisi.html>

Söndürün bütün ışıkları

[italik]

Yakın bütün ışıkları
Yüzüme vurmayın körlüğümü
Küf kokulu bir nefisle
Kölesi olmuşum kifayetsiz bir nefesin

Kıyısız bir akşamüstü
Ay ışığı düşüyor köklerime
Baki kalsın reddi mahşer hakkım
Dişi bilirdim bir meleği
Şeytana köleyim şimdi

Üç yüz altmışaltı basamak
Maya takvimi
Güzellikler her an yaşanmıyor
Hoş görün merakımı
Yükseltilerin rakımı
Romalıların rakamı
Hicri ya da miladi
Hesapsızdır aşkın doğum günü

Tapınak ve Ra
Musa ve asa
Yusuf'la Züleyha
Bir günah sonucu olsa da
Çok yakıştınız Âdem ile Havva
Evet, siz yakıştınız da
Çok ağır oldu Habil'le Kabil'in mirası

Nasihatlerim kendime
Bütün renkler siyaha mahkûm
İster gönlünce düşlerine dal
İstersen aradığını hayallerinde bul
Ve her dem sadece insan kal
Bil ki faniliğe çare yok
Dipleri derin karanlık olsa da
İllaki mavisini için sev denizleri

Bir neyin müptelası
Bir yudum meyın sarhoşuyum
Her sesi dinlesem de
En son söz kendi sesimdi
Yarama yâr olsun diye
Hiç zılgıt çekmedim

Çapasız bir gemideyim
Kan kardeşimdir fırtınalar
Saklamadım cehaletimi
Ahh saflığının yağmur damlacıkları
Beşğimi sallayıp
Kimliğimle alay etmeyin
Ve

Söndürün bütün ışıkları ki
Huzur yurdu olsun makberim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413512/sondurun-butun-isiklari.html>

Felek ıkmazı!

Candan keder elerken deli gönöl eleğim
Azıcık huzur idi benim Haktan dileğim
Sırtım yere gelmezdi, bükölmezdi bileğim
Attığım her adımı başa çevirdin felek

Küskünüm yıldızlara, ay ile açık aram
Bir zalim el işliyor, sargı tutmuyor yaram
Sol yanım çok acıyor işte can, tam da şuram
Baş koyduğum yastığı taşa çevirdin felek

Dert ortağım olurken karaladığım kâğıt
Suya karışıp aktı her dem yaktığım ağıt
Meyve vermedi diye garibim salkım söğüt
Kurudan saydığımı yaşa çevirdin felek

Nar-ı zindan eyleyip nefes aldığım şehri
Üç günlük sevgimizi defnedip diri diri
Aşkın ikramı deyip hicran denilen zehri
Soframın baş öğünü aşa çevirdin felek

Ölümü göze alıp derya deniz geçerdim
Umuduma sarılıp diyar diyar göçerdim
Bir çift tatlı söz için kefenimi biçerdim
Bütün hayallerimi kuşa çevirdin felek

Sayıklarım ismini aşkı döndü masala
Hasretle bekliyorum çıkıp gelmedi hala
Kar yağdı dağlarım vuslata çeyrek kala
Yaz bahar mevsimimi kışa çevirdin felek

Yüreğime batarken kirpiğinin uçları
Yaradan bağışlasın işlediğim suçları
Yeniden ödeterek ödediğim borçları
Cümle gerçeklerimi düşe çevirdin felek

Karanlıklar içinde yazılmış benim yazım
Türküleri bitirdim sessizdir şimdi sazım
Ervahım alev alev, arşa çıkar avazım
Sonumu bir karanlık işe çevirdin felek

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1413862/felek-cikmazi.html>

Aşk-ı Adem

[italik]

Düştün yar yoluna, yarıda kaldın
Dört yanına keder saçarsın Adem
Bir şemin şavkına pervane oldun
Göklerde kanatsız uçarsın Adem

Kalp yara almışsa derdi hazanda
Ruh rehin kalmışsa ezber bozanda
Kalem sende değil kader yazanda
Hala aşk der, Ağu içersin Adem

Söyle kim neylesin paslı pusatı
Söyle kimde baki sevda ruhsatı
Boşa yemin etme yoktur kıymeti
Yar der; Yaradan'dan geçersin Adem

Temlik konulunca, yar bakışına
Nefesin dayanır son yokuşuna
Yükünü devredip ecel kuşuna
O gün, diyar diyar göçersin Adem

Ellerin göğsünde durduğun safta
Bir sahaf eliyle konduğun rafta
Fikrin aynı, zikrin ayrı tarafta,
Mutlak değerini ölçersin Adem

Sırtında müptezel derviş hırkası
Çektiğin çilenin gelmez arkası
Elinde kaderin küflü makası
Ervahına kefen biçersin Adem

Adabınca aldın kovandan balı
Koruyup kolladın çiçekli dalı
Gerçek olmasa da sevgi masalı
Sen o ayperi'ye düçarsın Adem

Aşkın kütüğünden silinir izin
Adın riya olur dinlenmez sözün
Anlat gerçekleri susmasın özün
Neden hakikatten kaçarsın Adem

Hüzünle solarken günün engini
Görmesen de olur gülün rengini
Kalbin kırık, gönlün keder zengini
Ömür zindanında naçarsın Adem

Hatırla ne derdi, Hüseyin dedem?
Sen ki; yüreğini açık et her dem
Yasaklıdır ismin rengin namahrem
Aşk bahsini boşa, açarsın Adem

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1414281/ask-i-adem.html>

Uyan

[italik]

Tadımlık değil bu sızı
Saniyelerin resmini çizerek beklemek
Bütün keşkelerini unutturan son pişmanlık...

Uykusuz gece
Dudağında kederli bir gülümseme
Çerçevesine sığınmış mavi kazaklı bir kadın...

Korkuları tetikleyen düşünce
Acıyla hüznün karışımı duygu sağanağı
İç ateşine tesir etmeyen gözyaşı kokulu dualar...

Bitmeyen bir savaşın tarafları
Yine acıların başkenti ve bir adam
Kulakta annesiz ninni, kundaksız uykularda koca bir bebek

Uyan öksüz uykulardan çocuk
Aldırış etme sen bu adamın sulu göz hallerine
Yakındır uçurtmaların annelere selam götüreceği günler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415530/uyan.html>

Parantez içi gülümseme

[italik]

I.
Bitti teneffüs
Baştan başladı hayat dersi
Ders arası hayal kurmak
Parmak arası not iletmek de yasak

Güzeldi çocuk olmak
Çocukken büyük olmayı düşlemek
Büyüdün
Al, edasıyla belasıyla senin bütün zaman

II.
Sırtımda ilmeği kaçmış bir süveter
Dudağımda 'parantez içi bir gülücük'
Akşamı bekliyorum
Ekmekle derdim yok
Fikrimin baş konuğu
Özlediğim ve kendimi bulduğum
Bir kadeh buzlu rakı şimdi

III.
En sevdiğim siyahla beyaz
Çarşı her şeye karşı
Slogandan öte varoluşumun ispatı
Baskı altına almışım tüm kederlerimi
Bir sonraki güne kadar
Öylesine güzel ki anı yaşamak
Ah birde söz anlatabilsem evliyalara

IV.
Hiç sevemedim
Vakti dakik yaşamayı
Muazzam hesapla işim olmadı hiç
Saat sabahın sekiz yirmi beşi
Bir numara tutuşturdu elime
Suratı yer süpüren sekreter
Seslendi Hacı Efendi
Sesinin bütün çalımıyla, dokuz...
Girdim kapıdan içeri
Yüzümde
Hiç vazgeçmediğim parantez içi gülücüğüm
Bıraktım elimdeki raporları masaya

Fazlı hocaya da ayırmıştım
Parantez içi bir gülücük
Fark etmeden gülücüğümü
Önce raporlara sonra yüzüme baktı
Osmanlı tarihine benzetti vaziyetimi
Duraklama devrini bitirmiş
Sonuna gelmişim gerileme devrinin..

V.
Mazotum bitmek üzereymiş kısacası
Olsun götürdüğü yere kadar dedim içimden

Simit doğradım bahçede güvercinlere
Çay içtim karton bardakta
Ve usulca
Bir kez daha yenildim sana
Acılarımın başkenti
Bir kez daha yenildim sana dedim
ve
Emanet edip kayıplarımı özüme
Çocukluğuma dönüp
Anneme seslendim

VI.

Karma karışık bir hikâye
Bakmayın benim şiir diye yazdığımı
Artık teneffüs derdim de yok
Paydos
Bütün dünyevi güzelliklere...

VII.

Seslerini sevmesem de
Bir çift tavus kuşum olsun istiyorum
Renklerin bir dünya kurayım
Avlumda bir bahçem
Bahçemde gülüp oynasın
Dünyanın bütün çocukları

Ceviz ağacının gölgesinde bir masa
Masanın üstünde iki kitap
Sohbetlerine eşlik edeyim
Sabahattin Ali ile Ömer Hayyam'ın
Yine sınırsızca birbirine veda etsin dudaklarım
Aklımdaki parantez içi gülümsemeyle

VIII.

Vadesiz bir mektup yazayım
Ahlarım şahların tahtına musallat olsun
Hayat benim
Duymayayım
Çoluk çocuk kız kızan seslerini
Hem kötü bir şey değil ki
toprakla haşır neşir olmak

IX.

Akasyalı bir yoldan olsun son yolculuğum
En güzel Eleni Vitali şarkıları çalsın
Kentin bütün radyolarında
Annem evlat acısını yaşasa da
Ben sevineyim
Kapıyı her çaldığımda
Annemi karşımda gördüğüm için..

X.

Aşk
Sevgi
Sevmek
Sevilmek
Bir kez çalarmış bunlar insanın kapısını
Söyleyin koyukahve gözlüye
Hiçbir âlemde silinmeyecek
Onun mührünün izi kalbimden...

Ey güzel insanlar

Ara sıra da olsa
Unutmayın ne olur
Parantez içi gülümsemeyi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1415822/parantez-ici-gulumseme.html>

Kıyam(et)

[italik]

Bir fiske aşk iliştiirdim
Tınısı sızılı şarkılara
Ben kekelemeden okurken aşk alfabetini
Yurt tutmuş gönül eşigimi, kerameti karanlık günler

Yüzünde telkâri gülücük
Darbukasında dem tutuyor beyaz tenli bir kadın
Taşlara çarpa çarpa sevdasını anlatırken Şahrud
Acılar mızrak boyunu çoktan aşmış

Bir ana rahminden ibaretmiş âlem
Sen üşüme diye sesimi sancularıma sakladım
Karanfil kokuyor bütün şiirler
Dert etme, ununu elemiş eleğini asmışları

Üç dua vakti bir zemheriye eşitmiş
Gözkapaklarından ağır yük yokmuş sevene
Ağlayan Fırat'a eşlik etse de çağlayan Kızılırmak
Mahzun sevda çiçekleri açarmış ötelere ötesinde

Mahşerin adı memleketimle yâd edilmiş
Aşk yurdumuzun resmiyse Ferhat ile Şirin
Titreyen gözkapaklarını yüreğimin ateşine tut
Zira; sevginin en güzeliymiş
Sevdiğine sevda türküleri söyleyebilmek

An; zulmüne zifir bir masal diyarı
Can bulmuş akasyalarda mavinin çiçekleri
Anaç kelebekler kanat germiş üstümüze
Hasretimin üstesinden gelemesem de
İnadım inat, kahvenin koyusu olmadan asla...

Tenimde derdime derman olmayan neşter izleri
Tanıdığım acıların özetini çıkarıyorum kuytularımından
Her fısıltıya kul köle olurken kemiyetsiz kalemler
Annemin sütünü saçtığı toprakları özlüyorum

Anadolu'ya andaç vermişiz insanlığımızı
Çıngısız çoban ateşi olmazmış!
Ağzı köpüklü atımla yollara düşürme beni
Elinden geleni ardına koymasa da güneş
Unutmamak gerekir ki koyudur gerçeğin gölgesi...

Mahcubiyetle masumiyetin arasında kalmışım
İnan ki ahmaklıkla alakalı değil ıslanmış lığım
Bayraksız bir mekânda can bulurken gururla kibir
Uçsuz bir çıban gibi büyüsün yüreğimde

Demirci Kawa desem, Köroğlu desem
Sarı gelin türküsü her dilde çınlatsa kulağımı
Bütün yazdıklarım bir sözcüğün karşılığı desem
İssiz bir köşeye bırak yüreğindeki yetim ağıtlarını

Ve düşün sahip olduklarını desem...

Göçmen kuşlara uymuş umutlarım
Bizim hesabımızı sonraya bırakalım
Ben anlatmayacağım
Kendi çizdiğin yolda yürürken
Kendi gözlerinle göreceksin dökülen çiçeklerini

Dört duvarımız vardı, bir de düşlerimiz
Hiç aklımızda yokken nasiple kısmet
Kanatlarını kana bandı ateş kuşları
Utandırım çaresizliğimden
Ki; utancım kızılca kıyamet

Arsızlıkla eş tutulmuş yaşamak
Sebep o dur ki
Tabip bilmişiz dilimizdeki
Cellât edalı sözcükleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416613/kiyam-et.html>

İtiraf

Karşınızda olsam da şiirimle hecemle
Asla gerçek değilim, inanın sahteyim ben
Sabahım, akşamımla, gündüzümle, gecemle
Kendini tanımayan yılgın bir ruhtayım ben

Yüzüme ayna şimdi ellerimin ayası
İçimde yara şimdi sözlerimin hayâsı
Aczimi kapatmazken saçlarımın boyası
Nefesimi yok sayan derin bir ahtayım ben

Kahrederim kendime, kırgınlığım yakınca
Panayırmiş yaşamak, adamlığım sakınca
Ömrümün pazarından ederime bakınca
Talebesiz sınıfta bir kara tahtayım ben

Gölgesine sığınıp hayalimdeki canın
El ele tutuşarak yaşanan her bir anın
Vebalini üstlenip şu yalancı dünyanın
Çilesini çeksem de kesin günahdayım ben

Keremce çözülürken Aslı'nın saç topuzu
Aşkla dillendirirdi Dedem Korkut kopuzu
Damak tadım olsa da gözyaşlarımın tuzu
Günübirlik askıda yalancı yaftayım ben

Bazen kişiliğimden bile arlanıyorum
Bazen bülbülcesine güle darlanıyorum
Bazen gülsem bile en çok efkârlanıyorum
Bir çare aklım ile her dem Araftayım ben

Kirpiğimin karası, kendi halinde kaşım
Sürüyor her cephede saflığımla savaşım
Ah gündelik halim, ah sabrım, öfkem, telaşım
Geç olsa da anladım yanlıştayım ben

Aşk, sevgi ve bilimle, illaki de ilimle
Hakikatten şaşmayan zıvanasız dilimle
İnsanca varlığımla, titrek gönül telimle
Mevla'nın huzurunda el pençe saftayım ben
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1416861/itiraf.html>

Yârim

[italik]

Çatlamış bir aynadan gözlerine bakarak
Yârim, dedim de yarın diyemedim ben sana
Ölmeden tabutuma gümüş çivi çakarak
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Senin sesindir diye kâinatı dinleyip
Kendimce dertlerimle kaderimce inleyip
Baykuşlarla bir olup, hep adını ünleyip
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Attığın her adımda uyamazken ben sana
Kırılıp gücensem de kıyamazken ben sana
Dünyalara doysam da doyamazken ben sana
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Bulanık yüreğimi aşkla durulasam da
Akan gözyaşlarımı aşkla kurulasam da
Seninle bir olmayı aşkla arzulasam da
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Beyaz ile boyayıp kapkaranlık yazımı
Köşe bucağı saklayıp gönlümdeki sızımı
Ben ölüp gitsem bile, çekme diye nazımı
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Kayıplara karışmış yılların yâdi senken
İstemedim cenneti! Hayatın tadı senken
Mutluluğun gölgesi, huzurun adı senken
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Dudağımda damgadır, evladiyelik yanın
Melekler makamıdır kalbimdeki nişanın
Sebebi sen olsan da taşıdığım şu canın
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Varlığıyla doluyken hayatımın her anı
Koyukahve bakışken dertlerimin dermanı
Hicrana hükmederken tabiplerin fermanı
Yârim dedim de yarın diyemedim ben sana

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417181/y-rim.html>

Üç...

[italik]

I.
üç nokta
üç kelam, üç selam
her lades oyununda
kandırılmış duygular
vakitlerden terapi
son üç seans
su ve ateş
belki de ateş ve kül

II.
üç meşe,
üç servi, üç kuşkonmaz
ardıç kokulu bir alem
iki kaplumbağa...
üzüme durmuş asmalar...
kirpiği kış
kanatları gümüş bir çoban aldatan!
sır katibi ya hani şahsiyet
bir gülümseme yerleştiriyor
misvak kokulu! dudaklarına
kimdi acaba aldatan?
diye düşünüp
emanet ediyor ruhunu
üç parmak arası bir kalemlle
hayatın tablosunu çizen bir gölgeye

III.
üç gökyüzü
üç bulut, üç yağmur
toprağın kokusunda
kalp sızıları
ihtişamı aşk bilmiş
titreyen mum ışıkları
taç yapraklı çiçekler yakışmış
şımarık sözcüklü dizelere
saklambaç kurallarıyla
köşe kapmaca oyunu başlamış
gün doğmuş cadılarla, falcılara

IV.
üç tarih
üç nehir, üç şehir
boşu dolmayan
dolu taşmayan...
masala benzetirmiş
bazı insanlar hayatını
üç Ferhat, üç Züleyha, üç kalem kaş
üç coğrafya, üç umut, üç yok oluş!...

V.
üç umut

üç dilek, üç insan
giriş, gelişme, sonuç
tasarım yakarışlar
denk düşmeyen hesaplar
bir köprüden ibaretse
yaşamakla ecelin arası
üç sözcüktür aşkın tarifi
demiş şair
sevmek, sevilme ve ayrılık!...

VI.
üç ünlem
üç mısra, üç son
alıntı heceler
yapboz mısralar
boşuna değilmiş
şubatın kısa kalması
velhasıl
insana yakışmış, çok büyük sevmeler!

*yıkık değirmene su taşımak gibi
tarifi bize yakışmasa da
dün gece düşümde
idamını izledim aşkın*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417428/uc.html>

Sahipsiz şiirler(hayallerim)

[italik]

Huzurun batısında umudun doğusunda
Durduğum hayallerim neredesiniz şimdi
Sabahın seherinde akşamın buğusunda
Kurduğum hayallerim neredesiniz şimdi

Gelinciğe benzetip içimdeki saklımı
An be an hatırlatıp kalbimce yasaklımı
Yalan olsanız bile gerçek diye aklımı
Yordüğüm hayallerim neredesiniz şimdi

Alemi dolaşıp bir baştan öteki başa
Özümlle vedalaşıp yüreğimi ataşa
Eksiğimi bilerek başımı taştan taşa
Vurduğum hayallerim neredesiniz şimdi

Gül dalına asmışım geçip giden dünümü
Sevgiyle mimlemişim yaşadığım günümü
Şaşınca dar vakitte gideceğim yönümü
Sordüğüm hayallerim neredesiniz şimdi

Harf harf yazıp acının onu beni bizini
Hasretle harmanlayıp ölümün ikizini
Yalın ayak yola düşüp sevdanın izini
Sürdüğüm hayallerim neredesiniz şimdi

Mantıkça düşünerek kulca sezemediğim
Yaşamak mı ölmek mi sınır çizemediğim
Her sır ayan olsa da aşkı çözemediğim
Kördüğüm hayallerim neredesiniz şimdi

Karlı bir dağ başıyım karlarım erimeden
Gözümünden dökülenler ruhuma yürümeden
Tahkimsiz bu kabirde bedenim çürümeden
Gördüğüm hayallerim neredesiniz şimdi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1417796/sahipsiz-siirler-hayallerim.html>

Uzaylıyım ben

[italik]

Şeklen nesin diye kırmayın beni
Dünyalı değilim uzaylıyım ben
Aklen kimsin diye yormayın beni
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

Zamanla zuhurla illiyetim yok
Belge istemeyin milliyetim yok
Birdir özüm sözüm art niyetim yok
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

Bilemem tarlaya ekin ekmeyi
Bilemem bülbülce çile çekmeyi
Bilmem kardeşe atılan tekmeyi
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

Elinde kınası başta keçiği
Görüp gözeterek aç açığı
Yoldaşım bilsem de akli kaçığı
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

İssızdır coğrafyam sevgidir ilim
Katli vacip soysuz varlık değilim
Dikta bir mevsimde koparken filim
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

Riya rüzgârıyla savrulsam bile
Sırdaş sözleriyle vurulsam bile
Bir saatçe tik tak kurulsam bile
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

Hiçbir güzelliğe kötü bakmadım
Hüzünlü gözlerde yaşça akmadım
Besmele çekerek insan yakmadım
Dünyalı değilim uzaylıyım ben

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418040/uzayliyim-ben.html>

Sen yaz Cevahir

[italik]

Gölüp eğlensem de derindir yaram
Gelip çattı mor bir güz be Cevahir
Bundan sonra nefse yakışmaz haram
Sözdeki manayı çöz be Cevahir

Beni sevdasıyla yakıp yandıran
Sultan edasıyla cennet andıran
Eşkiya ruhumu muma döndüren
Bir çift koyu kahve göz be Cevahir

Hüzün çölündeyim kesildi ab'ım
Ecrime sayılsın cümle sevabım
Sağlık dilese de en son cevabım
Susmuyor ağlayan öz be Cevahir

Onunla ağlayıp onla güldüysem
En güzel sevgiyi onda bulduysam
Varda yokta onu canım bildiysem
Konmam başka dala, söz be Cevahir

Hasreti içimde uykuya dalsın
Yokluğu aklımı başımdan alsın
Hak katında bile aklımda kalsın
Bizim bildiğimiz giz be Cevahir

Çizemezsem onun gülen resmini
Yazamazsam onun güzel ismini
Unutursam onun melek cismini
Asla gülmesin bu yüz be Cevahir

Gele gele geldim bir mermer taşta
Sonu gördü ömür denen temaşa
Başka bir güzeli sevmek mi? Hâşâ!
Bunu bir köşeye yaz be Cevahir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418260/sen-yaz-cevahir.html>

Devri düş

[italik]

Canhıraş çığlıklarla bölünürdü uykusu
Gizemliydi manası! Ol devri düş içinde
Yol verdi anılara, düşle gelen duygusu
Amansız çırpınırken sol devri düş içinde

.

Hallerine şahitken İsa'sı ve Musa'sı
Mahkemesi kalbince, sevgi idi yasası
Bilmiyordu yönünü, kılavuzdu asası
Sildi gözyaşlarını kul devri düş içinde

.

Geleceği karanlık, hayalleri yorgundu
Aklı karmakarışık, hevesleri durgundu
Hayat ile kavgalı, kaderine dargındı!
Azapla tartılırdı hâl devri düş içinde

.

Yazıp çizdiklerinin yoktu hiç abartısı
Yüreğinden ağırdı dertlerinin tartısı
Sessizlik kadim dostu, yarınsızdı artısı
Ne bilsindi halinden, el devri düş içinde

.

Darılıp gücense de olmadı dilde ahı
Çabası insanlıktı, hakikat güzergâhı
Şimdi kimliği kayıp Arasat da ervahı
Asra bedel yaşanır yıl devri düş içinde

.

Karışık harfleri, heceleri yaralı
Takatsizdi kalemi, mısraları karalı
Asla öğrenemedi neydi aşkın kuralı
Onu hiç yaşamadı bil devri düş içinde

.

Her anına cellâtken içindeki hasreti
Nefsi nefesine yâr, düşler iken ahreti
Bir ses böldü geceyi usulde marifeti
Huzur dedi ona bir dil devri düş içinde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418556/devri-dus.html>

Çıplak

[italik]

Çıplaktı
sesimiz, nefesimiz

sevmelere soyunduğumuzda,
çırılçıplak ve tertemizdi yüreğimiz

kirlettik her şeyi..
elimizdeki gümüş çuvaldızı bırakıp,
bahtımıza, bu altın iğne düştü diyemedik!

dağıttık sevgimizi bol keseden!
ve sevgimle, sevgilerimle dedikçe
her gün biraz daha üryan hayallerimiz

kapatır dedik,
biçimli sözcükler ayıplarımızı.
sırnaşık dizeler, telafi eder kayıplarımızı!
her noktaya, her virgüle
maşallah dediğimizle kaldık...

bilemedik, her derdin devası kendi içinde
açıp bakmadan kozasındaki gerçeklere
bütün kabahati, bütün suçu aşka yükledik

yalnızdık, yalan olduk!
alıntı dizelerle kutsadık üşümelerimizi!
kaderimizden yadigar,
kara kaplı deftere iki mısra yazıp
dökelim istedik içimizin incinmiş yanlarını

yasaklı renkler ülkesinde, yolu kesildi harflerimizin
kurşunu sakıncalı bulundu kurşun kalemimizin
giyindiremedik ter kokulu tenlerimizi, rengârenk hecelerimizle

şikâyetçi değiliz deli gömleğimizden
nasıl gelmişsek giderken de öyle gideceğiz
ki;
sitemimiz, çıplak yüreğimizi önce giyindirip,
sonra...

yalın alazlarla yanmışlığımızın suskusunda
baki kalan sevgimizle
gelip çatmış nefsi terbiye zamanı

kulaklarımızda evladiyelik bir söz
hatıratımızda sallanan üç beşikle
kim bilir
belki
bir gün
çıplaklığımız...
bir umut işte!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418769/ciplak.html>

Babam

[italik]

Otağına vardım dernek kurmaya,
Karalmış ocağı, küllenmiş babam.
Kelam bulamadım halin sormaya,
Başında dumanı yellenmiş babam.

şu kahpe dünyada dimdik yürümüş.
Oğlum, kızım derken ömrü çürümüş.
Elinin üstünü iller bürümüş.
Gönül yaraların ellenmiş babam.

Hatırlamaz şimdi eski kışları!
Ağarmış saçları, hem de kaşları.
Kırpık uçlarından düşen yaşları,
Hüzün deryasında gllenmiş babam.

Grrm sanır da, görmez gözleri.
Ayakta dursa da titrer dizleri.
Dilinden dökülen ulu sözleri,
Âlimler dilince dillenmiş babam.

Geçer iken geçmez olmuş akçesi.
Dikene bürünmüş bağı bahçesi.
Derlenip toplanmış yükü bohçası,
Sarılmış tütünü tellenmiş babam.

Öte ekil desem, gözü sulanır.
Gönül pınarının suyu bulanır.
Konuşmak ister de dili dolanır,
Ahvali hekimce bellenmiş babam.

Gündüzü kısıdır, gecesı bitmez.
Yalnız insanların bacası ttmez.
Yataktan kalkmaya takati yetmez
Gördüğü düşlerden dellenmiş babam.

z ağlasa da yüzü gülüyor.
Derdinin dermanı kimde biliyor.
Her gün Azrail'den çare diliyor!
Hesabın divana yollanmış babam.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1418985/babam.html>

Seninle olmak

[italik]

Gecenin bir vakti rüyamda görüp
Yönümü bulmaktı, seninle olmak
Aşka ram kalbimle, darına durup
Huzurla dolmaktı, seninle olmak

Bakıp gözlerine, tutup elini
Doya doya sarıp ince belini
Koklayıp saçının her bir telini
Nefessiz kalmaktı, seninle olmak

Hasret ilmeğini boynuma takıp
Aslı'ca ateşle Keremi yakıp
Ferhat'ın gözüyle Şirin'e bakıp
Dağları delmekti, seninle olmak

Mutluluk timsali bebekler gibi
Aşk ile yanmaya şem bekler gibi
Can deyip canıma can ekler gibi
Koşulsuz gülmekti, seninle olmak

Sevda çekenlere akıl danışıp
Kar tipi demeden dağları aşıp
Kırık kanadıyla şehrine düşüp
Kapını çalmaktı, seninle olmak

İlgiyle dinleyip her bir sözünü
Aşk ile seyredip gülen yüzünü
Ruhumda hissedip gönül özünü
Sevmeyi bilmekti, seninle olmak

Yollarına yıldız tozu sererek
Yüreğine mavi sihir sürerek
Avuç içlerini her gün öperek
Hayale dalmaktı, seninle olmak

Tüm güzellikleri geride koyup
Olur, olmaz anda sesini duyup
Ateş kuşlarının zulmüne doyup
Dersini almaktı, seninle olmak

Hicrana çıkarken sokak başları
Yolumu beklerken mezar taşları
Gözlerimden sana akan yaşları
Mendilsiz silmekti, seninle olmak

Acının ateşten zırhını giyip
Sana, bana, bize ne oldu deyip
Sensizliğe son bir türkü söyleyip
Sonunda ölmekti, seninle olmak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419536/seninle-olmak.html>

Unutulmuş şiirler-gitme-

Gitme!
açıp kanatlarını fırtınalara karşı
gitme!

Gitme!
az değil gideceğin yol
kolay değil
ayrılık diyarında bir başına nefes almak
kolay değil
yeniden başlamak
ve yalnızlığın kuytusunda güneşi karşılamak

gitme
gitmek çare değil hiçbir şeye
gidince
durulur sanma içindeki bulanık sular
ne kalbindeki sızın diner
ne gözlerinde yanan ateş söner
ilk an çare gibi gözükse de gitmeler
sonradan
sonradan
çekilmez olur ayrılığın cefası...

gitme
gidince
daha güzel karşılamayacak seni
başka diyarların baharları
daha renkli olup
daha güzel kokmayacaklar
rast geldiğin el bahçelerinin çiçekleri

gitme
gidince
senin olmayacak bütün maviler
uykuların daha derin ve dingin
düşlerin mutluluk getirmeyecek kucak kucak
hayallerin geriye saracak zaman sarmalında
teselli sözcüklerin suskun kalacak
kendini arayacaksın tükenmiş umutlar sokağında

gitme
gidince
geride kalmayacak anıların
kulaklarında çınlayan ses
seninle gelecek gittiğin her yere
gidince
değişmeyecek adın
bazen
yitiklerini arayan
bir kalemin hecelerinde
kendine rastlayacak

suskunca bir köşeye çekilip
adının bütün dillerde yankılanıp
Gökyüzüne yükseldiğini hissedip
ağlayacaksın

gitme
gidince
koklanıp taranmayacak saçların
gidince
büyüyemeyecek içindeki öksüz
bayram sabahları
oturacağın kocaman bir sofraya olmayacak
gidince
öfken dinmeyecek
kırgınlığın ise son bulmayacak
zaman her şeyin ilacı desen de
akreple yelkovanın yarışında
onunda gücünün yetmediği şeyleri
görüp yaşayacaksın

gitme
gidince
koyukahve gözlerine dokunan son bakış
her atışında kalbine eşlik eden bir kalp sesi
asla silinmeyecek hafızandan

ve
ne kadar
gittim desen de
korkularınla yüzleştğinde
anlayacaksın
gitmenin kurtuluş değil
yarım kalmışlık olduğunu

*gitme!
ya da sen bilirsin*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419659/unutulmus-siirler-gitme.html>

Küçüğüm

[italik]

Dualar biriktiriyorum sana
Bir de ay ışığı grisinden düşler

Yürüdüğüm bütün yollar sana çıkıyor
Bütün kuşlar senin şehrine doğru uçuyor

İçimde hizaya gelmedik binlerce düşünce
Gözyaşıyla gelen mutluluk nasıl olur ki
Nasıl gülünebilir ki ağlamaklı bir yüzle diyorum
Ve önce gözlerimi kapayıp sonra susuyorum

Bitmeyen pazarlıklar dönüyor ruhumda
Kayboluyor sahiplendiğin hecelerim
En lezzetli hüznler gelip yerleşiyor içime
Aklımın bir köşesinde kalsa da suskunluğun
Üzülme sen küçüğüm diyorum
Yakındır senin de büyüüp konuşmaya başlaman

Yine yol buldu kurşunkalemim kendine
Bu gece de gecenin ikinci yarısı
Sigaramın dumanına eşlik ediyor
Dışarıda uğuldayan rüzgâr

Yine o garip kırgınlıklarım dökülüyor dizelerime
Kaybolma dediğin gecenin ikinci yarısı
Sen diyorum küçüğüm sen
Kayıp zamanlarımın neresindesin

Bir kitabın sayfalarında takılı kalıyor gözlerim
Sen çıkıp geliyorsun en güzel paragraftan
Bakışların akıyor anıma
Ruhun değişiyor ruhuma
İçin(m) için(n)den geçiyor
Sonsuz bir yangın başlıyor tenimde
Ben b/aşka öyküler anlatsam da
Sen biliyorsun küçüğüm
Benim n/asıl yandığımı

Sana şifalar dileniyorum karanlığın koynundan
Terleyen sırtına temiz havlular koyup
Güneşin doğuşunu bekler gibi bekliyorum
Aldığın nefesleri duymayı
Ve düşlerimde hayaline
Simsıcak sarılmayı

Bir parçam oldu artık
Senli izler taşıyan şiirler yazmak
Bir sen oku istiyorum dizelerimi
Başka gözler değmesin istiyorum sözcüklerime...

Biriktirdiğim dualarımı okuyorum yatmadan önce

Ve gözlerinden öpüp
İyi geceler diyorum iyi geceler küçüğüm
Yine gel düşlerime
Bir başıma bırakma beni olur mu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1419872/kucugum.html>

Katli vacip

[italik]

Tarak değmedik saç mı olur
Tanımıyorum
Katli vacip bir emri

Kuş tüyü olurmuş küs yastığı
Parmaklarda kırkı çıkmadık kınalar
Emir buyurmuş Mısır'ın kethüdası
Mevsim tozkoparan
Ağlamasın anneler

Kafesteki keklükler var ya
Ara sıra kanatlarını kesmeli
Uçmak uçabilmek
Kanımız olsa da özgürlük
Göğsünde sütle doğmaz hiçbir canlı

Şeytan şamarı
Ar damarı
Yüzlerde recm damalı peçe
Hikâyeden ibaret
Zifirine zikir çekilen saçlarımız
Sahipsiz zulmün resmini örtmeyin üstümüze

Darbı meseldir renklerin moru
Meyvesiz bir ağaç
Tutunacak dal
O kadar kolay ki ecelin resmini çizmek
Fatiha okumasın ruhumuza
Uçuklu dudaklar
Zifiri bakışlar

Şikâyet değil bu
Acımak hiç değil bu feryadın karşılığı
Tutanaksız sözlerle anılmasın adımız
Bacak arası doğumsa hayatın başlangıcı
Görmeyip duymayanlar utansın

Kapatmaz açık yanımızı her hangi bir sözcük
Üşümenin tarifini yapacak olan varsa beri gelsin
Baş tacı olmuşuz puşt bir âlemde
İki çarpı ikinin anasını bellemişiz
O kadar güzel ki
Her şeye inat gülümseyebilmek

En üst makamındayız fahişeliğin
Bize kahpe diyenlerle
Aynı cam'dan dünyaya gelmişiz
Tırnak arası deri izleri
Silin tüm kütüklerden adımızı

Gecenin lekesi bulaşır
Hükümran dudaklara
Savcıların mütalaası
Uzun saç kısa akıl
Kalem kırmaya hazırdır hâkimler
Tahrik mühürlüdür dosyalar
Çok önemli değildir suçun varlığı

Dünyaya erken gelinmiş
Yaşamaya geç kalınmıştır
Üzeri örtüsüzdür uykudaki çocukların
Rüyalarda melekler uçuşsa da
Kanatsız kalmıştır uç uç böcekleri

Üç beş cılız çığlık
Birkaç saniyelik haber konusu
Dili kara dini karadır
Uçkur imzalı beylik sözlerin
Utançtan gözlerini kaparken timsahlar
Ahrete ertelenir adalet

Eni konu
Kadıdır adı
Hep açık ve
Arkada kalırken gözleri
Kara toprakla yoldaştır artık g'izleri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420083/katli-vacip.html>

Beni de çağır

[italik]Çağır diyor bu şarkı
Nefes mi kaldı Cevahir

Söylesene
Bu nasıl yaşamaktır
“Alışmak denen merhem” de
Işık tutmuyor içimizin zindanına
Bedeli neyse ödesek de
Biz de gidebilsek gidenlerin peşinden

Yel vurdukça titreyen
Bir yaprak düşün
Uçmaya dermansız bir göçmen kuş

Neden çok uzak
Uzak diyarlar Cevahir
Neden neden

Denizsiz kumsal
Bulutsuz yağmur
Tiryakisi olmak bir özlemin

Hangi şiir dayanır
Mecalsiz parmaklarla
Hayalinden hiç gitmeyen bir meleğin
Resmini yüreğine çizmeye

Gülmeye
Beni de çağır diyor bu şarkı
Bir ninni sesinde
Üç beşik sallanır
O zaten yok
Annem de yok ki
Kim çağırırsın beni gülmeye

Seni seviyorum diyorum
Yuva yapıyor bir tutam hüzün
Sesimin tınısına
Koyukahve perde çekip gözlerime
Kokusuyla yoldaş geceye sığınıp
Bu âlemden öteki âleme sesleniyorum
Seni seviyorum, seni seviyorum

Ölmeye
Beni de çağır diyor bu şarkı
Dün ona yazdığım mektubu okudum
Güllerini budayıp toprağını kabarttım
Duamı bitirip
Üç niyaz bıraktım başucuna
Ve üç defa seslendim
Ama duymadı beni
Duymadı Cevahir

Çağırдыңın yerden gelsin derdi dedem

Bir gün duyar ve belki de gelir
Ne dersin Cevahir

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1420865/beni-de-cagir.html>

Cevahir -Yetmedi mi?-

[italik]

Söyle Cevahir; daha ne derdin var aşk ile?
Bunca yazıp içini, döktüğün yetmedi mi?
Neden hep aldanırsın, gerçeği bile bile!
Fukara yüreğini, yaktığın yetmedi mi?

Adını sayıklayıp, ateşiyle yandığın,
Çektiğin acıların otacısı sandığın,
Elindeki kaleme, sınırsız inandığın!
O güzele uzaktan, baktığın yetmedi mi?

Baykuşlara dinletip, yakılan ağrıları!
Köşe bucak gizleyip, yazılan kâğıtları.
İnsafa davet edip, merhameti kıtları.
Biçare yaşamaktan, bıktığın yetmedi mi?

Fark etmeden kırarak ömrünün timsalini,
Yuvadan uçurduysan, gönlünün emsalini!
Var git öyleyse, Hakka arz eyle, son halini!
Kahredip kaşlarını, yıktığın yetmedi mi?

Her iki cihanda da helalimsin dediğin,
Sevginin sofrasında kuru soğan yediğin,
Varlığına şükredip, aşkla boyun eğdiğin,
Kullar için gözyaşı, döktüğün yetmedi mi?

Gecenin bir vaktinde kapını aralayıp,
Adının her harfine beyitler sıralayıp,
Bir nöbet esnasında kalbini paralayıp!
Tımarsız bir yaradan, aktığın yetmedi mi?

Hedefi vurmayınca, gözetlediğin nişan,
Zulmün gölgesi düşer, üzerine an be an!
Pejmürdedir düşlerin, hayallerin perişan,
Sudaki ağları boş çektiğin yetmedi mi?

Hasretin kucağında hayaliyle avunup,
Avuçlarından öpüp, saçlarına dokunup,
Azrail den evveli sevdiğine can sunup,
Gözünü ufuklara, diktiğin yetmedi mi?

Ayrılık diyarında, adın sorulduğunda!
Alnına hercailik mührü vurulduğunda!
Takatin tükenip de özün yorulduğunda,
Dizlerinin üstüne, çöküğün yetmedi mi?

Elemin hesabında, yarımaları tümleyip,
Çilenin demliğinde, mısraları demleyip,
Çekip gittiği günü takvimlere mimleyip
Taşa vuslat tohumu, ektiğin yetmedi mi?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421060/cevahir-yetmedi-mi.html>

Senden geçemem ben

[italik]

Gerçeğin koynunda, kara bir düştüyüm
Anımdan geçsem de geçemem ben senden
Sevda meydanında, kör bir dövüştüyüm
Canımdan geçsem de senden geçemem ben

Güzeldi yaşamak, neşe ve kahkaha
Gülmek eğlenmek, artısı vardı daha
Dilimde dualar, ant olsun Allaha
Canımdan geçsem de senden geçemem ben

Şiirler boyunca hece sıralardık
Bazen sevişir, bazen, kalp yaralardık
Bazen de cennete kapı aralardık
Canımdan geçsem de senden geçemem ben

Elinde kalemin, resmimi çizerdin
K'adınca hissedip, aklımı çözerdin
Bir melek misali, ruhumda gezerdin
Canımdan geçsem de senden geçemem ben

Gözümde hayalin, kalbimde efkârım
Sensin sevgi yurdum, sensin aşk diyarım
Nefsime tutunup, yaşamaksa kârım
Canımdan geçsem de senden geçemem ben

Seni anlatırken, yazdığım her dize
Huzur ve mutluluk verirken biz bize
Bir damla gözyaşım, dönmüşse denize
Canımdan geçsem de senden geçemem ben

06-25-2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421371/sendem-gecemem-ben.html>

Bundan sonra

[italik]

Kalpte dinmeyen bir sızı, dilde mahur bir dua
Herkes kendi bildiğince kul olsun bundan sonra
Pes etse de zifir gece, şafak puslu bir şua!
Herkes kendi deryasınca sal olsun bundan sonra

Kavli kararı birleyip geçecekken sıratı
Pabucu dama attıysa şu yaşamak sanatı
Usulünce hesap edip yekûnu küsuratı
Herkes kendi ederince pul olsun bundan sonra

Zulüm ile merhameti aynı kefeye koyan
Edilen kelamı kendi dilediğince duyan
Aşkla yaşanan üç günü hiç yaşanmadı sayan
Herkes kendi ateşince kül olsun bundan sonra

Allı güllü kanadıyla başı göklere değen
Bir goncanın ahı ile kadere boyun eğen
Bülbüle çare değilken aşkla kokan fesleğen
Herkes kendi dikenince gül olsun bundan sonra

Ayaz çalar günlerini, hüzünlerin sıracı
Umutlarını ekersin sahipsiz bir kıraca
Üstü kabuk bağlamayan tımarsız bir yaraca
Herkes kendi sözlerince lal olsun bundan sonra

Müptezel ruhuyla kuytu bir köşede sızanla
Devasız derde tutulmuş, hastalıklı mizanla
Sevmek çok zordur böylesi şüphe dolu bir zanla
Herkes kendi cihetince yol bulsun bundan sonra

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421647/bundan-sonra.html>

Meziyet Pirim

[italik]

Özdü, sözdü, Hu Hak deyip konuşmayı farz eyledim
Nefis, nefes, candım, tendim, ahvalimi arz eyledim

Karanlıkta hayallerim, gerçeklerim ah ile zar
Zay etmişim ben aklımı, dolaşırım diyar diyar
Dedim, vuslata an kala, aşk beni kapıya koyar
Her yüreğin indince, bir yarası var dedi Pirim

Ay ışığının şavkına, sırça saray kuran benim
Başımdaki bu hallerin, sebebini soran benim
Akıl var fikir var deyip, önce kafa yoran benim
Her denizin engince, bir karası var dedi Pirim

İlim di irfan dı derken, türlü elekten süzüldüm
Nesimi'yi yâd eyledim, derilerimce yüzüldüm
Ol Mansur'un ezasına, âdemliğimce üzüldüm
Her üzümün rengince, bir şırası var dedi Pirim

Aczimi ortaya döktü! Araladım tabibimi
Hakikat hançeri ile yaraladım habibimi
Kaderimin karasınca, sıraladım nasibimi
Her tartının dengince, bir darası var dedi Pirim

Zifir geceler boyunca, yalnızlıkla kışlıyorsan
Yatağından hicretine, besmeleyle başlıyorsan
Şeytan yerine koyarak, can gölgeni taşıyorsan
Her acının dingince bir, narası var dedi Pirim

Münafıklar deşelerken ocağındaki külünü
Şahına şahadet edip koklayamazken gülünü
Yalan dünyaya kanıp da unutmayasın ölümü
Her gerçeğin kendince, bir sırası var dedi Pirim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1421825/meziyet-pirim.html>

Sevgi belki

uçtan uca bir salıncak
rüya gibi
mutluluk sahnesinin ışıkları
bitmeyecek sevgi hayalleri
çiy düşmüş dudaklarda
aşka dair şarkılar

günlerden sen
kaşların yorgun
kirpiklerin mahzun
sahiplenme yaşadığın hüznü
sen değilsin karşında gördüğün
sakın ha inanma aynalara

vazgeç koyu makyajdan
iliştirme ne olur şiirlerine
dilene aykırı sözcükleri
çıkart aklından incinmiş saçlarını
karakalem karikatürlerin
ne kadar tatlılar değil mi?
çocuk kalabilseydik keşke

çok geç değil
biz olmayı düşün
kaldır at ruhundan
Notre dame'ın kamburunu
aşkın resmini çiz buğulu camlara
bornozunun yakasıyla
kan kardeş olsun ıslak saçların

ben gelirse aklına
beni düşünürsen belki
boş geçme sokak şarkıcılarını
geceyi düşlerinle selamla
ama
veda sözcüklerini biriktirme dilinde
biriktirme ki
solgun mevsimler uğramasın yanaklarına

[italik]ahh sevgili...
dudaklarım ve parmak izlerin
aykırı bir kültürmüş
koyukahve tutkusu...
senle tanıyıştım aşkı
ve anladım ki
bir gün gelir
nefessiz kalırmış
aşkın hiç ayrılmayan
yapışık ikizleri bile [/italik]

uzağım her şeye

hem ilk
hem son baharımdın sen
göçmeden göçmen kuşlar
oturup bir kez daha düşün
belki bulabiliriz
dört yapraklı yoncayı
ne dersin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422488/sevgi-belki.html>

Derdim ya!

[italik]

umudumdu
resim defterim
tabi'i ki
önlüğüm solgun siyah
yakam kirli beyaz...

kış vakti
kar kardeşliğimiz başlar
baharı beklerdik
kör ışıklı pencerelerde
ikinci sigarası içerdi babam
öyle güzel yakışırdı ki
yaşmağı anama...

uzun bir hikaye bu
dinlersen anlatayım
derdim ya sana hani...
parmakların saçlarımı tarar
gerçek misin sen? derdin ya!..

yeniden başlardım anlatmaya!
annemi çok döverdi babam!
sarılıp anneme
söz verirdim ya
bir sevdiğim olursa
onu çok sevip
hiç ağlatmayacağım diye...

göç vakti
çeç vakti
şehirde buldum kendimi
diplomam olmasa da
okudum okuyabildiğim kadar
isyan etmedim asla
asi olmadım derdim ya...

çırak oldum
kalfa oldum
derken usta oldum
Nazım diye birinin şiiirleriyle yoğruldu
memleket derken sevda derken
merhaba demiştim ya ona...

uzun uzun tarife
gerek yoktu güzelliğı
ki
baki değildi
hiçbir güzelliğın devamı!..

bu günüme gelişimi
en çok da onu
onun gidişini anlatmıştım ya sana
yalnız kalışımı
sonra sana rastlayışımı...

bir şiirinde Piraye
diğerinde Vera diyordu ya
üzülmüşüm Nazım'a...
sen o kadar güzeldin ki
yine de
hep ona benzemeye çalışırdın!
işte o anlar
canım o kadar çok acırdı ki
resim defterimdeki
umutlarımın renkleri solardı

gidenle gidilmiyormuş
aklımda
üç kelimelik bir vasiyet
ne diyeyim şimdi ben sana
yüreğim
yufkadan daha yufka...

söz uçar
yazı baki kalırmış
ayın şavkı
serçelerimiz
fesleğen mevsimi
sesin nefesin
uzak diyar şimdi...

küskün şiirler
katığı olmuyor sevdanın
okumasan da yazdıklarımı
son söylediklerimdir
sana kalacak tek mirasım....

yemin olsun ki
kahvenin koyusu adına
hep aklımdasın

on altı Mart 2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1422807/derdim-ya.html>

Son hıçkırık

[italik]

Döküntüydü zaman
Ecelle eş değerdı sevişmek
Kolay değildi
Devşirme hecelerle
Aşkın şiirini yazabilmek

Kelebeğin ömrü
Karıncanın kararı
Vazgeçip mevsimi bahardan
Bu hicran emri haktan deyip
Sessizce bir köşeye çekilip
Susabilmek
Susabilmekti sevmek

Evlat sesi
Anne nefesi
Baba gölgesi
Cehennem nar-ı ile müjdelensen de
Anneyi ellerinden
Evladı alnından öpüp
İçindeki ateşinle
Bir başına yanabilmekti
Yanabilmekti sevmek

Ağlayan göz
Titreyen öz
Aşk olmasın,
Günahın secdesine
Değmesin di alnımız
Ki sevdiğinin bakışlarında
En son halinle
Kalabilmekti
Kalabilmekti sevmek

Kara kalem bir resimdi
Hayatın bu yüzü
Bazen
Yok sayıp anıları
Yollara düşüp
Hoşça kal
Hoşça kal diyebilmekti sevmek

Vakit vedaya ilişmiş
Tımar etme şansımız yok acıları
Sana huzur ve mutluluk dilesem
Dilesem olmaz mı?

Haberin olmasın
Hayata küsmüşlüğümden
Ve seni o kadar çok sevdim ki deyip
Doğru bildiğim yolda
Yürüyüp gidebilmek
Gidebilmektir bazen sevmek
Desem
Kızmazsın
Kızmazsın bana değil mi?

Ben olmasam da
Aşk deyince için üşürse
Bir türkü söyle bizim için
Söyle ki canımı acıtmasın
Kulağında kalan
Kulağında kalan son hıçkırığı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1424151/son-hickirik.html>

Geçmişten geleceğe günce

[italik]

Ülkemceyim bu gece
Yorgun çaresiz
Ve avare
Dolaşıyorum öylesine
O sayfa senin bu sayfa benim

Geri dönsem mi acaba
Yarım bıraktığım filme?
Sahur vakti!
Pişi kokusu geliyor bir yerlerden
Çocuk olsam
Çalsam kapıları bir bir!

Var mı? Müzik gibisi...
Müzik olunca şiir de olmalı
Merhaba demeden olmaz ARİF'i Ahmet'e
Karkoç ustanın gözlerinde Mihriban
Safi aşkın nüvesi Cemal'inde pul pul sevdalar
Can baba diyeceğim ama
Artı on üçe erişmeli zaman

Ne kadar güzel kitap kokusu
Rafların tozu mistik bir serpinti
Evrensellikten uzak
Son damlasına kadar ulusalcıyım bu gün
Duygularım Kafkas göçmeni
Isınıyorum Ümran Dağaşan Özlük!ün Kış güneşiyle

Onun kaplumbağaları benim tosbiklerim
Nasıl oluyorsa hem Baykurt hem Fakir
Kaymaz Sezgin
Kitabını yazdın ama bi habersin Lucky'den
Kuşlar kimin yasına döner
Aklını başına topla Toptaşların Hasan Ali
Aşıkların bayramı kendince olsa da
Varol Kemal O kadar çok bana benziyor ki baban
Tasadüf tasadüf değildi Han Akçadağ
Hem melankolik hem yarım kaldık şimdi ne olacak
Kitap deyince uzadı biraz mevzu
Ama illa ki olmazsa olmazımız
Maria pudurle Raif efendi
Şikayeti olan kadıların kapısını çalsın
Ya da varıp ak sarayın ulufesini beklesin

Ahh şarkılar vahhh türküler
Huysuz ve tatlı kadın
En güzel koyukahve gözlülerin söylediği şarkı
Toprakla derdi olan Veysel babanın
Aşk seven gönülde güzel diyen Neşet babanın
Kuru soğana muhtaç olan Mahzuni babanın
Farkeyleyip çark eyleyen

Osman Öztunç kardeşin makamını yoklasın.

Resimler ressamlar
Çok bilgim yok, ilgili miyim?
Terbiyeci Osman Hamdi beyi duymuşluğum var
Bir de mutluluğun resmini çizen Abidin
Ama benim için en güzel resimdi
Ambulansı kirletmek korkusu taşıyan
Somalı maden işçisinin resmi...

Öyle güzelsin ki güzel ülkem
Varlığın dirliğin, birliğinle
Ne hiç bir şiiire ne hiçbir nesire sığmazsın sen
Sen ki en güzel sanatsın
Ama sakın ha sakın şunu unutma
Biz seni Munzur'un koyaklarında
Artvin'in kara gölünde
Yedi düvele meydan okuyan
Çanakkale'nce sevdik

Son söz
Ey ülkemce sevdiğim
Vuslat ve huzuru arayan çaresizliğin yanında
Yorgunluk dediğin nedir ki
İnan ki geçecek hepsi
Aldırış etmek yok bu güne
İlla ki yârin daha güzel olacak

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1426824/gecmisten-gelecege-gunce.html>

Sus

[italik]

Adında saklarım can nişanımı
Diyemem kimseye yanan canımı
Geceyle süsleyip an isyanımı
Yıldızı güneşten sayma ne olur

Sevgi dediğimiz bir su içimi
Elimde kalemim döktüm içimi
Bilmem neye benzer aşkın biçimi
Söylenen her sözü duyma ne olur

İnançsız yürekte dua inancı
Bülbülün figanı güle yabancı
Vuslat yolcu olmuş ayrılık hancı
Deyip kavlimizden cayma ne olur

Bir nokta yüzünden dünü özleyip
Suskun harfler boyu öfke gizleyip
Darılıp küsmeye fırsat gözleyip
Ruhumu tenimden soyma ne olur

Tutuşup yansa da kirpiğin kaşın
Karlı dağ olsa da umut savaşın
Çaresiz kalsa da sevdalı başın
Gizimi aleme yayma ne olur

Maziyi hüsrarla kurgulayarak
Arsızı nursuzla vurgulayarak
Yalanı yanlışla sorgulayarak
Araya engeller koyma ne olur

Nefesinden esen bahar yelini
Öptüğüm saçının her bir telini
Unuttum sanıp tuttuğum elini
Kahredip sevgiye kıyma ne olur

Nefsine dokunan ince sızıyla
Damağı süt kokan emlik kuzuyla
İntikam-ı aşkın en son kozuyla
Tedbirsiz zamana uyma ne olur

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1431449/sus.html>

iki aşık

[italik]

Sofistik bir kalem
Lirik sözcüklerle ekleme yapıyor hayatına
Tınısında som notalar, uçarı bir müzik ve ağlayan keman...

Manasız bir soru, Kafka'mı Milena mı?
Geceyi bölüyor yedinci gong sesi ve aşk ölüyor!
İnce sızısında yeşille maviyi ağırlıyor bir kemeççe

Hep ayrıcalıklıdır Ravel ve bolerosu
Ödünç bir melodi üzerine hayaller kurgulanıyor
Sihirli bir saksafon mutluluk üflüyor sisli her sabaha

Lokması bin telaş yudumu bin kahır
Masaldan öte bir güzellik sayıyor kendisini yaşamak
Kabaca ve kalınca kahkahalarını ortaya savuruyor bir çello

Güya psişik ve psikolojikti Mehmet Rauf'un eylülü!
Aynı tabloda yer alırken İstanbul ve Kız kulesinin silueti
Kanunsuz bir kanun pikniğe çıkıyordu yedi tepeli şehrin yedinci tepesinde

Sarısa safranca gün, esrik zamanda ikiyüzlü rayiha
Kıyısıydı köşesiydi derken ortaya saçılan aşk hikâyeleri...
Elindeki Lir'in tellerini koparıp Helenistik bir inanıştan öteye geçiyor du Hera

Lacivert bir deniz, Evgeny Grinko ve "field"
Bir kedi iliştiirdim şuraya, o kadar güzel ki okşayıp sevmek...
Gülüp geçiyorum beni tanımayan piyanonun tuşlarına!

Karma karışık bir ruh hali
Fincanından aklıma dökülen koyukahve bir renk
Gülümcan'ı yla salkım saçak çiçeğe duruyor akıl saksımda Ahu Sağlam!

Bir sokak öte, iki sokak beri
Kapı komşuydunuz Abdurrahim Karakoç abi ve Mahzuni baba
Bir bağlama sesi bağlamadıysa sizi, biliniz ki bir ağlamak yakışır bize!

Bir çocuktum ben ve çemberimde bir çentik vardı
Bir ışık, bir ses, dilsiz bir müzik, ilsiz bir yakarışa yurt bilmişim ben sevgiyi
Ve nihayet fark etmişim benim sonuma en sonu güzel bir aşık Veysel türküsü yakışır...

"sadık yar ve kara toprak"

ahmet örnek

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1437846/iki-asik.html>

Damak tadı

[italik]

Toprağımın taşında bin ah
Tetikçisine ağlıyor kırık bir kalp
Hani, sence kadim dosttık insanlıkla
Günübirlik güz halimizi bir düşünsene

Endeksimde alkış sesleri
Aynı potada eriyebilmek aşkla
Görmezden gelip boğa burcu hallerimi
Bir bahar yaz şuraya desem biliyorum ki susacaksın

Ünsiyetim; o kadını çok sevmiştim
Camilerin mihrabı, kiliselerin kutsal şarabı
Kimse inkâr edemez onlardan daha önce biz vardık
Piramit şiir yazmayı beceremedim affet İlhan Aşıcı ustam

Bir filim izlemiştim, taşa tutulmuştu bir can
Faydası yok diken diken tüylerimi anlatmanın
Keşke, bir şiirde kanat çırpabilseydik gönlümüzce
Ben seni öylesine sevmiştim ki, dua güzelliğiydi her an

Tetikte parmak
Bacı kardeş tanımaz namlu
Toprağın bereketi, suyun kutsallığı
Aslanan yaşamaksa! Dil, il fark eder mi?

Sevgiyi sorgulamak lazım bazen
Sahipsizdir gökyüzünün bütün renkleri
Bazen de muhacir hissettirir insanı insana
Salkım saçak sergilenen mısraların anlatısı

Üç nokta, bir virgül, bir de ünlem işareti
Öylesine muzdaribim ki damağımdaki küf tadından

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439231/damak-tadi.html>

Düş vakti

Kalemimde kış mevsimi
Uyanmışım aymaz bir sabaha
Buhurdanımda güz kokusu, kimsesizim...

Düşlerim serkeş
Umutlarım bahtıma yar değil
Köşe bucak kendimden bile kaçıyorum

Ahh.. candaşım Kızılırmak
Savrukluğumun suskusunda ısısızım
Keşke gelip toplasan şu güz hallerimi

Esrik bir hayal süslüyor aklımı
Koyusundayım bir kadeh kahvenin
Gücüm yetmiyor ağlamadan gülmeye

Çırpıntılı deniz kalbimin kıyısı
Usulen bir bağdaş kurup gönül soframa
Silkeleyemiyorum ismim harflerindeki tozları

Yufka ekmek arasına katık ömrüm
Kıran bir mevsimde çaresizim aşka karşı
Say ki lale devrinde lalesiz kalmış gönül saksım

Kelebekler güvercinler
Uçmayı öğrenmelisin diyor
Yamacımda yankılanan bir peri sesi

Unuttum vuslatın adını
İçimin hediyelerini dağıtıyorum
Mahallemin gün yüzlü çocuklarına

Bin misli
Çok sesli yazıyorum
Söylesene! Ruhun şad mı güzelim?

İki yastıkta tek başınayım
Öylesine öykünüyorum bazen
Gitmelerin hikâyesini yaz deme bana ne olur

Bitsin istemiyorum bu mısralar
Her şiirde tetik düşürsen de yüreğime
Seni öylesine çok seviyormuşum ki be kadın...

Hecelerden geceler yaratıp
Sığıyorum kendi karanlığıma
Bir düş vakti kapımı çalsan olmaz mı?

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1439383/dus-vakti.html>

Esintiler

[italik]

Bedri Rahmi
Ernestine hanım
Aşk kokulu mektuplar...
Seçemiyorum kahraman kimdi

.....

Külünü deşiyorum bir ateşin
Aldırış etmiyorum şubatın kısılığına
Umut saklayamasam da hecelere
Vazgeçmiyorum sana, seni yazmaktan

Sürpriz dolu sokak başlarım
Sarı bir sayfada bizim hikâyemiz
Açtığıın ellerin mi?
Yoksa kristal duaların mı?
Sakın geriye dönüp de
Gözyaşlarımın sebebini arama!

Karşımda ulu bir cami
Çaprazımda eski bir kilise
Söylesene çan sesiyle mi?
Yoksa
Ezan makamıyla mı anayım seni!

Başa sarıyorum sahipsiz hasreti!
Öpüyorum çifte belikli ve kurdeleli çocuk hallerini
Çığlık çığlığı amansız bir uykudan uyanıp
Bardağımdaki suyun insafına aşkla sığınyorum

Kendin olmak
Kendini bilebilmek
Bir saksıda iki Çiçek
İnan marifet değil şiir yazmak

Rüya ile riya arası
Tuzağı göremeyen ruhum yorgun
Utanırım eteğimdeki recm taşlarından
Ahhh.. İntikamın soğuk nehirlerinde yüzmek

Yarın sabah olacak yine
Biz baş başa kalacağız kendimizle
Üşüyeceğiz
Kıyı köşe anılarımızla
İnce kalem kalın çizgi

Ah kaderin yolu...

Bitkin, itibarsız, zalim
Yılğın, ya da ne dersen de
O kadar içlendim ki
Ernestine hanımın mektuplarına
Her şeyden vazgeçtim de
Bir ninni sesinden vazgeçemedim
N"olur gurur kurbanı olup da
Zülüflerini gözlerine perde etme

Biliyor musun?
Yağmur yağıyor dışarıda
Damla damla sen düşüyorsun
Seni çok özleyen
Balkon camlarına
Tıknefes bir hayale takılıp da
Hem kendini hem beni üzme

Tedbirliyim
Olur olmaz her şeye karşı
Ben iyi bakıyorum kendime
Sen de iyi bak olur mu?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440684/esintiler.html>

Kırkikindi

[italik]

Eylülle bi ilgisi yok anlatmak istediklerimin
Pek beceremiyorum senden sonra hayal kurmayı
Yuvadan düşmüş yavru kuşa say kalemimin beceriksizliğini!

Öznesiz bir şiire başlamışım, hem de imlasız
Hülasa bir hasretin gemileri yanaşmış müsvedde şiirlerimin limanına!
Kırkikindi! Hem de bu mevsim! Ne diyebilirim ki Doğa anaya...

Yüreğimde sevgiye dair habis bir açlık
Son kadehimin dibine bir dip not düşünüyorum
Koyu kahveye boyuyorum rücu sözcüklerimi!

Her akşam böyle olurum işte...
Tambura bir bağlamada yolcum üşümüş türküsü çalar
Cümle kapılarından kovulan ben, parantez içi komalara girerim!

Akşamın serinliği mi gecenin karanlığımı?
Safran sokağını sarmış içimin hüznü!
Son lokmama katık bir şarkı lazım şimdi!

Koridor, koridor, ahhh o koridor
Sarı ışıklar, mavi sandalyeler, saf tertemiz bir kucaklaşma...
Aşk varsa; her dönüşü, cinayet mahalli değildir sevdaliya!

Bazen devri düş olurmuş zaman, bazen de yeniden doğarmış İsa
Çatlatırmış yumurtanın kabuğunu canım dediği bir varlık
Müptezel diye yazılmış ölümün adı!...

Bilinmezmiş beyaz kefenlerde mavi ölümler
*Gökten üç yıldız düşer; gerçek olurmuş tüm mecazlar!
Yeni bir hikâyeye soyunmuş *rengârenk sözcükler, eprimiş kelimeler*

Herkes biraz sen, ya da hiç kimse sen değilmiş ki

Hava soğumaya başladı, farkında değilim
En çok ben mi üşüyorum yoksa yalnızlığım mı?
Bir Leyla hikâyesine iliştip içimin ıssızlığını öylece sızıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1442475/kirkikindi.html>

Hoş geldin Mislina

[italik]

Bir şehrin kahrını takip ardına
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin
Bir temmuz sabahı gönül yurduma
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin

Şiir bakışların aşk emsalinle
Sevgiye değinen ilk misalinle
Emin gözüksen de ürkek halinle
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin

Yıldızını sayıp suskun gecenin
Feryadını duyup dünden öncenin
Davetine uyup birkaç hecenin
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin

Kaşlarına değen kirpiklerinle
Her hali efsunkâr mimiklerinle
Beni benden alan repliklerinle
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin

Savaş halindeyken şiirle sanat
Gelişinle güldü bana kâinat
Doğmaya yeminli güneşe inat
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin

Yarınlara dair kehanetinle
Ruhumu okşayan zarafetinle
Şaşkınlık yaratan maharetinle
Hoş geldin Mislina hoşlukla geldin

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1443435/hos-geldin-mislina.html>

Nasıl sevilmez ki

[italik]

Ruhumdan öteye bakar gözleri
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel
İnceden inceye yakar gözleri
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Aklımı başımdan alır elleri
Düşlerime miras kalır elleri
Dertlerime derman olur elleri
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Hece hece sevgi sunar yüreği
Gelip dallarıma konar yüreği
Sönmez bir ateşle yanar yüreği
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Rüzgârda savrulup coşar saçları
Beliklere sığmaz taşar saçları
Her an hayalimde yaşar saçları
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Al almadan daha aldır dudağı
Şeker şerbet ne ki baldır dudağı
Vuslat vakti açan güldür dudağı
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Kızıp darılsa da güzeldir huyu
Benzeri bulunmaz özeldir huyu
Dağlarımda gezen gazeldir huyu
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Gönül haritamda çizgidir kaşı
Sazımda bitmeyen ezgidir kaşı
Kaderime sonsuz yazgıdır kaşı
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Gâhî yakar gahi dağlar sözleri
Dilinden gönlüme çağlar sözleri
Ruhunu ruhuma bağlar sözleri
Nasıl sevilmez ki böyle bir güzel

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1444622/nasil-sevilmez-ki.html>

İyi ki doğdun

[italik]

Bu gün sekiz ağustos
Yani senin doğum günün
Yokluğunun üçüncü yılı
Bir yazıya başladım
Bilmem nasıl gelecek sonu...

Nereden başlayacağımı bilmiyorum ki!
Hangi hatıranın kapısını çalıp
Sensiz hangi güne uyanayım...

Sabah
Senin sevdiğin ne varsa
Hepsi hazırdı kahvaltıda
Ama bir sen yoktun
Öyle acıydı ki...
Sofrada tek tabak,
Tek çatal bıçak
Tek bardak çay...

Tek lokma ve tek yudum çay yetti doymama
Öylece bırakıp sofrayı doğruca sana geldim

Önce duamı edip, çiçeklerini suladım
Sonra usulca bıraktım başucuna
Elimdeki hediyeni
Sen asla çiçek istemesen de hediye olarak!
Sonsuza dek açacak çiçeklerin
Toprağınla kardeşler şimdi!

Söz vermiştim kendime
Hüzünlenip ağlamayacaktım
Torununu anlatırken güleç olacaktı yüzüm
Ben iyiyim diyecektim, hem de çok iyiyim
İnanmadın değil mi?
Ağlamayacağım dediğime

Sağ olsun çocuklar
Hep ilgililer
Hiç yalnız bırakmıyorlar beni
Ahh.. bir kerecik görebilsen
Bir kerecik duyabilseydin
Ben Doktor Gülce Nurten Örnek diyen sesi

Sen evini de merak edersin şimdi
Oysa bilmiyorsun ki
Ben senin şu an ki evini
Senden daha çok merak ediyorum
Komşularınla geçimin nasıl
Günlerin nasıl geçiyor orada
Sen de özlüyor musun, benim özlediğim kadar

Hani bir bacın var ya senin

Yemeğe ya da kahveye davet ediyor bazen
Gitmeyi hiç istemiyorum
Kapıyı her açtığında
Kırpiklerinde incilerle karşılıyor beni
Hıçkırıklarımı boğazıma düğümleyip
Gözlerine bakmadan sessizce giriyorum içeri

Adını sonsuzluk işaretiyle çerçeveleyip
İyi ki doğdun sevdiğim yazarak
Kendi ellerimle süsledim!
Şu anda kesilmeye hazır pastan
Biliyorum
Az sonra komşudan gelir gibi kapıdan girip
Şaşkınlıkla ve de sevinçle üfleyeceksin mumları
Zira son yıllarda hep unutuyordun ki doğum gününü

....
Ben hiç unutmadım
Asla da unutmayacağım
Ne doğum gününü
Ne de kulağıma söylediğin son sözlerini
İyi ki varsın diyemesem de
İyi ki doğduğun sevdiğim
İyi ki doğdun

*Önceki iki yıl olduğu gibi
Bu yılın bu günü de
Güne senle başladım kadın
Ağır aksak da olsa
Yürüyor zaman sevdiğim
Haydi çalsana şu kapıyı
Gelip de üflesene şu mumları*

Ahhhh..
O kadar çok sevildin ki kadın
Say ki hiç sevilmedin!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1445611/iyi-ki-dogdun.html>

bir Őir yaz bana

bir Őir yaz bana
kelebekler misali
üç günlük olsun ömrüm
can bulsun ruhumda
gelmiş geçmiş en güzel aşk

kesilmesin ümitlerimin önü
kaderimin kıyısından geçsin
acı ve hüzn
hep bahar olmasa da mevsim
aşk olup dökülsün
dudaklarımdan dudaklarına
içimin sevgi pınarları

bir Őir yaz bana
gümüş kanatlarım olsun
süzülüp göklerin yedinci katından
pencerene konayım
tanıyamasan da beni
nefesini tutarak camları açıp
kına kokulu parmaklarıyla başımı okşa
hani en çok bakışlarımı seversin ya
gözlerin dokunsun gözlerime

bir Őir yaz bana
silinmesin saçlarından dudak izlerim
sevişmelerimiz koksun iğde çiçekleri
ay düşsün titreyen bedenlerimize
gecenin büyüğü kutsasın
aşka saydığımız ayıplarımızı

bir kahvaltı sofrasında karşılayalım günü
sen çayımı karıştır
ben reçel süreyim ekmeğine
kahvelerimizi içerken
sen başını omzuma yasla
ben avuç içlerinden öpeyim
sen gelecek hayallerini anlatırken
ben son arzumu sıkıştırayım
sözcüklerimin arasına

bir Őir yaz bana
peri masalı olmasa da
güzellikleri tarif etsin harflerin
az senden az benden
çokça sevgimizden bahsetsin hecelerinin
ve atışları son bulsun mısralarında
sana adanmış bu kalbin!

bir Őir yaz bana
kelebekler misali
üç günlük olsun ömrüm
yeter ki öznesi ayrılık olmasın
yollarını gözlediğim Şirin..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446316/bir-siir-yaz-bana.html>

Albayımm....

[italik]

Albayım...

Senin bu gün geçtiğin yollardan
Biz dün geçmiştik albayım
Hem de hiçbir rütbeye boyun eğmeden

Görüntün apoletin renginde
Kimle oruç tutup
Kimle bayram ettin söyle
Fikriniz
Sizden farklı düşünen
Cuntanın dışında kalmalı

Salıncakta bir alem
Sorma sorgulama
Uçkurunda gevşek bir düğüm
Eğer yanmasaydı Behçet Aysan usta
Ölüme verdiği isimden utanırdı

Emir tekrarı tek mutluluğun
Sorma sorgulama
Alkış tutan avuçlarını kokla
Kaleminin ucunda aşkın şaşkınlığı
İyi kolla aklının muhasibini
Bir düşün eyy albayım
Suç iki kişiliktir
Cüzdanınla vicdanın iç içe olmasın böyle

Evsiz yurtsuz
Bilinmedik bir ortamda
Şaşkın sarı saçlarıyla bir kız çocuğu
Sarıp sarmalamak
Öksüz çiçeklerin rengini
Maşallah niyetine
Kurban edip masum hallerini
Kapı arkası bir süpürge hikâyesine sarılmak
Çok yakışıyor sana albayım ...

Haklıyla haksız
Tek taraflı ithamlar
Söylesene
Nerede
Karşısındakinin söz hakkı
A albayım
Hecelerinizce peşinize düşmüştüm
Dinlemeden anlamak o kadar yakışıyor ki size
Demoklesin kılıcını düşürseniz de elinizden

Sahip ıkın ne olur kadı kavuğunuza

“Elma attım yuvarlandı”

Ne güzel değil mi Anadolu albayım
İçinden doğruluğa giden trenlerin raylarını düşün
Deniz kokusuyla avutma kendini ki
Şeddeli harflerin bir derde derman olsun
Sana bir soru albayım
Varlığı senden düşük bir canlı gstersene bana

Sözün z

Kafesteyim Şu an albayım
Sen de aklına sahip ık
Emir komuta vaziyetin bitti
Varlıkla dirlik aynı kefedede artık

Bizim bu coğrafyada
Aksayan atları vuruyorlar biliyor musun?
Albayımm

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1446420/albayimm.html>

Başkent

[italik]

Başkent

fon da schubert'ın serenad'ı
sığınmışım bir şairin dizelerine
mavisinde gökyüzünün
samanyolunun seyrinde
mutluluk denizinde yüzüyor ufuklar

siyahından izin isteyip
sığınıyorum gecenin aşk vardiyasına
içimin titrediğini hissederek
ne güzelsin yaşamak diyorum
hem de ne çok güzelsin...

ayın etrafında
bereket halkası bir hale var!
elinde kalemi
safran sarısı harfleriyle
aşka şiirler yazarken çoban yıldızı
yıllar sonra yüzümün böyle güldüğünü
bütün aleme duyuruyor bu melodi
dingin ve de huzurlu

yalnız başına değil notalar
yaylılar yaralarımın merhem sürerken
bir yeni doğuşu müjdelere gibi
Anka sesi üflüyor kulaklarıma
Nefesliler

schubert'e teşekkür edip
hep böyle devam etsin
bu nehrin akışı diye
üç mum yakıp aşkın sunağına
acılarımın değil
umudumun başkentisin artık sen
diyerek Ankara'yı onurlandırıyorum

ve
yıllar sonra
ilk defa
bir şiirimde
koyu kahveyi bitişik yazmayıp
pişmanlık duymuyorum
tütün mamullerinden uzaklaştığım için

mutluluk doyumsuz
huzur değer biçilmezmiş
şiir-i sebep
şairce değil
inan ki içimden geldiğince
ve inan ki tesadüf değil
ikimizin de serçeleri böylesine sevmişliğimiz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447486/baskent.html>

yarım şiirler-I-

[italik]

Şafak vakti şiirler yazılırken,
Adını karanlıklar bürüdü...

Ah notalı kelimeler gökyüzüne yükselirken,
Sen gecenin koynunda derin uykulardaydın
Senin için ağlayan gözler
Susuz toprakları sularken
Bitlisin düzlüklerinde
Tütün rengine bürünürdü sevmeler
Ve sen karanlığın adını
Kendi gözlerinle mühürledin.

Şafak vakti şiirler yazılırken
Siyah laleler boy verirdi
İsminin her bir harfinde

Adına gizlenmiş mahurluklar
Sevda yağmurlarıyla kırkılırken,
Nuh'un gemisinden çılgınlık yükselirdi
Avamı uykulara sevk eden bir güzellik
Alın yazısı olurken Anadolu'nun
Fırat'ın sularında
Nice isimsiz sevdalar ç'ağlardı

Seher vakti adına şiirler yazılırken,
Sen Erzurum'dan Karsa halaylara durup
Bir Erzincan ezgisine saklardın tüm gizlerini
Ve bütün sevdalarımı sana devrederken ben
Sen Anka kuşunun kanadında
Kaf dağına göçerdin!

Şafak vakti adına şiirler yazılırken
Sen tanrıçaların sahnesinde
Aşkın başrolünü oynardın

Kar sularıyla Toroslar da erirken ben
Sen Nemrutta güneşi karşılayıp
Hatay da İsa'yı anar
Asi'de saçlarını yıkardın
Andırın yaylasında
Yüreğini çiğdem çiçekle taçlandırır
Çukurova da turunç büyütürdün dallarında

Ermenek'ten geçerken
Konya ovasında ekinlerle boy verip
Dönme dolaplı bir değirmende
Gönlündeki sevdaları öğütürken sen
Ben sensizliğimi sesinle süsler
Bir düşün boyu olsa da
İlgıt ılgıt yanaklarını koklardım

Şafak vakti adına şiirler yazılırken
Sen Hızır paşa konağında konaklardın...

Şarkışla da türküler seni çalıp söyler
Divriği de demirden heykellerin dökülürdü!
Bir Amasya elmasını ortadan ikiye böler
Ve ay ışığını yoldaş eylerdin kendine
Niksar da yeşil ırmakla yeşillenir
Aybastı yaylasında
Bir kemençenin tellerinde dillenirdin.

Şafak vakti adına şiirler yazılırken
Sen benim sularına bakardın...

Ben Kızılırmak la çağlar
Kızılırmak la nice diyarlar dolaşırdım.
Peri bacalarında gözlerinden öper
Hirfanlı da rüyalarına girerdim
Her gün doğuşunda yollara düşer
Bin âleme anlatırdım
Senin koyukahve gözlerini..
Ve şafak vakti adına şiirler yazarken ben
Hacı Taşan usta
Allı turnam türküsünü söylerdi
Harman zamanı, tınazlar savrulurken

Ve yine şafak vakti
Adına şiirler yazarken ben,
Daha ötesine dermanım yok...

Seni ülkemce
Seni gönlümce anlatmak istedim
Hecelerim de gecelerim gibi yarım kaldı

Not
Eyyy Nar-ı sebepim
Bil ki
Yarım kalan sevdam tamamlanınca
Bu şiir de tamamlanacaktır...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447691/yarim-siirler-i.html>

Yağmur kuşları

Gidenler;
Yağmur kuşlarıyla geri dönecekler sanırdım...

Aldırış etmeden geçip giden yıllara
Aldırış etmeden
Çıplak ayakla düşülecek yollara
Gecelerin en koyu yerinde
Düşlerimden çıkıp seni ararım anne

Ellerim eteklerine uzanır
Naylon terliklerini saklarım
Biraz daha kokuna tutunup
Doyumsuz yanaklarından bir kez daha öpebilmek için
Ve uyanmadan düşlerimden
Bir köşede sesizce yağmur kuşlarını beklerim

Mevsimlerden bağbozumu
Pekmez kaynattığın kazanın kayıp anne
Yosun tutmuş
Her gelişimde seni oturur bulduğum
Taştan iskemlen

Örümcek bağlamış girişteki çatal kapı
Otlar bürümüş ceviz ağacının dibini
Ve korkuluğu çürümüş merdivenlerden çıkarken
Utandım kendimden
Söylediğin ninnileri unuttuğum için anne

Dün gece yine
Sen saçlarımı okşarken
Anlattığın masalları dinledim anne
Ve en güzel uykulara daldım dizlerinde

Buğulu sesin doldu kulaklarıma
On yedisinde yüreğim üşürken
A oğul "sevenin başka sevdiğin başka" olur
"Yalan dünyanın kanunu budur" demiştin
Ve ben
hadi oradan be annem demiştim
Ve o zaman bilmiyordum be annem
Yağmur kuşlarının gidip dönmeyeceğini

Bir ısıklık sesi bölüyor gecemi
uyanıyorum düşlerimden annem

Yağmur kuşları giderken anlamıştım
Karşılıksız sevmenin kıymetini
O yüzden son kuş gidene kadar
Gökyüzünde tutuklu kalmıştı gözlerim

Şimdi en mavisinden gülümsemem de hayata
Her bağbozumunda
İçim sızlar suskun ve derinden
Ve her bağ bozumu sonrası

Güz yađmurları dűşerken gözlerimden yanaklarıma
İşte o an bir kez daha anlarım anne
Yağmur kuşlarının niçin dönmediklerini

Sahi anne
sen görüyor musun yağmur kuşlarını
Ben sana gelirken bana da eşlik edecekler mi ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1447824/yagmur-kuslari.html>

fırtına öncesi çok uzun şiir

I.

Fırtına öncesi sessizlik bu
Kâğıttan gemiler yüzdürüyorum
Aklımın sığ sularında
Düşlerimde perdeleri açılmadık bir pencere
Oyuncaklarımı çalıp
Yalancı masallar tutuşturuyor elime yedi cüceler
Oysa ben pamuk prensese hiç ilişmedim ki

II.

Çiçeği burnunda bir papatya boy vermiş
Kurusun diye beklediğim fesleğenimin saksında
Su almış yukarıda yazdığım kâğıttan gemilerim
Uyanmalıyım gördüğüm rüyadan
Benim karakışlarım başkalarına bahar olsa da
İnanmalıyım yaşamının güzelliğine diyorum

III.

Hicret halinde sabit bildiğim ne varsa
Her şeyin yeri değişiyor
Yıldız Kenter diyorum
En güzel dram sahnelerini o oynardı
Anne diyorum, annem seni düşününce
Neden bir tek anı canlanıyor gözlerimde
Neden ısınmıyor sen deyince üşüyen yanlarım

IV.

Adını bilmediğim bir melodi dudaklarımda
Ben değilim aynada bana bakan adam
Adam dedim de
En çok olamayışına kırık not verip
Kullanamadığım son şansına tükürüyorum
Nuri öğretmenimin sesi kulaklarımda
Aldırış etmeden içimde hüküm süren cehennem harbine
Vallahi ben başlatmadım
Sırpsındığ savaşını öğretmenim
Ama Hiroşimalı kızla kapıları çaldığım doğrudur

V.

Sen diyorum gökyüzü,
Sen bilir misin? el eline muhtaç olmak mı zor
Dilindeki sevgiyi tarif edemeden susmak mı?
Düşünsene!
Sen, sen olmaktan çıkmışsın
Yorulmuşsun her yol gösterene eyvallah demekten
Zor be gökyüzü çok zor
Daha yaşarken kendini Araf da hissetmek

VI.

Güzeldi atı
Ama alçağın tekiydi Red Kit
Hem de kendi gölgesine kurşun sıkacak kadar şöhret budalası
Gidene engel olunamayacağını
Babam ve oğlum filminden öğrendim
En sevdiğim kitabı oğlum tutuşturmuştu elime
Sezgin Kaymaz ve Lucky'si
Ayrı bir pencere açmıştı şiirlerime
Ve o kitabı oku diye tavsiye etmiştim
En çok sevdiğim kadına

VII.

Uzaylı olmak isterdim bazen
Saygonlu ya da Merihli falan
Hatta
Uzay bin dokuz yüz doksan dokuz dizisinin senaristi
Bazen de Mork'la Mindy gibi masalımsı bir hayatım olsun
Adım Ahmet olsa da başında Hazarfen olsun
Uçabileyim diye acıların diyarından huzurun maviliklerine
En çok da elimde sihirli sopam olsun
Ki bütün âlemlerde hiçbir çocuk ağlamasın
Ha bir de
Papatyam diyen annelerin papatyaları asla solmasın

VIII.

Pişmanı değilim bunca yaşadıklarımın
Eskisi gibi kar da yağmıyor artık
Yağsa da içimin kasvetini kapatsa diyorum
Tanısı aynı
Tınısı farklı acıların toplamıymış yaşamak
Birazdan Hafakanlar basıp kılıçtan geçirecekler
Şiir diye yazdığım çaresiz hecelerimi
Kimsesizler mezarlığına çevirecekler
Huzurun adı dediğim gecelerimi

IX.

Çok ince düşünüyorum bazen
Şakağımdaki namluyu görmezden gelip
Tetiği çekecek parmağa üzülüyorum
Kurduğum intihal hayallerden utanıyor
Özür diliyorum
Pişmişi midemi mahveden soğanlardan
Ne alaka Ankara diyorum ne alaka
Kader benim kaderim
Affet sana ağız dolusu sövdüğüm için

X.

En sevdiğim mekân hastane bahçesi
Ne duyacağıma aldırış etmeden
Pazarlık ediyorum simitçi çocukla
İki simit fiyatına üç simit...
Tamam amca iki öde üç al
İstersen bir de peynir vereyim
Yalnızlık hissetmesin simitler
Amca;
Kılık kıyafet yerinde
Reis adayı mısın yoksa?
Ağzın çok güzel laf yapıyor da
Ah bir de gerçek olsa söylediklerin

XI.

Yukarılarda bir yerlerde babam ve oğlum demiştim
Telefon ettim, evlat iki bira çekiyor canım
Baba ; bu gün olmaz yarın ne istiyorsan onu yap
Boş ver be yarını evlat
Yarın diye çıktığım her yol canıma tükürdü
Günü gün edip yaşamaya bakın siz
Yarın dediğin
Kırk boğumu kan kokulu bir hançer

XII.

Eyvallah diyorum eyvallah güzel insanlar
Helalleşmek en güzeli, helal edin hakkınızı

Siz dualar edin toprak anaya, hem de yeryüzüne
Ve selam söyleyin sevdiğime
Müsterih olsun ben razıyım ondan

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448087/firtina-oncesi-cok-uzun-siir.html>

incir kokulu güzel

Bilmezdim bir kelimeyi söylemenin
bu kadar zor olduğunu

Dünya ağır, dünya kahr
Cümleler eksik, şarkılar sessiz
Bütün kıtaların acıları geçiyor yüreğimden
Ateşlerde eriyor göz bebeklerim
Tuttuğum kalem hesap soruyor ellerimden
Akma diyorum gözyaşlarıma akmasana...

Sayfalarca cümleler kurup
kurşun kalemimin ucunu çıkarıyorum!
Bir gelincik masumluğunda
kırıp incitmeden, devirip dökmeden
bir kahve falına bakar gibi
beynimi uyuşturan o kelimeyi
söyleyebilsem diyorum, söyleyebilsem

Yüreğim üşüyor yangınlar içinde
Hüznümü yoldaş ediyorum suskunluğuma
Kırpık uçlarım gözbebeklerimin içine batıyor
İçime taht kuran duygular bile vazgeçiyor
saltanat mücadelesinden

Kızıyorum bütün karıncalara
Ağustos böceklerini dost kılıp
neden karanlıklara doğurdun beni diye
anacığım ile hesaplaşıyorum
Sonra da günahımı sevabımla tartıp
kederlerimle kaderimi yüzleştiriyorum

Mevsimlerden belirsizliğin mevsimi
Kar yağıyor heves çiçeklerimin üstüne
Duru sular da yüzümü yıkamışlığı unutup
su içmekten bile korkuyorum
İçimde kıvranan sevgi harfleri boğulacak diye!

Aynı rüyayı görüyorum kaç gecedir
Kuş tüyü yataklara küfredip
buğulu camlardan uzaklara bakıyorum
Bütün kıtaların acıları geçiyor içimden!
Dudaklarım titriyor, nefesim tıkanıyor
Gözlerim karanlığına sığındığım geceye küsüyor

Eksik cümleleri tamamlıyor zaman
Sessiz şarkılar intikam alıyor kulaklarımdan
Hatta karıncalar
Hatta ağustos böcekleri
Hoşça kal diye bağıyorlar benim yerime
Hoşça kal incir kokulu güzel hoşça kal!

teşekkürler ve sevgiler
şiire kattığın ruh için sevgili hüznülükent...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448201/incir-kokulu-guzel.html>

Yarım şiirler-gidişin-

[italik]Yamalı bohçalarda gizliydi
İnsanlığımızın saf çeyizleri

Güneşin doğuşundan
Ayın ışığına dökerdik terimizi
Tırpanımızı çekiçler
Örsümüzü sökerdik toprağın bağrından
Ayran tasından çekirgeler üfler
Doru kısrakın kara tayını seyrederdik

Sözümüz birdi
Günahlarımızın çetelesini yıldızlar tutar
Kekik toplardık yamaçlardan
Kayaların yosunundan kınalar yakar
İncecikten bir sevda işlerdik yüreğimize
Ve suskun gülümserdik
Gaz lambası ışığında birbirine değen gözlerimizle

Önce kar yağardı dağlarımıza
Sonra yeşil kalan yapraklarımız üstüne

Kartopu oynardık
Komşunun terk edilmiş avlusunda
Birimiz kaçardık kartopundan
Birimiz kovalardık içimizdeki düşleri
Köşedeki ıssızlık misafir ederdi
Titreyen ellerimizi
Nefesimiz nefesimize değer
Söyleyemedik içimizden geçenleri
Ve sen susardın ben susardım
Yenemedik utangaç yanımızı

Masallar anlatırdık soba başlarında
Gizemli bilmeceler sorardık
Sevmelerin mavi olduğunu bilmeden

Ağıllardan koyunları çıkarır
Yeni doğmuş kuzuları öperdik gözlerinden
Ve aynı kuzuya sevdalanırdık ikimiz de
Sen mavi boncuklar takardın
Ben işde ağacından nazarlık yapardım kuzucuğa
Ve sen tuz dökerdin tuz taşına
Ben destanlar dizerdim
Senin kalem kaşına

Sen on yedine değdiğinde
Ben on sekiz derdim yaşıma

Bahara ererken ayazlarımız
Yağmur sularına karışırdı kar sularımız
Aynı türküyü beraber söyler
Aynı çiçeği takardık
Sen saçlarına
Ben kasketimin kaşına

Bütün akşamlar aynı köşede karşılaşır
Dileklerimiz kuş seslerine karışır
Ve biz bir tutam ateşle tutuşurduk

Bademler çiçeğe dururken di
Sana sevdiğimi ilk söylediğim
Nasıl da kızarmıştı yüzün
Nasıl da dolmuştu gözlerin
Bir asır koparamamıştın bakışlarını
Ayak uçlarından
Ve salak demiştin salak ...
Ve kaçıp gitmiştin gözlerimden

Bir Ağustos gecesi
Ay ışığı vururken harman yerine
Başlayıp da bitiremediğin türkü
Kulaklarımda hala

çaresizliğin acısı
Yokluğun sancısı
Dağları tutarken feryat, feryat
Yarılanmıştı gece
Umutlarım yaralanmış
Ellerini tutmalarım yarım kalmış
Ve seher vakti gidişinle
Bütün âlem yarım kalmıştı
Ve o günden beridir ki
Hala yarım bir yanım

Eyy.. Nar-ı sebepim
Ne dualarım kar ediyor
Ne karanlıklarım son buluyor
Ne zaman sana
Ne zaman seni yazmaya başlasam
Hayallerim de hecelerim gibi hep yarım kalıyor

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448503/yarim-siirler-gidisin.html>

Yarım şiirler-öykünme-

[italik]

Bir birine komşu iki yakamız
Topraklarımız topraklarımıza karışır
Hırçın bakışlı birer deniz gözlerimiz
Aşklar büyütürüz kıyılarımızda
Ve yosun kokulu gecelerde
Kendi içimizi döver en deli dalgalarımız
Eyy
Nar-ı sebepim
Bilsem de bu dizelerin yarım kalacağını
Hiç vazgeçmeyeceğim seni sana yazmaktan

Denizlere doğrudur yolum
Eğri büğrü aksam da
Eğriliğim yatağımın marifetidir
Hiç kabahati yoktur cana derman suyumun
Ve hayaller taşırım, umutlar
Ve kıyamam kimselere, kimseciklere
Ardımdan beddualar edilse bile

Garip bir çoban çeşmesiyim
Efil efil yeller eser başımda
Gün batımının güzellikleriyle cümbüş edip
Geceleri yıldızları saklarım koynumda
Saklarım da
Yinede son bulmaz garipliğim
Bir çoban kavalından
Garip sevdaların ezgisini duymayınca

Bir seher yeliyim
Dokunurum şafakların kızılığına
Sevmenin serinliğini taşıırken
Bir şehirden diğerine
Salkım saçak söğüt dallarında
Yanık sesli bülbüllerle feryat eder
Ayın son ışığının şahidi olurum
Ve bir titrek el
Bir kurşun kalemce yazılırım
Her güzelliğin sebebini yüreğimde duyarak

Yanık bir türküdür adım
Sözlerim anonim
Müziğimse dünyalı
Kurşunlar geçer nakaratımdan
Yanarım yakılırım semahlar eşliğinde
Ama kimseler susturamaz sesimi

Eğeli lodosum kendi başıma
Kimseler hüküm buyuramaz düşlerime
Ustamın masasında ağırlandırm bazen

Ve hallerimi bilir bütün sakiler
Bilirler de
Yine de büyük keyif duyarlar
Sarhoşluğumu sevdama yakıştırmaktan

Kalbimde aşka dair ince sızılar
Unutulmuş bir coğrafyada
Mem-u Zin'in yasını tutup
Kökünden kurusun isterim
Şirin'le Ferhat'ın güllerine
Karasını bulaştıran kara çalı

Kurşundan bir kalemim
Ya da kalemde bir kurşun
Yanışa yorulur bazen yazdıklarım
Oysa harfler tanır beni
Bilirler yazdığım hiç bir kelimedede
Kahpelik etmeyeceğimi
Ki tetik değmemiştir kalem tutan parmaklarıma

Garip bir yolcuyum Anadolu'nun bağrında
Yüreğimin yitiklerini ararım...

Gecelerimden gece gözlü bir maral geçer
Diyemem kimselere
Yüzümün niye gülmediğini
Ki her acıyı bal eyler
Kan kusarım!
Ve kendi kanımı içip
ikrar mazbatama mührümü basarım.

Tarifi mümkünsüz kırgınlıklarım
Bir uçurum boyu ayrılıklarım vardır
Yalçın kayalıklar şahididir haykırışlarımla
Sevda dağıdır adım
Gönlümce zenginliklerim
Aştan yana fukaralıklarım vardır
Ne zenginliğimle gurur duyar
Ne de utanırım fukaralığımın
Ve asla ele vermem
Koyaklarımda saklanan gönül kaçaklarını

Hala göğsümü deşer deli taylar toynaklarıyla
Dostun gülü yaralarken yüreğimi
Kan deryasına döner isyanlarım
Mavisini kaybeder
Hırçın bakışlı gözlerim
Ve yok sayılır
Kâlû belâ'dan beri sevmişliğim

Eyyy
Yollarına düşüp de
Özümce aradığım sevgili
Sanma ki bu şiir Anadolu'nun öyküsüdür

Bu şiir

Kurşun kalemin
Anadolu'ya öykünmesidir
Ve o Anadolu ki
Bin öyküye eyvallah deyip
Her dem kendi özünü yaşayandır
Bu kurşun kalemse
Aldırış etmeden kahır dolu geceye
Gücenmeden harfe kelimeye heceye
Yarım bırakmadan bir şiiri
Seni Anadolu'ca anlatacaktır

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448644/yarim-siirler-oykunme.html>

Yırtık nüsha

[italik]

Yırtık bir nüshadan döküldü kelimeler
Bir yanım ağlar oldu, bir yanım güler...

Taksit taksit geldiğimiz hayatı
Peşin peşin yaşıyoruz
Suizan altında kaldı düşlerimiz

Klişe kelimeler, kırılan kalemler
Eksilmedi hiç hayatımızdan

Ne darboğazlardan kurtulabildik
Ne de yön değiştirdi yazgımız
İsyanı hak sayalım dedik
Hep çürüğe çıktı bir yanımız!

Dört başı mamur düşlere yattık
Daha uyanamadan
İnmeler indi sol yanımıza!

Diyarı kör hukuklu bir âlem de
Cellâdımızı sorduk tek çaremiz diye
Yolumuz Kaf dağına uğradı da
Ne cellâdımız göründü hayallerimizde
Ne de baltasının gölgesi eksildi üstümüzden

Şimdi; sonrası çibana hükümlü bir sivilce
Kaşınır ensemizde, inceden daha da ince

Oysaki boza pişerdi enselerimizde
Bundan yıllar, yıllar önce
Kıt kanaat yalan söyler
Bol derin utanırdık insanlığımızdan
Bir başımıza, yalnızlığımıza bürününce!

Üç keçi, beş koyun
Hesabı şaşsak da
Yine de doğruyu bulurduk
Kendimize münhasır bir hesapla hesaplaştık da!

Üç armudu bir kasa kiraza
Bazen de Köroğlu'nu değiştirdik ayvaza
İtirazı olan var ise hissesine
Çıyanlar dolardı ipekli kesesine

Yırtık bir nüshadan döküldü kelimeler
Bazı gecelerinde aşk
Bazı hecelerinde yine aşk vardı

Niye desem açtı sebep

Benim ÷lkemde aşklar gece yaşanır
Yar eliyle bedenler gece okşanırdı!
Ve milyon ter kokulu şiirler
Güneşin bakir ışıklarıyla yıkanırdı

Ve ışığı
Ve şiiri Âdem'e
Güzelliğı ise Havva'ya emanet edip
Elmaları dalından yolar
Avunurduk
Boya tutmadık tuvallere çizdiğimiz resimlerle

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448813/yirtik-nusha.html>

Eleni

[italik]

Söyleyin bana
Kim koydu benim adımı
Kim iliştiirdi bu vicdanı yüreğime
Deve kervanı
Ya da kara tren katarı değildi sevmek

Şiirdi heceydi
Karanlık bir geceydi
Usulsüz bir şarkı olsa da
Ulemalar katli vacip kılrsa da
Hani çok sevmiştin ya beni...

Eksiktim
Hem de çok eskiydim
Yazı mı tura mı oynuyordum içimdeki çocukla
Tura demişti benden önce birisi
Kaybetmeye alıştım ya gülümsedim sadece...

Safi beyazdı
Dilindeki kelimeler
Harflerin divit ucu
Mübarek kelimeler konağıydı sözcüklerin
Anlayamamıştım hangi il
Hangi dilceydi sevmelerin...

Ay ışığıyla değişmişim saçlarımın beyazını
İlk defa ruhların varlığına inanmış
Canımın ilk defa
Damarlarımdan çekildiğini hissetmişim
Galiba ben birini sevmiştim
Ve o kadar çok yalvarmıştım ki
Bitmesindi gördüğüm rüya

Mevsim gülbahardı
Çeçenyada ölen çocuklara ağlamıştık beraberce
Kaderimiz niye kara diye sormuştun bana
Ve dört kitap adına yemin etmiştik!
Ancak yaşayıp görerek farkına varabildik
Kırık kanatlarla uçmak mümkün değilmiş!

Sanki sonumuzu bilirmiş gibi
Ben Fırğ derdim sana
Sen şah Cihan ve
Banu Begüm hatunu sorardın bana
Nefesimiz kekremsi kokar
Aklımla kalbimi bir araya getiremezdim
Ama yine de seni çoktan da çok severdim...

Bizim hikâyemiz demiştin bir seferinde
O kadar üşümüştüm ki biz deyince
Keşke bin ah yükleyesdin yüreğime
Kan kızılı mı desem, nar şerbetimi

İnancımın bedelini vurma yüzüme ne olur...

Hoca Nasreddin
Sen ve ben
Göl ve maya
Hiçbir şey istemiyorum senden
Benim aklımda bence kal yeter...

Huysuz ve tatlı kadın
Hadi yeniden söylesene o şarkıyı
Bir kez daha âşık etsene beni kendine
Salaksın sen dediğini duyar gibiyim sanki
Bir kez daha salaklığımı vursana yüzüme...

İlk harfi ben yazdım
Son noktayı sana bıraktım
Keşke Yusuf'la Züleyha da bu gün yaşasaydı
Ama şunu unutma lütfen
Bu sevda ölümcül bir yara yüreğimde...

Son sözü sence söyleyesim var
Her sözünü ilk gün ki gibi dinleyesim
Söylesene en güzel sevgi dedin de uymadım mı sana
Senden sonram olmayacak demiştim ya
Rabbim namertliğin maskesini yakıştırmasın yüzüme!

*Keşke şu anlattıklarım bir film olsaydı da
Karanlık kareleri kesebilseydik sevgi makasıyla
Ve her renk koyukahveden ibaret deyip
Torunlarımızın saçlarını okşadığımızı
Bu şarkısıyla şahitlik edebilseydi
Komşu kızı Eleni Vitali*

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1448920/eleni.html>

Sanal aşklar alemi

[italik]

Bir kılavyenin başında cümle cihan gezilirmiş
Özgürlüğün son kalesi sanal aşklar âleminde
En deli nehirler bile boydan boya yüzülürmüş
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Kibar kibar başlanarak ilk adımlar atılmış
Türlü türlü mimiklerle şerbete bal katılmış
Yıldızlar cennet müjdeler, anında ay tutulmuş
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Aşkla binmiştir atına, akli uçuktur piresin
Ateşi başa vurmuştur, naif narin piresesin
Büyüsü baş döndürürmüş, kulaktaki ılık sesin
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Öyküler anlatılmış karizmaca sözcüklerle
Kalpler tarumar olurmuş imoji gülücüklerle
Sevdalar cana gelirmiş çiçeklerle böcüklerle
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

İltifat boydan aşağı, mavilenirmiş yorumlar
Şarkılarla süslenirmiş, karşı karşıya forumlar
Cici bici yaşanmış gıcır gıcır son durumlar
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Benzeşirmiş tabiatlar çoktan daha çok ezelden
En tatlısından hayaller gönderilirmiş tez elden
İşler yoluna konurmuş en gizlisinden! Özelden
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Çabuk geçermiş yaz bahar, fırtınaca esilirmiş
Hem yazı, hem de şiirle, tüm irtibat kesilirmiş
En kolay çıkar yol ise! Cam ekrana küsülürmüş
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Sevgimle, sevgilerimle! Kırılmış tüm şifreler
Güneş tersinden doğar! O an başlarmış deşifreler
Kavgalar ayyuka çıkar, yanarmış bütün devreler
Özgürlüğün son kalesi, sanal aşklar âleminde

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1449109/sanal-asklar-alemi.html>

Bozmayın abdestimi

uç uabildiğin kadar
bütün alem senin

son gün doğuşu
son uyanış
uabilseydim keşke
keşke tüm insanlar uabilseydi

mesela bu sabah
annem öpseydi yanaklarımdan
bahar koksaydı
penceremin açık camlarından
o kadar kolay ki hayata küsmek
az sonra kahvaltı sofrasındayım
çekik gözlüymüşüm
sebebi tanrıymış
ama uçabiliyor bütün kuşlar

Çok bilmiş olmak gerek bazen
ürkütüp bütün İspanyol boğalarını
bir esmere tutulmak Cezayir’ce

uçmayı
beceremesen de
sevmek
ve
i içe olmak
bir namluyla kurşun gibi

öylesine bir Tahran hatırası
dağlar şafağa merhaba demiş
yalı sıcak alınmış itler
kuduz hallerine bürünmüş
Cuma namazı sonrası
Soraya’yı taşlamak var

Negatifim
Saray sözcüğüne karşı
Ana/dolu sözcüğü ile
İliklenmiştir yakam
Saflıkla eş değerse insan olmak
En güzeli
İmla kurallarına uymadan şiir yazmak

Tarih bu
Zaman göçmen kuş misali
Dünle bu günü yarıştırdım
Evet tam da bilerek
Sebep sorarsanız
At binen kadınlarımız
İnsanlıkla dolu anılarımız için

Adabı

Ve afakı yok
Tarih yazanların
Ne kadar insan olsam da
İlliyeğim düşüyor aklıma
Ben inandım siz asla inanmayın dostlar
Tek varlığı parmağındaki yüzüğü olanlara

Birkaç ülke
Kemiyetsiz örnekler
Bu misal için
Özür diliyorum bütün insanlardan
Ben kaçsaydım ülkemden
Suriye'ye sığınsaydım mesela
Nargilemin gümüş marpucu altına dönerdi

Çerağımın ateşi sönmüş
Devlet kapısında sıradayım
Senin önceliğin var
Buyur sığınmacı kardeşim
Ahhh.. tökezlemeden ölseydim
Ülkemin topraklarında...

Ehveni şer
"İnsanlar
Hak edildiği gibi yönetilirlermiş"
Biliyorum
Sonuna kadar sabredip beni okuyanlar
Ağız dolusu küfredecekler bana
Affedin güzel insanlar
Bu ruh halimi kendim giymedim üzerime...

Kopuksa hayallerim
İçim acıyorsa önce ülkemin
Sonra da insanlığımın bu hallerine
En büyük suçlu benim
Oku diyen bir dinin
İlk emrine uymadığım için

Mevsim hazan
Kurbanlar filmi izledim az önce
Seçenlerde bir gün seçilecekler
Kul hakkı diye bir inanış var
Farkındalar mı acaba

Bir şiirimin yorumuna
Pasiflemeyinde gelip gidip okuyayım
Hocam demiştin sevgili hüznünlükent
Ahh.. Her okuyan yazanı anlayabilseydi

Yormayın beni
Ne olur
Cumaya gideceğim
Abdestimi bozmayın benim
[italik]
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1449221/bozmayin-abdestimi.html>

İzansız sözlerim

[italik]

Utancımdır izansız sözlerimin vebali
Karanlığıma çare değil ayın son hali
Yüreğim avucumda yalnız seyyah misali
Acımı acz bilerek mahşere yürüyorum!

Doğruca bildiğimi yanlıştan ayıklayıp
Kar boran bir hüzünde baharı sayıklayıp
Gözümün gördüğünü hayalimden saklayıp
Mevsimi yaz kılarak mahşere yürüyorum!

Allayıp pullasam da kalbimdeki sızımı
İnkâra kalkışsam da bahtımdaki yazımı
Kıblegâh eylesem de bir kula niyazımı
Ateşten köz çalarak mahşere yürüyorum!

Özümdeki tutkular yollarımı bağlarken
Bir inci makamında gözyaşlarım çağlarken
Doğmayı dilemedim gülüyorum ağlarken
Derdimden haz alarak mahşere yürüyorum!

Meçhule yol alırken tarifesiz bir gemi
Gâh vuslat gâh ayrılık indince aşkın demi
Her daim aklımdayken börtü böceğin yemi
Cefamı az bularak mahşere yürüyorum!

Varı yok sayarak kaçmaksa günün modası
Yazıp çizmek üşümek gönlümün sığ adası
Seher vakti çılgılsa yalnızlığın nidası
Aşk ile saz çalarak mahşere yürüyorum!

Tuzla şeker arası insanlığımın tadı
Anamın ak sütünden şiirim kâğıdı
Boz toprağın sesiyse kimliğimin ağdı
İzansız söz olarak mahşere yürüyorum!

teşekkürler seçki kurulu
sağ olun var olun beğeni ve yorum bırakarak
bizi mutlu kılan güzel insanlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1449376/izansiz-sozlerim.html>

Avni abi

[italik]

senden miras kaldı bize Avni abi
bu eylül hazanı
ve bu şehrin karası

yıkıntılar arasında Ankara
ve adı daha da kara
onun adını andıkça
üstüme gri bir gökyüzü devrilir
Mevla bir ateş atar içime
onun gözleri aklıma geldikçe
her zerrem tutuşur Avni abi!
her zerrem tutuşur

dallarında bahar
sokaklarında çocuklar vardı
eskiden bu şehrin...

bilmem haberin var mıydı?
Aysel'le Avni konuşulurdu
her köşe başında
duvarlara yazılırdı sevgi sözcükleri!
ne kimseler utanırdı, nede hesabı sorulurdu
aşka dair yazılan şiirlerin
küçüktük biz o zamanlar Avni abi
sanki o zaman daha güzel severdi insanlar...

ağaçlardan çağla yolar
oyunlar oynardık kızılı oğlanlı
en çok da, saklambaç oynamayı severdik
senden öğrenmiştik
bir kalbi ortasından ikiye bölüp
uçurtmalarımızı
adımızın baş harfleriyle süslemeyi

kitaplarımızın arasında gül kurutur
mendil saklardık koynumuzda
bizimdi o zaman
bu şehir bu sokaklar

şarkılara düşerdi içimizin ateşi
mektup yazar istek isterdik
kısa dalga radyolardan
ve hala, Aysel'le Avni konuşulurdu
Aysel gelin olup gittikten
Sen mahalleyi terk ettikten sonra bile

Mahallemizde yaşanan
ve severek ayrılanlara
ilk örnekti sizin hikayeniz Avni abi...
gecekonduydu evlerimiz

çamurdu sokaklarımız
ama güzeldi yüreklerimiz
yıldız ışıkları okşardı umutlarımızı

her hıdrellezde
gül dalına asardık hayallerimizi...
benim bir tek hayalim vardı
dünyalara sığmayan
güneşten daha sıcak
beni uykularımdan eden hayalim

ve büyüdük...
mevsimlerimiz şaştı
sevdiğimiz deniz aşırı diyarlara uçtu
sizden sonra da hep aynı oldu bu şehir
bu mahalle, bu sokak Avni abi
nice Ayseller, Avniler takip ettiler sizin yolunuzu!

sen göçüp gittin kurtuldun!!
tarihin tekerrürü bize kaldı be Avni abi
biz bir daha vurulduk!
bu kahpe dünyada
bu adı kara şehrin kurşunlarıyla
kapandı derken on yedi yaşımızın yarası
yeni acılar, yeni yaralar başucu kitabımız oldu...

abim senden iki ay sonra
Aysel ablada hakka yürümüş
bula bildin mi onu orada?
bu dünyada kavuşamayanlar
öbür dünyada kavuşabiliyorlar mı?
insan; ölünce de sevebiliyor mu abim?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1449828/avni-abi.html>

Karnaval

[italik]

Bugün
Günlerden umut...

Üç kök papatya
Birkaç fide siyah gelincik
Kulakta aşk sesi varsa
Varsın olsun dişte kerpeten sızısı

Gün ışıdı
Tenimde tılsımlı bir esinti
Gözkapaklarımda bir ruhun varlığı
Şaşırdım
Şaştım
Gülümseyen hecelerimi
Hangi mısraya yazsam acaba

Korku nöbetlerime
Ilık bir nefes değdi
Sanki ilk kez şahit oldum
Kalbimin bu hallerine
Keşke biliyor olsaydım bütün duaları

Dalmışım
Taşırdım cezvedeki kahveyi
Köpüksüzde fala bakılır, biliyorum
Ve tavaf ediyorum
Kalbimdeki kahvenin koyusunu

Bugün
Günlerden umut

Askıya aldım kaygılarımı
Kaldırıp attım içimdeki
Mıh başı ağırlığı
Eşleştirdim son lokmamla
Saçlarımdaki serinliği

Boşa düştü
İçimdeki şüphenin tetiği
Araladım üstümdeki mahşerin gölgesini
Çiçeklerde adını buldu akşamın sefası
Tedavülden kaldırdım
Manzaramdaki acaba sözcüğünü

Şimdi daha akli başında
Bulutların karası
İçimin yarası...
Yarın ağacımın tek tomurcuğu gülümsüyor
Ahh şu tütün alışkanlığım

Bugün

Günlerden karnaval

İçimin kurtlarını döküyorum
Kokusunu esirgeyen sardunya saksısına
Bir kenara bırakıp yılgınlığımı
Sen ne güzelsin
Sevmek ve sevilme deyiş
Bildiğim tek duayı okuyorum

Uyanmak istemediğim
Bir düşün koynundayım
Çocukça oyun oynayasım var
Hem de gecenin bu saatinde
Ve Kızılıрмаğı şahit tutup anıma
Bu kez gerçekleşecek hayallerim diyorum
Bu kez gerçekleşecekler

*Adın hep hazanla anılsa da
Sen ne güzel geldin bana eylül*

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450298/karnaval.html>

Ölüm güzelliği

[italik]

-I-

Uzanır ellerim gecenin koynundan
Doğacak güneşi bekleyen şafaklara

Tarihin zulasından süzülen bir ışık düşer içime
Hayyam'ın rubailerinden tanırım şarabın kızılını

Bilmesem de Babil'in asma bahçelerini
Bir kaç söz duymuşluğum vardır hakkında

Cennetten çalınan meyvenin tadını tadarım
Ki mirastır bize Âdemle Havva'dan

Truvalı Helen girer düşlerime
İki yakasını bir araya getiremem denizlerin

Oysaki denizler bizim denizlerimizdir akı karası ile
Kıyılarında aşklar büyütürüz Egesi Marmara'sı ile

-II-

Alamut kalesinin burçlarından cennete uçar
Bir yüreğin derinliklerine düşüp fedailiği öğrenirim

Onlarca dilde yüzlerce şarkı dinlesem de
Ne bir Lir ne de bir gayda sesi iz bırakır gönlümde

Bebeksiz beşiklerini sallarken Filistinli anneler
Yurtsuz yuvasız çığlıklar çınlar kulaklarımda

Kan revan asırlar geçer gözlerimden
Buzullar değer bakışlarıma

Yenidünyalar keşfederim bir kâşifin gemisinde
Bir Kızılderili kabilesinin totemine asılı kalır yüreğim

Uğramazlar gönül ülkeme Nil nehrinden gelen turnalar
Bilirler ki bin Züleyhayı bir sevdaya değişmeyeceğimi

Ve sevmişliğim Mayaların takviminde işaretli kalırken
Neruda'nın şiirlerini armağan ederim sevdiğime

En eski sevdalar okunurken Yenisey yazıtlarından
Kan kokar Tiananmen Meydanı

İber yarım adasının en güzel aşklarını resmetmesini beklerken
Yemin olsun ki ben değilimdir Picasso'ya Guernica'yı çiz diyen

Gorki'nin üniversitelerinde şiir üstüne eğitim alan da ben değilim
Ama en çok da Gülsarı'yı sevdim Aytmatov ustanın satırlarında

-III-

Boynumda 'her şeyde hep beraber' demenin yaftası
Bir incir ağacında aslıdır hala bedenim

Ve Gemerek'te ve Şarkışla'da başlarken sonsuz hayat yolculuğu
Ben içimde yaşatamadığım sevdalara ağıtlar yakmışım ne fayda

Karanlık sokaklarda dövüle dövüle öldürülsem de
Kızılay meydanında vurulsa da sevdam üç kurşunla

Girdiğim bütün düşsel savaşlardan yenik çıkıp
Kabuk üstüne kabuk bağlasa da yaralarım

Yinede her şeye rağmen uzanır ellerim eylülde ekime
Hem de yıldız ışıkları güzelliğinde yepyeni başlangıçlara

Ve elimde gezgin düşlerimin fırçası
Her on iki eylülde maviye boyarım postal izlerini

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1450412/olum-guzelligi.html>

Ölü güvercinler

[italik]

Hiç hesaba katmadığımız
Ve aslında hep hesap da olanlardı
Puslu bir aynadan yüzümüze yansıyanlar...

Bir keman
Bir flüt
Ve bir gitar...
Belliydi yolun çıkacağı notalar
Ve notaların hükmedeceği melodiler

Sen çıksan kahve falımda
Ben inansam falcının söylediklerine
Aşk düşse kısmetimize
Üçü ayrılan yolumuz
Tek yürek atışında birleşse...

Yeniden dile gelse
Dinlediğimiz masallar
Yine kalbimize iğneler batsa
Diye haykırırım var gecenin öteki yüzüne
Ama biliyorum ki asla uçamaz ölü güvercinler

Eskisi kadar dolu değil
Senli anılarımın dağarcığı
Bir kaç şarkı var listemde
Bir kaç kitap ismi
Ve bölük pörçük bir kaç kelime...

İçimden gelmese de
Ara sıra karalıyorum işte bir şeyler
Yine müzik dinliyorum yazarken
Yine en iyi yoldaşım,
En iyi sırdaşım, elimdeki kurşun kalemim

Ölü güvercinler şehri burası
Canımızda cam kırıkları
Sen ko(r)kulu geceler yok artık
Ki sana dair ne varsa
Onlarda göçüp gittiler
Güvercinlerle birlikte

Senli hiç bir şeyi hesaba katmadan
Yarım şiirlerimi tamamlamaya çalışıyorum...
Oysa sen, ben
Hatta cümle âlem biliyor
Bu şiirler asla tamam olmayacak

.....

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451010/olu-guvercinler.html>

Sen biliyorsun

[italik]

Bu gün bir hazan
Kasvetli notalar dökülüyor
Kırık bir kemandan
Sevdalanmışım makber üstü
Sarmaşık güllere
Sen biliyorsun hüznüm
Gülün ömrü kısa olur diye
Hiç gülüm dememiştim ben ona

Bilemedim
Sence mi
Yoksa bence mi yazayım
Yüreğin(m)in yoksul yanını
Ahhh.. yazmak gibi olsaydı
Hayat keşke hüznüm

Sabrına sakla hayallerini
Kırıp at
Çocukluğunu sakladığın sandıkları
Nergis çiçeğini hatırla hep
Aldırış etmeden hiçbir mevsime
Ana yadigarı sözcüklerle müjdele anneliğini
Melis'a çayı huzuru olsun ömrünün
Haberin yoksa haber vereyim
Hüzün yerine Yağmur yağıyor kentine
Balkona çıksana

Kalem..!
Söylesene hüznüm
Buruşturulmuş kaç kâğıdın
İçimize ağladığımız hangi ağdın
Kim şahidi olurdu
Bazen gülmüşlüğümüzü
Bazen dünyaya yeniden gelmişliğimizi
Ve en çokta için için ölmüşlüğümüzü
Kime nasıl anlatırdık
Kahrettiğimiz kalemimiz olmasa

Eksilmesin peykenden
Herkesten önce gözlerine düşen gün ışığı
Haydi kalk ayağa
Sadakasını verdiğin nefeslerini
Asla bırakma el ellerine

Sakin ha unutma
Kalemine hükmeden
Parmak uçlarındaki çıplak harfleri
Ki
Asla yalnız değilsin
İçinde uyuttuğun yalnızlıklarında

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451225/sen-biliyorsun.html>

Sessizce git emi

[italik]

Öfken kusurundan öte taşarsa
Kalbin doğrudayken aklın şaşarsa
Gün gelir de yolun dağlar aşarsa
Sessizce git emi vasf-ı fermanım

Bir gece yarısı maziden kaçıp
Kabuklu yaramı yeniden açıp
Yorgun kanatlarla yabana uçup
Sessizce git emi aslı mihmanım

İstersen aşkı hiç tanımadın say
İstersen ettiğin yemininden cay
Ve hicrana sebep çıkarmadan pay
Sessizce git emi vakt-i isyanım

Ayrılık nehrine aksa da kanım
Acı duyulmaz mı yanarken canım
Seninle doluyken sensiz her anım
Sessizce git emi derdi dermanım

Perişan halime dönüp bakmadan
Sitemli sözlerin yürek yakmadan
En son nefesimde canım çıkmadan
Sessizce git emi sevgi ihvanım

Yaşanan anlara bir sünger çekip
Defin toprağıma ızdırap ekip
Ellerinle mezar taşımı dikip
Sessizce git emi aşk-ı nihan'ım

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451510/sessizce-git-emi.html>

sevgi

Gece yıldızlı gündüz acayıp
Cihetsiz sevgi yakışmaz bize
Demdi devrandı gelecek gaip
Mesnetsiz sevgi yakışmaz bize

Tersine dönse feleğin çarkı
Miskince aksa devranın arkı
Yoksa ölümlle yaşamın farkı
Gayretsiz sevgi yakışmaz bize

Adanır adak mumlar yakılır
Kahveler pişer fala bakılır
Nazara karşı boncuk takılır
Kısmetsiz sevgi yakışmaz bize

Aşk ile akıp çağlayamadan
Sessizce susup ağlayamadan
Olanı Hakka bağlayamadan
Davetsiz sevgi yakışmaz bize

Kenara koyup gönül özünü
Manadan silip yârin yüzünü
Canda hissedip baykuş gözünü
Zahmetsiz sevgi yakışmaz bize

Ruhları örter hasretin sisi
Düşleri böler gerçeğin sesi
Ecel olsa da sevdanın süsü
İzzetsiz sevgi yakışmaz bize

Verilir ikrar yemin içilir
Yaşanır aylar günler geçilir
Andır o an; kul kuldand seçilir
Hasletsiz sevgi yakışmaz bize

Zulüm kapıda zalimler safta
Kol gezer riya iftira yafta
Ne bu âlem, ne öbür tarafta
Rahmetsiz sevgi yakışmaz bize

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1451795/sevgi.html>

KAYIP MADALYON

Annemin kadife sesiyle
İsmin kulaklarıma fısıldanmış
Tüm kıtaları birleştirmiştim varlığında
Kâinatın gülen yüzüydü saçların
Vatanımdın sen!!

Seninle indirmiştim yüzümün keder peçesini
Koyu kahve gözlerindi ihtişamın adı
Anka kuşunu düşlerimde görüp
İnanır olmuşum
Kaf dağının gerçek olduğuna...

Çıt demeden
Çıtkırıldım hallerimi anlayanımdın!
Ya da ben öyle olsun istemişim!
Adını her andığımda içimin buz dağları eriyor
İğde ağaçlarının tomurcuklarında
Yitik mevsimlerim yeniden can buluyordu

Bayrağımdın!
Renklerinle boyalıydı
Gönül kalemin burçları!
Hayallerimi kafese tıksa da kehanetim
Seni sevda üniformamca sevmekti tek ihanetim!
Ve hiç vazgeçmemiştim
Sevgimin emir eri olmaktan!

Çayımdın kahvaltımda!
Parmak uçların yeşil zeytin tanesi
Damağımda tahin pekmez tadı
Boğazıma takılan lokmamdın sen
Dese de dilim aldırış etme olur mu
Ara sıra yalan söylerim ben!

Şiirimdin sen benim!
Hazan buyursa da izansız hecelerim
Sancağından yara almış gemi gibi
Usulca sığınırdım senin gecelerine
Şimdiyse o gecelerde...

Hiç estirmedim hicran poyrazını
Yaftamda kırık dökük bir hikâye
Rotasız hüznlerle
Yoldaşsız yolculuklardayım şimdi

Ruhumun eşkiyasıydın sen!
Sevda kokulu zindanlarımın baş konuğu
Yağlı kurşun sıcaklığıydı tenime her dokunuşun
Alay konusu etmiş cürümümü
Mahkûmiyetimi bilen gardiyanlar
Acılarıma son verir mi sanıyorsun?
Titreyen parmaklarınla alnıma dayadığın namlu!

En güzel sevgi sözcüğündün sen!
Ahlaka muğayir bakmadım gözlerine
Canıma can katsa da ateş kuşları
Önce sen demek istedim, önce sen...
Ve sonrada alnıma yazıldığınca alnından öpmek...

Nefesimdin sen benim!

Kusuruna bakma kör nefis hallerimin!
Aldırış etmiyorum kefenin cebine
Ben bir yüreğimin cebini bilirim
Bir de nerede durmam gerektiğini

Hayata karşı tek mağlubiyetim!
Yüreğimi takdim ettiğim
Sevgi şampiyonumdun sen!
Tek bir sözünle başlattığın
Ve her etabını geçip de
Finalde madalyası ç/alınan benim desem!...

Son geceye son heceyi yazmak gerekirse
Annemin sesini topla yamaçlardan
Ve kara bir kalemle olsa da
İnsanlığıma koyduğun gibi
Yazgıma da sen koy son noktayı!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452198/kayip-madalyon.html>

Deli boran

[italik]

Asılmış duvara, suskundur sazı.
Hani dünya aşkı sezenim hani?
Türküleri yetim, gelmez avazı!
Sevdasına destan yazanım hani?

Bozkırın sesiydi garip tezene!
Yolunda yoldaştı üryan gezene.
Bazı isyan edip bozuk düzene!
Perde perde ezber bozanım hani?

Fakirdi, abdalca inledi teli!
Dünyanın rengini söyledi dili.
Leyla da solarken tomurcuk gülü,
Bülbülce ah edip gezenim hani?

Tatlı dillim dedi, yüzü gülmedi.
Çektiği cefayı kimse bilmedi.
Halden anlayan bir yâri olmadı.
Gönülde sevdası hazanım hani?

Deli boran ile düşlere dalan,
Muharrem ustadan payını alan,
Hatayı, günahı kendinde bulan,
Ecinnice esip tozanım hani?

Öpüp abdallığı başına koyup,
Dostun haberini özünde duyup,
'Aşk seven gönülde güzeldir' deyip,
Sevmenin sırrını çözenim hani?

Şanova da bulup acem kızını!
Onun için kesip baba sözünü!
Acısı kendine dövüp dizini!
Derdiyle meşk edip sızanım hani?

Aşk ile sazının döşüne vurup,
Hacı Taşan ile semaha durup,
Garip gönlümüze tahtını kurup,
Sevgi deryasında yüzenim hani?

Aşkın ellerinde gönül sırdaşım.
Sevda çöllerinde çile yoldaşım.
Kara haber geldi eğildi başım.
Hani dünya Neşet ozanım hani?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452493/deli-boran.html>

Tören alayı

[italik]

Huzursuzluğun koynunda
Bölünmüş uykular
Düşle gerçek arası
Betimsiz duygular...

Sisli bir sabaha uyanış
Ayna karşısında
Olanla olmayanın muhasebesi
Tıraş bıçağının parlayan jileti
Kan sıcaklığı... garipçe bir his

Ocak üstü akşamdan kalma çay
Üç beş lokmalık kahvaltı zulumü
Tütün grisinde kendine gelip
Dağın hikâyesini
Toparlamaya çalışın birisi

Hurafe bir manzara
Ruh yatağında bulanık bir nehir
Dramla trajedi arası
Güne düşen ilk sözcükler
Bütün delilikleri sahiplenip
Çılgınca gelgitler arasında
İntihara meyilli mısralarla şairliğe özenti

Camda
Koyu hazan lekeli yağmur damlaları
Karabulutların ötesine geçmiş
Karanlık bakışlar
An
Karatoprak kokusu
Son görüntü
Matem marşı eşliğinde
Bilinmeze doğru yol alan bir tören alayı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1452814/toren-alayi.html>

A.. kadın

Bir panflüt sesi
Sihirli bir tabloda
Son dokunuş eskizler...
Tarih bildiğin kadar
Sonsuzdur mazeretler...

Bin sekiz yüz elli yedi
Yenidünyanın iğrenç yüzü
Sömürü, emperyalizm ve kadınlar
İsyanda süt kokan memeler
Yasaklar, baskılar, barikatlar
Gözü yaşlı bir ateş
Saldı gökyüzüne
Anne kokulu dumanını

Kriminal bir vaka
Saçları ölüm kokulu kadınlar...
Ölüm tabyalarında
Kriket kuralları
Bebesine sahip çıkamıyor
Çıplak göğüslü
Kara derili bir kadın

İnsan ve insanlık
Kadın ve annelik
Bir bacak arasından doğup
Topyekûn ehliyetsiz bakmak
Anneye
Annelere bile!!!
Tanrı buyruğu,...
Anne de olsa
Fıtratı
Küflü dillere pelesenk bir yakıştırma....

Moizler, izhaklar, yehudalar
Ömerler, Osmanlar, Bekirler
Ethan, Lucias, Nethan'lar
Anzan, Bankei, Daide
İsimler tevatür
İnanç
İnanmak
Sonra da bir soru sormak
Neden
Sümerler de
Tanrıdan çok tanrıça vardı?...

İnsan hakları
Çapraz sorguda
Savruk saçlarda
Kadınca isyan
Sarıklı molla hükmünce infaz
Dağınık bir şiirde peçeli heceler

Tesettüre kurban edilmiş bir din
Dün Soraya'yı taşlamıştık
Bu gün Mahsa Emini'ye ağıtlar yakıyoruz
Ve inanın ki
Timsahlarda utanır oldu gözyaşlarından

Soraya, Mahsa Emini
Komşu kapısı
Özgecan, Emine bulut
Memleket kokusu
Din mi iman mı?
Allah ya da tanrı korkusu mu?

Keşke din korkusu yerine
Süt kokusu ile müjdelenseydi bütün nefisler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453086/a-kadin.html>

Olamadık

[italik]

Şöyle doya doya bir sevgili olmadık biz seninle

Keramet sevgide mi?

Yoksa; inançlarında mı gizliydi insanların?

Durup bir nehir kenarında

Nefeslenemedik, salkım söğütlerin gölgesinde

Aynı türkünün nakaratını, birlikte söyleyip

Göz göze bakışarak, paylaşamadık acılarımızı

El ele çıkıp, Mustafa Kemal'in huzuruna

Parmaksız çocuğun darbukasını, dinleyemedik beraberce

Şöyle; doya doya bir sevgili olmadık biz seninle

Kırmızı eşofmanlarımızı giyinip

Sabah yürüyüşüne çıkamadık, yan yana, omuz omuza

Korkularımızı kapı dışarı edip

Ramazan davulcusunu bile uğurlayamadık

Aynı fırtınalara yakalandık, aynı yağmur altında ıslandık

Ama ne aynı çatı, ne de aynı şemsiye altında ,bir olmadık

Bir çınar ağacının altına, kahvaltılık soframızı kurduk,

Aç karnımızı doyurduk da sevgi yanımız aç kaldı hep

Soğudu, çinko çaydanlıkta demlediğimiz çayımız

Damağımızda kaldı, tarçınlı şarabımızın tadı

Şöyle; doya doya, bir sevgili olmadık biz seninle

Ezberledik dudak kıvrımlarımızı

Ruhumuzun, kalbimizin, tenimizin yara izlerini

Saç diplerimizin kokusu doldurdu genzimizi, geceler boyu

Kirpiklerimizin sayısını not ettik, beyaz badanalı duvara,

Üşüyen kulakmemelerimizi ısıttık nefeslerimizle

Bir düş misali, kelebekleler, pır pır etti kalbimizde

Sevda üstüne sözcükler söylerken,

Dillerimiz birbirine dolaştı, aklımızın arka bahçelerinde

Başımız aynı yastıkta, içimiz içimizden geçti

Düşlerimizde akasya ağacı olup, mavi çiçekler açtık

Açtık ta

Şöyle bir sevgili olmadık biz seninle

Ne başa çıkabildik, babalı yetimliğimizle

Ne de alışabildik, analı anasız öksüzlüğümüze

Bir arife gününde; dilimizde dualar, gözümüzde yaşlar

El açıp bir mezarın başında; salya sümük ıslatamadık omuzlarımızı

Acıdı bir yanımız hep, hem de en koyusundan

Hep boynu bükük uyandık bayram sabahlarına

Ve bir sevgili...

Belki yarın diyorum, yarın belki

İhtimalleri sıralıyor, hayallere sığınıyorum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1453523/olamadik.html>